

Књига пророка Јеремије

Јеремија позван за пророка.

¹ Речи Јеремије, сина Хелкијиног, између свештеника који беху у Анатоту у земљи Венијаминовој,

² коме дође реч Господња у време Јосије сина Амоновог, цара Јудиног, тринаесте године царовања његовог,

³ и у време Јоакима сина Јосијиног, цара Јудиног, до свршетка једанаесте године царовања Седекије сина Јосијиног над Јудом, док не би пресељен Јерусалим, петог месеца.

⁴ И дође ми реч Господња говорећи:

⁵ Пре него те саздах у утроби, знах те;
и пре него изиђе из утробе, посветих те;
за пророка народима поставих те.

⁶ А ја рекох: Ох, Господе, Господе! Ево, не знам говорити, јер сам дете.

⁷ А Господ ми рече:

Не говори: Дете сам;
него иди куда те год пошаљем,
и говори шта ти год кажем.

⁸ Не бој их се,
јер сам ја с тобом да те избављам,
говори Господ.

⁹ И пруживши Господ руку своју дотаче се уста мојих, и рече ми Господ:

Ето, метнух речи своје у твоја уста.

¹⁰ Види, постављам те данас над народима и царствима
да истребљујеш и обараш,
и да затиреш и раскопаваш,
и да градиш и да садиш.

¹¹ После ми дође реч Господња говорећи: Шта видиш, Јеремија? И рекох: Видим прут бадемов.

¹² Тада ми рече Господ: Добро си видео, јер ћу настати око речи своје да је извршим.

¹³ Опет ми дође реч Господња другом говорећи: Шта видиш? И рекох: Видим лонац где ври, и предња му је страна према северу.

¹⁴ Тада ми рече Господ: Са севера ће навалити зло на све становнике ове земље.

¹⁵ Јер, гле, ја ћу сазвати све породице из северних царстава, вели Господ, те ће доћи, и сваки ће метнути свој престо на вратима јерусалимским и око свих зидова његових и око свих градова Јудиних.

¹⁶ И изрећи ћу им суд свој за сву злоћу њихову што ме оставише, и кадише другим боговима, и клањаше се делу руку својих.

¹⁷ Ти дакле опаши се и устани и говори им све што ћу ти заповедити; не бој их се, да те не бих сатро пред њима.

¹⁸ Јер ево ја те постављам данас као тврд град и као ступ гвозден и као зидове бронзане свој овој земљи, царевима Јудиним и кнезовима његовим и свештеницима његовим и народу земаљском.

¹⁹ Они ће ударити на те, али те неће надвладати, јер сам ја с тобом, вели Господ, да те избављам.

2

Израиљева незахвалност и казна.

¹ Опет ми дође реч Господња говорећи:

² Иди и вичи Јерусалиму да чује и говори: Овако вели Господ:

Опомињем те се по милости у младости твојој
и по љубави о веридби твојој,
кад иђаше за мношвом по пустињи,
и по земљи где се не сеје.

³ Израиљ беше светиња Господу
и првина од родова Његових;
који је јеђаху сви беху криви,
зло долажаше на њих,
вели Господ.

⁴ Чујте реч Господњу, доме Јаковљев и све
породице дома Израиљевог.

⁵ Овако вели Господ:

Какву неправду нађоше оци ваши у мене,
те одступише од мене,
и пристаху за ништавилом,
и посташу ништави?

⁶ И не рекоше:

Где је Господ који нас је извео из земље мисирске,
који нас је водио по пустињи,
по земљи пустој и пуној пропасти,
по земљи сувој и где је сен смртни,
по земљи преко које нико није ходио
и у којој нико није живео?

⁷ И кад вас доведох у земљу родну

да једете род њен и добра њена,
дошавши оскврните земљу моју
и од наследства мог начинисте гад.

⁸ Свештеници не рекоше:

Где је Господ?

И који се баве законом не познаше ме,
и пастири одусташе ме,
и пророци пророковаше Валом
и идоше за стварима залудним.

⁹ За то ћу се још прети с вама, вели Господ,
и са синовима синова ваших прећу се.

¹⁰ Јер прођите острва китимска и видите
и пошљите у Кидар, и разгледајте добро,
и видите, је ли било такво шта:

¹¹ Је ли који народ променио богове, ако и нису
богови?

А мој народ промени славу своју на ствар
залудну.

¹² Чудите се томе, небеса,
и згрозите се и упропастите се!
Вели Господ.

¹³ Јер два зла учини мој народ:
оставише мене, извор живе воде,
и ископаше себи студенце,
студенце испроваљиване,
који не могу да држе воде.

¹⁴ Је ли Израилљ роб?
Је ли роб у кући рођен?
Зашто поста грабеж?

¹⁵ Рикаше на њ лавићи и дизаше глас свој,
и обратише земљу његову у пустош;
градови су му попаљени,
те нема никога да живи у њима.

- 16 И синови нофски и тафнески опасоше ти теме.
17 Ниси ли то сам себи учинио
оставивши Господа Бога свог кад те вођаше
путем?
18 А сада шта ће ти пут мисирски да пијеш воде
сиорске?
Шта ли ће ти пут асирски да пијеш воде из
реке?
19 Твоја ће те злоћа покарати
и твоје ће те одметање прекорити.
Познај дакле и види
да је зло и горко што си оставио Господа Бога
свог
и што нема страха мог у теби,
вели Господ Господ над војскама.
- 20 Јер давно изломих јарам твој
и раскидох свезе твоје,
и ти рече: Нећу бити слуга;
а на сваки високи хум и под свако зелено дрво
идеш да се курваш.
21 Ја те посадох, лозу изабрану, све семе
истинито;
па како ми се промени и изметну се одвода од
туђе лозе?
22 Да се измијеш салитром и узмеш много сапуна,
опет ће се познавати безакоње твоје преда
мном,
вели Господ Господ.
23 Како можеш рећи:
Нисам се оскврнио,
нисам ишао за Валима?
Погледај пут свој по долу;
познај шта си учинила, брза камило,
која остављаш знаке на својим путевима.

- 24 Као дивља магарица,
која је навикла на пустињу
и по жељи душе своје вуче у се ветар,
кад навали, ко ће је вратити?
Који је траже неће се уморити,
наћи ће је у месецу њеном.
- 25 Чувај ногу своју, да није боса,
и грло своје, да не жедни.
Али ти велиш:
Од тога нема ништа;
не, јер љубим туђе, и за њима ћу ићи.
- 26 Као што се лупеж посрами кад се ухвати,
тако ће се посрамити дом Израиљев,
они, цареви њихови, кнезови њихови, и
свештеници њихови и пророци њихови,
- 27 Који говоре дрвету: Ти си отац мој;
и камену: Ти си ме родио;
јер ми окренуше леђа, а не лице;
а кад су у невољи говоре: Устани и избави
нас.
- 28 А где су богови твоји које си начинио себи?
Нека устану, ако те могу избавити кад си у
невољи,
јер имаш, Јуда, богова колико градова.
- 29 Зашто хоћете да се правдате са мном?
Ви сте се сви одметнули од мене,
вели Господ.
- 30 Узалуд бих синове ваше, не примише науке;
мач ваш прождре пророке ваше као лав који
дави.
- 31 О роде! Видите реч Господњу;
бејах ли пустиња Израиљу или мрачна
земља?
Зашто говори мој народ:

- Господари смо, нећемо више доћи к теби?
- ³² Заборавља ли девојка свој накит и невеста урес свој?
А народ мој заборави ме толико дана да им нема броја.
- ³³ Зашто говориш да је добар твој пут тражећи шта љубиш?
Па си и неваљале жене научио својим путевима.
- ³⁴ И још на скутовима твојим налази се крв сиромаша правих;
не налазим копајући, него је на свима њима.
- ³⁵ А ти говориш: Нисам крив,
гнев се Његов одвратио од мене.
Ево ја ћу се прети с тобом
што говориш: Нисам згрешио.
- ³⁶ Зашто трчкаш тако мењајући свој пут?
Посрамићеш се од Мисирца како си се посрамио од Асирца.
- ³⁷ Отићи ћеш и одатле с рукама над главом својом,
јер Господ одбацује узданице твоје,
и нећеш бити срећан у њима.

3

Позив на покајање. Обрицање Божије милости.

- ¹ Говоре: Ако ко пусти жену своју,
и она отишавши од њега уда се за другог,
хоће ли се онај вратити к њој?
Не би ли се сасвим оскврнила она земља?
А ти си се курвала с многим милосницима;
али опет врати се к мени, вели Господ.
- ² Подигни очи своје к висинама,
и погледај где се ниси курвала;

на путевима си седела чекајући их као Арапин у
пустињи,
и оскврнила си земљу курварством својим и
злоћом својом.

³ Зато се уставише дажди,
и не би позног дажда;
али у тебе беше чело жене курве,
и не хте се стидети.

⁴ Хоћеш ли одселе викати к мени:
Оче мој, Ти си вођ младости моје?

⁵ Хоће ли се срдити једнако?
Хоће ли се гневити до века?
Ето, говориш, а чиниш зло колико год можеш.

⁶ Још ми рече Господ за времена цара Јосије:
Јеси ли видео шта учини одметница, Израилљ?
Како одлази на свако високо брдо и под свако
зелено дрво, и курва се онде.

⁷ И, пошто учини све то, рекох: Врати се к мени;
али се не врати; и то виде неверница, сестра
њена, Јуда.

⁸ И свиде ми се за све то што учини прељубу
одметница Израилљ да је пустим и дам јој књигу
распусну; али се не побоја неверница сестра јој
Јуда, него отиде, те се и она прокурва.

⁹ И срамотније курвањем својим оскврни земљу,
јер чињаше прељубу с каменом и с дрветом.

¹⁰ И код свега тога не врати се к мени неверница
сестра јој Јуда свим срцем својим, него лажно,
говори Господ.

¹¹ За то ми рече Господ: Одметница Израилљ
оправда се више него неверница Јуда.

¹² Иди и вичи ове речи к северу, и реци:

Врати се, одметнице Израилљу,

вели Господ,
и нећу пустити да падне гнев мој на вас,
јер сам милостив,
вели Господ,
нећу се гневити до века.

13 Само познај безакоње своје,
да си се одметнула Господу Богу свом,
те си тумарала к туђима под свако дрво зелено,
и нисте слушали глас мој,
вели Господ.

14 Обратите се, синови одметници,
вели Господ,
јер сам ја муж ваш,
и узећу вас, једног из града и два из породице,
и одвешћу вас у Сион.

15 И даћу вам пастире по срцу свом, који ће вас
пасти знањем и разумом.

16 И кад се умножите и народите у земљи, онда
се, вели Господ, неће више говорити: Ковчег
завета Господњег; нити ће им долазити на ум нити
ће га помињати, нити ће ходити к њему, нити ће га
више оправљати.

17 У то ће се време Јерусалим звати престо
Господњи, и сви ће се народи сабрати у њ, к имену
Господњем у Јерусалиму, и неће више ићи по
мисли срца свог злог.

18 У то ће време дом Јудин ићи с домом
Израиљевим, и доћи ће заједно из земље северне
у земљу коју дадох у наследство оцима вашим.

19 Али ја рекох:

Како бих те поставио међу синове
и дао ти земљу жељену,
красно наследство мноштва народа?

И рекох: Ти ћеш ме звати: Оче мој;
и нећеш се одвратити од мене.

²⁰ Доиста као што жена изневери друга свог,
тако изневеристе мене, доме Израилљев,
вели Господ.

²¹ Глас по високим местима нека се чује,
плач, молбе синова Израилљевих,
јер превратише пут свој,
заборавише Господа Бога свог.

²² Вратите се, синови одметници,
и исцелићу одмете ваше.

Ево, ми идемо к Теби,
јер си Ти Господ Бог наш.

²³ Доиста, залуду су хумови, мноштво гора;
доиста, у Господу је Богу нашем спасење
Израилљево.

²⁴ Јер та срамота прождре труд отаца наших од
детењства нашег, овце њихове и говеда њихова,
синове њихове и кћери њихове.

²⁵ Лежимо у срамоти својој, и покрива нас руг
наш; јер Господу Богу свом грешисмо ми и оци
наши од детењства свог до данас, и не слушасмо
глас Господа Бога свог.

4

*Поновна беседа ради покајања. Прорицање о
пустошењу Јудејске земље. Жалост пророкова.*

¹ Ако ћеш се вратити, Израилју, вели Господ, к
мени се врати,
и ако уклониш гадове своје испред мене,
нећеш се скитати.

² И клећеш се истинито, верно и право: Тако да је
жив Господ.

И народи ће се благосиљати Њим, и Њим ће се хвалити.

³ Јер овако вели Господ Јудејцима и Јерусалимљанима:

орите себи крчевину,
и не сејте у трње.

⁴ Обрежите се Господу,
и скините окрајак са срца свог,
Јудејци и Јерусалимљани,

да не изиђе јарост моја као огањ
и разгори се да не буде никога ко би угасио
за зла дела ваша.

⁵ Објавите у Јудеји и огласите у Јерусалиму и реците:

трубите у трубу по земљи;
вичите, сазовите народ и реците:
Скупите се, и уђимо у тврде градове.

⁶ Подигните заставу према Сиону, бежите и не стајте,
јер ћу довести зло од севера и погубио велику.

⁷ Излази лав из честе своје
и који затире народе кренувши се иде с места свог

да обрати земљу твоју у пустош,
градови твоји да се раскопају да не буде
никога у њима.

⁸ За то припашите кострет, плачите и ридајте,
јер се жестоки гнев Господњи није одвратио
од нас.

⁹ И тада ће, вели Господ, нестати срца цару и срца кнезовима, и свештеници ће се удивити и пророци ће се зачудити.

¹⁰ И рекох: Ах Господе Господе! Баш си преварио овај народ и Јерусалим говорећи: Имаћете мир, а мач дође до душе.

¹¹ У то ће се време казати овом народу и Јерусалиму: Ветар врућ с високих места у пустињи дува ка кћери народа мог, не да провеје ни прочисти.

¹² Ветар јачи од тих доћи ће ми; и ја ћу им сада изрећи суд.

¹³ Гле, као облак подиже се,
и кола су му као вихор, коњи су му бржи од орлова.

Тешко нама! Пропадосмо.

¹⁴ Умиј срце своје од зла, Јерусалиме, да би се
избавио;
докле ће стајати у теби мисли твоје ништаве?

¹⁵ Јер глас јавља од Дана,
и оглашује зло од горе Јефремове.

¹⁶ Казујте народима;
ево оглашујте за Јерусалим
да иду стражари из далеке земље,
и пуштају глас свој на градове Јудине.

¹⁷ Као чувари пољски стаће око њега,
јер се одметну од мене,
вели Господ.

¹⁸ Пут твој и дела твоја то ти учинише;
то је од зла твог да је горко и да ти допире до срца.

¹⁹ Јаох утроба, јаох утроба!
Боли ме у срцу; срце ми бије;

не могу ћутати;

јер глас трубни чујеш, душо моја, вику убојну.

20 Погибао на погибао оглашује се;

јер се пустоши сва земља,
наједанпут ће се опустошити моји шатори,
завеси моји за час.

21 Докле ћу гледати заставу?
Слушати глас трубни?

22 Јер је народ мој безуман, не познаје ме,
луди су синови и без разума,
мудри су да зло чине,
а добро чинити не умеју.

23 Погледах на земљу, а где без обличја је и пуста;
и на небо, а светлости његове нема.

24 Погледах на горе,
а где, тресу се и сви хумови дрмају се.

25 Погледах, а где, нема човека,
и све птице небеске одлетеле.

26 Погледах, а где, Кармил је пустиња
и сви градови његови оборени од Господа,
од жестоког гнева Његовог.

27 Јер овако говори Господ:

Сва ће земља опустети;
али нећу сасвим затрти.

28 Зато ће тужити земља, и небо ће горе
потамнети,
јер рекох, намислих, и нећу се раскајати, нити
ћу ударити натраг.

29 Од вице коњика и стрелаца побећи ће сви
градови,

отићи ће у густе шуме и на стене ће се попети;
сви ће градови бити остављени
и нико неће у њима живети.

³⁰ А ти, опустошена, шта ћеш чинити?

Ако се и облачиш у скерлет,
ако се и китиш накитом златним,
и мажеш лице своје,

залуду се красиш,

презиру те милосници, траже душу твоју.

³¹ Јер чујем глас као породилјин,
цвиљење као жене која се први пут порађа,
глас кћери сионске, која рида,
пружа руке своје говорећи:

Тешко мени! Јер ми нестаје душа од убилаца.

5

Различити греси јудејског народа и претња казнама због њих.

¹ Прођите по улицама јерусалимским,
и видите сада и разберите и потражите по
улицама његовим,
хоћете ли наћи човека, има ли ко да чини што је
право и да тражи истину,
па ћу опростити.

² Ако и говоре: Тако да је жив Господ!
Опет се криво куну.

³ Господе! Не гледају ли очи Твоје на истину!
Бијеш их, али их не боли;
сатиреш их, али неће да приме науке,
тврђе им је лице од камена, неће да се обрате.

⁴ И ја рекох: Сиромаси су,
лудо раде, јер не знају пут Господњи, закон
Бога свог.

⁵ Идем к властелјима, и њима ћу говорити,

јер они знају пут Господњи, закон Бога свог;
али и они изломише јарам, покидаше свезе.

⁶ За то ће их побити лав из шуме,
вук ће их вечерњи потрти,
рис ће вребати код градова њихових,
ко год изиђе из њих биће растргнут,
јер је много греха њихових
и силни су одмети њихови.

⁷ Како ћу ти опростити то?
Синови твоји оставише мене,
и куну се онима који нису богови.
Како их наситих, стадоше чинити прељубу,
и у кућу курвину стичу се гомилом.

⁸ Јутром су кад устају као товни коњи,
сваки рже за женом ближњег свог.

⁹ За то ли нећу походити? Вели Господ,
и душа моја неће ли се осветити таквом
народу?

¹⁰ Изађите му на зидове и развалите,
али немојте сасвим затрти,
скините му преворнице,
јер нису Господње.

¹¹ Јер ме сасвим изневери дом Израилев и дом
Јудин,
вели Господ.

¹² Ударише у бах Господу и рекоше:
Није тако, неће нас зло задесити,
и нећемо видети мача ни глади.

¹³ А ти пророци отићи ће у ветар,
и речи нема у њима,
њима ће бити тако.

- 14 Зато овако вели Господ Господ над војскама:
Кад тако говорите,
 ево ја ћу учинити да речи моје у устима твојим
 буду као огањ,
 а овај народ дрва, те ће их спалити.
- 15 Гле, ја ћу довести на вас народ из далека, доме
 Израиљев, вели Господ,
 народ јак, народ стар, народ коме језика
 нећеш знати нити ћеш разумети шта говори;
- 16 Коме је тул као гроб отворен,
 сви су јаки.
- 17 И појешће летину твоју и хлеб твој,
 што синови твоји и кћери твоје хтеше јести,
појешће овце твоје и говеда твоја,
 појешће винову лозу твоју и смокве твоје,
и мачем ће затрти тврде градове твоје у које се
 уздаш.
- 18 Али ни тада, вели Господ, нећу вас сасвим
затрти.
- 19 Јер кад кажете: Зашто нам чини Господ Бог
наш све ово? Тада им реци: Како остависте мене
и служисте туђим боговима у земљи својој, тако
ћете служити туђинцима у земљи која није ваша.
- 20 Јавите ово у дому Јаковљевом, и огласите у
 Јуди,
 говорећи:
- 21 Чујте ово, луди и безумни народе,
 који имате очи, а не видите,
 који имате уши, а не чујете.
- 22 Мене ли се нећете бојати?
 Вели Господ;
од мене ли нећете дрхтати?

Који поставих песак мору за међу вечном
наредбом,
и неће прећи преко ње;
ако му и устају вали, неће надјачати,
ако и буче, неће је прећи.

23 Али је у народа овог срце упорно и непокорно;
одступише и отидоше.

24 Нити рекоше у срцу свом:
Бојмо се Господа Бога свог,
који нам даје дажд рани и позни на време,
и чува нам недеље одређене за жетву.

25 Безакоња ваша одвраћају то,
и греси ваши одбијају добро од вас.

26 Јер се налазе у народу мом безбожници,
који вребају као птичари кад се притаје,
међу замке да хватају људе.

27 Као крлетка пуна птица тако су куће њихове
пуне преваре;
зато посташе велики и обогатише.

28 Угојише се, сјају се,
мимоилазе зло,
не чине правде ни сирочету, и опет им је добро,
и не дају правице убогима.

29 Зато ли нећу походити? Вели Господ,
и душа моја неће ли се осветити таквом
народу?

30 Чудо и страхота бива у земљи.

31 Пророци пророкују лажно,
и свештеници господују преко њих,
и народу је мом то мило.
А шта ћете радити на последак?

6

На народ поуздан долазе страшни непријатељи.

¹ Скупите се из Јерусалима, синови Венијаминови,
и у Текуји затрубите у трубу,
и подигните знак огњен над Вет-Акеремом,
јер се види зло од севера и велика погибао.

² Учиних кћер сионску да је као лепа и нежна
девојка.

³ К њој ће доћи пастири са стадима својим,
разапеће око ње шаторе,
сваки ће опасти своје место.

⁴ Спремите рат на њу,
устаните да ударимо у подне.

Тешко нама,
јер дан наже, и сенке вечерње одуљаше.

⁵ Устаните да ударимо обноћ
и развалимо дворове њене.

⁶ Јер овако говори Господ над војскама:
Сеците дрва, и начините опкопе према
Јерусалиму;
то је град који треба походити;
колики је год, насиље је у њему.

⁷ Као што извор точи воду своју, тако он точи злоћу
своју;
насиље и отимање чује се у њему,
преда мношћу једнако болови и ране.

⁸ Поправи се, Јерусалиме,
да се не отргне душа моја од тебе,
да те не обратим у пустињу,
у земљу где се не живи.

⁹ Овако говори Господ над војскама:

Остатак ће се Израиљев пабирчити као винова лоза.

Турај руку своју као берач у котарице.

10 Коме ћу говорити и сведочити да чују?

Гле, ухо им је необрезано, те не могу чути;
гле, реч је Господња њима подсмех, није им мила.

11 За то сам пун гнева Господњег;

изнемогах устежући га;

просућу га на децу по улицама и на сабрране
младиће,

и човек и жена ухватиће се, и стари и
временити.

12 И куће ће њихове припасти другима, и њиве и
жене,

кад махнем руком својом на становнике ове
земље,
вели Господ.

13 Јер од малог до великог сви се дадоше на
лакомство,

и пророк и свештеник, сви су варалице.

14 И лече ране кћери народа мог овлаш,

говорећи: Мир, мир;
а мира нема.

15 Еда ли се постидеше што чинише гад?

Нити се постидеше нити знају за стид;

за то ће попадати међу онима који падају;

кад их походим, нападаће,
вели Господ.

16 Господ рече овако:

Станите на путевима и погледајте,

и питајте за старе стазе, који је пут добар,

па идите по њему, и наћи ћете мир души својој.

А они рекоше: Нећемо да идемо.

17 И поставих вам стражаре говорећи:

Пазите на глас трубни.

А они рекоше: Нећемо да пазимо.

18 Зато чујте, народи, и познај, зборе,
шта је међу њима.

19 Чуј, земљо!

Ево ја ћу пустити зло на овај народ,
плод мисли њихових,
јер не пазе на моје речи,
и одбацише закон мој.

20 Шта ће ми тамјан, што долази из Саве,
и добри цимет из далеке земље?
Жртве ваше паљенице нису ми угодне,
нити су ми приноси ваши мили.

21 Зато овако говори Господ:

Ево ја ћу метнути овом народу сметње,
о које ће се спотаћи и очеви и синови, сусед и
пријатељ му,
и погинуће.

22 Овако говори Господ:

Ево народ ће доћи из земље северне,
и велик ће народ устати од крајева
земаљских.

23 Лук и копље носиће,
жестоки ће бити и немилостиви,
глас ће им бучати као море,
и јахаће на коњима,
спремни као јунаци да се бију с тобом,
кћери сионска.

24 Кад чујемо глас о њему, клонуће нам руке,
туга ће нас спопасти и болови као породилју.

25 Не излазите у поље, и путем не идите,
јер је мач непријатељев и страх унаоколо.

26 Кћери народа мог,
припаши кострет и ваљај се у пепелу,

жали као за сином јединцем и ридај горко,
јер ће брзо доћи на нас затирач.

27 Поставих те да си стражара и град народу мом
да дознајеш и извиђаш пут њихов.

28 Сви су одметници над одметницима, иду те
опадају,
бронза су и гвожђе, сви су покварени.

29 Изгореше мехови,
огањ сажеже олово,
узалуд се претапа,
јер се зла не могу одлучити.

30 Они ће се звати сребро лажно,
јер их Господ одбаци.

7

*Само спољашње служење Богу без кајања
гадно је пред Богом и не може поднети суд.*

¹ Реч која дође Јеремији од Господа говорећи:

² Стани на вратима дома Господњег, и огласи
онде ову реч, и реци: Чујте реч Господњу, сви
Јудејци, који улазите на ова врата да се поклоните
Господу.

³ Овако говори Господ над војскама, Бог
Израиљев: Поправите своје путеве и дела своја,
па ћу учинити да станујете на овом месту.

⁴ Не уздајте се у лажне речи говорећи: Црква
Господња, црква Господња, црква Господња ово
је.

⁵ Него доиста поправите своје путеве и дела
своја, и судите право између човека и ближњег
његова.

⁶ Иностранцу, сироти и удовици не чините криво, и крв праву не проливајте на овом месту, и не идите за другим боговима на своје зло.

⁷ Тада ћу учинити да станујете од века до века на овом месту, у земљи коју сам дао оцима вашим.

⁸ Ето, ви се уздате у речи лажне, које не помажу.

⁹ Крадете, убијате и чините прељубу, кунете се криво, и кадите Валима, и идете за другим боговима, којих не знате;

¹⁰ па онда доходите и стајете преда мном у овом дому, који се зове мојим именом, и говорите: Избависмо се, да чините све ове гадове.

¹¹ Је ли овај дом, који се зове мојим именом, у вашим очима пећина хајдучка? Гле, и ја видим, вели Господ.

¹² Него идите сада на моје место, које је било у Силому, где наместих име своје испочетка, и видите шта сам му учинио за злоћу народа свог Израилџа.

¹³ Зато сада, што чините сва она дела, вели Господ, и што вам говорим зарана једнако, а ви не слушате, и кад вас зовем, а ви се не одазивате,

¹⁴ зато ћу учинити том дому, који се зове мојим именом, у који се ви уздате, и овом месту, које дадох вама и оцима вашим, као што сам учинио Силому.

¹⁵ И одбацићу вас од лица свог, као што сам одбацио сву браћу вашу, све семе Јефремово.

¹⁶ Ти се дакле не моли за тај народ, и не подижи вике ни молбе за њих, и не говори ми за њих; јер те нећу услышити.

¹⁷ Зар не видиш шта чине по градовима Јудиним и по улицама јерусалимским?

¹⁸ Синови купе дрва, а очеви ложе огањ, и жене месе тесто, да пеку колаче царици небеској,

и да лију наливe другим боговима, да би мене дражили.

¹⁹ Мене ли драже? Говори Господ; еда ли не себе, на срамоту лицу свом?

²⁰ Зато овако говори Господ Господ: Гле, гнев мој и јарост моја излиће се на ово место, на људе и на стоку и на дрвета пољска и на род земаљски, и распалиће се, и неће се угасити.

²¹ Овако вели Господ над војскама Бог Израилев: Жртве своје паљенице саставите са приносима својим, и једите месо.

²² Јер не говорих оцима вашим, нити им заповедих, кад их изведох из земље мисирске, за жртве паљенице ни за приносе.

²³ Него им ово заповедих говорећи: Слушајте глас мој и бићу вам Бог и ви ћете ми бити народ, и идите свим путевима које вам заповедих, да би вам добро било.

²⁴ Али не послушаше, нити уха свог пригнуше, него идоше по саветима и мислима злог срца свог, и отидоше натраг, а не напред.

²⁵ Откад изиђоше оци ваши из земље мисирске до данас, слах к вама све слуге своје пророке сваки дан зарана и без престанка.

²⁶ Али не послушаше ме, нити уха свог пригнуше, него беху тврдоврати и чинише горе него оци њихови.

²⁷ Говорићеш им све ове речи, али те неће послушати; и зваћеш их, али ти се неће одазвати.

²⁸ Зато им реци: Ово је народ који не слуша глас Господа Бога свог, нити прима науке; пропаде вера и неста је из уста њихових.

²⁹ Острижи косу своју и баци је,
и заридај гласно на високим местима,

јер одбаца Господ и остави род,
на који се разгневи.

³⁰ Јер синови Јудини учинише шта је зло преда
мном, говори Господ, метнуше гадове своје у дом
који се зове мојим именом, да би га оскврнили.

³¹ И саградише висине Тофету, који је у долини
сина Еномовог, да сажижу синове своје и кћери
своје огњем, што нисам заповедио нити ми је
дошло на ум.

³² Зато ево, иду дани, вели Господ, кад се више
неће звати Тофет ни долина сина Еномовог, него
долина крвна, и покребаваће се у Тофету, јер неће
бити места.

³³ И мртва ће телеса народа овог бити храна
птицама небеским и зверју земаљском, и неће
бити никога да их плаши.

³⁴ И учинићу, те ће из градова Јудиних и с
улица јерусалимских нестати глас радостан и глас
весео, глас жеников и глас невестин; јер ће земља
опустети.

8

*Највећа срамота, пустошење и прогонство
сналази народ због његовог отпадништва.*

¹ У то време, говори Господ, извадиће се из
гробова кости цара Јудиних и кости кнезова
његових и кости свештеничке и кости пророчке, и
кости становника јерусалимских;

² и разметнуће се према сунцу и месецу и свој
војсци небеској, које љубише и којима служише
и за којима идоше и које тражише и којима се
клањаше; неће се покупити ни погрести, него ће
бити гној по земљи.

³ И волеће смрт него живот, сав остатак што их остане од овог рода злог, што их остане по свим местима куда их раселим, говори Господ над војскама.

⁴ Још им реци:

Овако вели Господ:

Ко падне, не устаје ли?

Ко зађе, не враћа ли се?

⁵ Зашто је зашао тај народ јерусалимски за свагда?

Држе се преваре, неће да се обрете.

⁶ Пазио сам и слушао,

не говоре право,

нема никога да се каје за зло своје,

да рече: Шта учиних?

Сваки је окренуо својим трком,

као коњ кад нагне у бој.

⁷ И рода под небом зна своје време,

грлица и ждрал и ластва пазе на време кад долазе;

а народ мој не зна суд Господњи.

⁸ Како говорите: Мудри смо, и закон је Господњи у нас?

Доиста, гле, лаж учини лажљива писаљка књижевничка.

⁹ Мудраци се осрамотише,

уплашише се и ухватише се;

ето, одбацише реч Господњу,

па каква им је мудрост?

¹⁰ Зато ћу дати жене њихове другима,

њиве њихове онима који ће их наследити,

јер од малог до великог сви се дадоше на лакоство,

и пророци и свештеници, сви су варалице.

- 11 Јер лече ране кћери народа мог овлаш
говорећи: Мир, мир;
а мира нема.
- 12 Еда ли се постидеше што чинише гад?
Нити се постидеше нити знају за стид;
за то ће попадати међу онима који падају;
кад их походим, нападаће, вели Господ.
- 13 Сасвим ћу их истребити,
говори Господ,
нема грозда на лози, ни смокве на дрвету, и лишће
је опало;
и шта сам им дао узеће им се.
- 14 Што стојимо?
Скупите се и уђимо у тврде градове, и онде
ћутимо;
јер нас је Господ Бог наш ућуткао напојивши нас
жучи,
јер згрешисмо Господу.
- 15 Чекасмо мир, али нема добра;
и време да оздравимо, а гле, страх.
- 16 Од Дана чу се фркање коња његових,
од рзања пастуха његових сва се земља
затресе,
дођоше и поједоше земљу и све што беше у њој,
градове и који живљаху у њима.
- 17 Јер, ево, ја ћу пустити на вас змије,
аспиде, од којих нема бајања,
те ће вас уједати,
говори Господ.
- 18 Окрепио бих се у жалости,
али је срце у мени изнемогло.
- 19 Ето вике кћери народа мог из далеке земље:

- Зар Господ није у Сиону? Цар његов зар није у њему?
Зашто ме разгневише својим ликовима резаним,
туђим таштинама?
²⁰ Жетва је прошла, лето минуло,
а ми се не избависмо.
²¹ Сатрвен сам што је кћи народа мог сатрвена,
у жалости сам, чудо освоји ме.

²² Нема ли балсама у Галаду? Нема ли онде
лекара?
Зашто се дакле не исцели кћи народа мог?

9

*Јадиковање због покварености народа који је
са својим необрезаним срцем презрео једини пут
спасања.*

- ¹ О, да би глава моја била вода, а очи моје извори
сузни!
Да плачем дању и ноћу за побијенима кћери
народа свог.
² О, да ми је у пустињи станак путнички!
Да оставим народ свој и да отидем од њих,
јер су сви прељубочинци,
збор невернички;
³ И запињу језик свој као лук да лажу,
и осилише на земљи, али не за истину,
него иду из зла у зло,
нити знају за ме,
говори Господ.

⁴ Чувајте се сваки пријатеља свог
и ни једном брату не верујте;
јер сваки брат ради да поткине другог,
и сваки пријатељ иде те опада.

5 И сваки вара пријатеља свог
и не говори истине,
уче језик свој да говори лаж,
муче се да чине зло.

6 Стан ти је усред преваре;
ради преваре неће да знају за ме,
говори Господ.

7 Зато овако говори Господ над војскама:
Гле, претопићу их, и окушаћу их;
јер шта бих чинио ради кћери народа свог?

8 Језик им је стрела смртна,
говори превару;
устима говоре о миру с пријатељем својим,
а у срцу намештају заседу.

9 Зато ли их нећу походити? Говори Господ;
душа моја неће ли се осветити таквом
народу?

10 За овим горама ударићу у плач и у ридање,
и за торовима у пустињи у нарицање;
јер изгореше да нико не пролази нити се чује глас
од стада,
и птице небеске и стока побегоше и отидоше.

11 И обратићу Јерусалим у гомилу,
у стан змајевски;
и градове Јудине обратићу у пустош,
да неће нико онуда живети.

12 Ко је мудар да би разумео? И коме говорише
уста Господња, да би објавио зашто земља
пропаде и изгоре као пустиња да нико не пролази?

13 Јер Господ рече: Што оставише закон мој,
који метнух пред њих, и не слушаше глас мој и не
ходише за њим,

14 него ходише за мислима срца свог и за Валима, чему их научише оци њихови,

15 за то овако вели Господ над војскама, Бог Израилљев: Ево ја ћу нахранити тај народ пеленом и напојићу их жучи.

16 И расејаћу их међу народе, којих не познаваше ни они ни оци њихови; и пуштаћу за њима мач докле их не истребим.

17 Овако вели Господ над војскама:

Гледајте и зовите нарикаче нека дођу,
и пошљите по веште нека дођу,

18 И нека брже наричу за нама,
да се роне сузе од очију наших,
и од веђа наших да тече вода.

19 Јер се гласно ридање чу од Сиона:
Како пропадосмо!

Посрамисмо се врло,
јер се растављамо са земљом,
јер обарају станове наше.

20 Зато, жене, чујте реч Господњу
и нека прими ухо ваше реч уста Његових,
и учите кћери своје ридати
и једна другу нарицати.

21 Јер се попе смрт на прозоре наше
и уђе у дворове наше
да истреби децу с улица
и младиће с путева.

22 Реци: Овако говори Господ:
и мртва ће телеса људска лежати као гној по њиви
и као руковети за жетеоцем, којих нико не
купи.

²³ Овако вели Господ: Мудри да се не хвали мудрошћу својом, ни јаки да се не хвали снагом својом, ни богати да се не хвали богатством својим.

²⁴ Него ко се хвали, нека се хвали тим што разуме и познаје мене да сам ја Господ који чиним милост и суд и правду на земљи, јер ми је то мило, говори Господ.

²⁵ Ето, иду дани, вели Господ, кад ћу походити све, обрезане и необрезане,

²⁶ Мисирце и Јудејце и Едомце и синове Амонове и Моавце и све који се с краја стрижу, који живе у пустињи; јер су сви ти народи необрезани, и сав је дом Израиљев необрезаног срца.

10

Идоле и идолопоклонице живи ће Бог упропастити, а свој ће народ казнити с мером.

¹ Слушајте реч коју вам говори Господ, доме Израиљев.

² Овако вели Господ:

Не учите се путу којим иду народи,
и од знака небеских не плашите се,
јер се од њих плаше народи.

³ Јер су уредбе у народа таштина,
јер секу дрво у шуми, дело руку уметничких
секиром;

⁴ Сребром и златом украшују га,
клинима и чекићима утврђују га да се не
помиче;

⁵ Стоје право као палме, не говоре;
треба их носити, јер не могу ићи;
не бој их се,

јер не могу зла учинити, а не могу ни добра учинити.

⁶ Нико није као Ти, Господе;

велик си и велико је име Твоје у сили.

⁷ Ко се не би Тебе бојао, царе над народима!

Јер Теби то припада;

јер међу свим мудрацима у народа и у свим царствима њиховим

нема таквог какав си Ти.

⁸ Него су сви луди и безумни,

дрво је наука о таштини.

⁹ Сребро ковано доноси се из Тарсиса и злато из Уфаза,

дело уметничко и руку златарских,

одело им је од порфире и скерлета,

све је дело уметничко.

¹⁰ А Господ је прави Бог,

Бог живи и цар вечни,

од Његове срдње тресе се земља,

и гнев Његов не могу поднети народи.

¹¹ Овако им реците: Богови, који нису начинили небо ни земљу, нестаће са земље и испод неба.

¹² Он је начинио земљу силом својом,

утврдио васиљену мудрошћу својом,

и разумом својим разастро небеса;

¹³ Он кад пусти глас свој,

буче воде на небесима,

подиже пару с крајева земаљских,

пушта муње с даждем,

и изводи ветар из стаја његових.

¹⁴ Сваки човек поста безуман од знања,

сваки се златар осрамоти ликом резаним,

јер су лаж ливени ликови његови,
и нема духа у њима.

15 Таштина су, дело преварно;
кад их походим, погинуће.

16 Није такав део Јаковљев,
јер је Творац свему,
и Израиљ Му је наследство,
име Му је Господ над војскама.

17 Покупи из земље трг свој
ти, која седиш у граду.

18 Јер овако вели Господ:
Гле, ја ћу избацити као праћом становнике ове
земље,
и притеснићу их да осете.

19 Тешко мени од муке моје, рећи ће;
љута је рана моја;
а ја рекох:
То је бол, треба да га подносим.

20 Мој је шатор опустошен
и сва ужа моја покидана,
синови моји отидоше од мене
и нема их,
нема више никога да разапне шатор мој
и дигне завесе моје.

21 Јер пастири посташе безумни
и Господа не тражише;
зато не бише срећни,
и све се стадо њихово распрша.

22 Гле, иде глас и врева велика из северне земље
да обрати градове Јудине у пустош,
у стан змајевски.

23 Знам, Господе, да пут човечји није у његовој
власти
нити је човеку који ходи у власти да управља
корацама својим.

24 Карај ме, Господе, али с мером,
не у гневу свом, да ме не би затро.

25 Излиј гнев свој на народе који Те не познају,
и на племена која не призивају име Твоје,
јер прождреше Јакова, прождреше га да га нема,
и насеље његово опустеше.

11

*Божији завет. Неверство народа. Јеремијина
животна опасност.*

¹ Реч која дође Јеремији од Господа говорећи:

² Слушајте речи овог завета, и казујте људима
Јудиним и становницима јерусалимским.

³ И реци им: Овако вели Господ Бог Израилљев:
Проклет да је ко не послуша речи овог завета,

⁴ који заповедих оцима вашим кад их изведох
из земље мисирске, из пећи гвоздене, говорећи:
Слушајте глас мој и творите ово све како вам
заповедам, па ћете ми бити народ и ја ћу вам бити
Бог,

⁵ да бих испунио заклетву којом се заклех оцима
вашим да ћу им дати земљу у којој тече млеко и
мед, како се види данас. А ја одговорих и рекох:
Амин, Господе.

⁶ По том рече ми Господ: Казуј све ове речи по
градовима Јудиним и по улицама јерусалимским
говорећи: Слушајте речи овог завета, и извршујте
их.

⁷ Јер тврдо засведочавах оцима вашим од кад их изведох из земље мисирске до данас, зарана једнако говорећи: Слушајте глас мој.

⁸ Али не послушаше и не пригнуше уха свог, него ходише сваки за мислима злог срца свог; за то пустих на њих све речи овог завета, који заповедих да врше, а они не вршише.

⁹ Тада ми рече Господ: Буна је међу људима Јудиним и становницима јерусалимским.

¹⁰ Вратили су се на безакоња старих својих, који не хтеше слушати моје речи, и иду за другим боговима, те им служе; дом Израилев и дом Јудин покварише завет мој, који учиних с оцима њиховим.

¹¹ Зато овако вели Господ: Ево, ја ћу пустити на њих зло, из ког неће моћи изаћи, и вапиће к мени, али их нећу услышити.

¹² Тада ће градови Јудини и становници јерусалимски ићи и вапити к боговима којима каде, али им неће помоћи у невољи њиховој.

¹³ Јер имаш богова, Јуда, колико градова, и колико има улица у Јерусалиму, толико подигосте олтара срамотних, олтара да кадите Валу.

¹⁴ Ти се дакле не моли за тај народ, и не подижи вике ни молбе за њих, јер их нећу услышити кад завапе к мени у невољи својој.

¹⁵ Шта ће мили мој у дому мом, кад чини грдило с многима, и свето месо отиде од тебе, и веселиш се кад зло чиниш?

¹⁶ Господ те назва маслином зеленом, лепом ради доброг рода; али с хуком великог ветра распали огањ око ње, и гране јој се поломише.

¹⁷ Јер Господ над војскама, који те је посадио, изрече зло по те, за злоћу дома Израилјевог и

дома Јудиног, коју чинише међу собом да би ме разгневили кадећи Валу.

18 Господ ми објави, те знам;
Ти ми показа дела њихова.

19 А ја бејах као јагње и теле које се води на клање,
јер не знах да се договарају на ме:

Оборимо дрво с родом његовим,
и истребимо га из земље живих,
да му се име не спомиње више.

20 Али, Господе над војскама,
Судијо праведни,
који испитујеш бубреге и срце,
дај да видим освету Твоју на њима,
јер Теби казах парбу своју.

21 Зато овако вели Господ за Анатођане, који
траже душу твоју говорећи: Не пророкуј у име
Господње, да не погинеш од наших руку;

22 зато овако вели Господ над војскама: Ево, ја
ћу их походити; младићи ће њихови изгинути од
мача, синови њихови и кћери њихове изгинуће од
гладу.

23 И неће бити од њих остатка; јер ћу пустити зло
на Анатођане кад их походим.

12

*Тешке прилике земље због грехова њених
становника. Прорицање о суседним народима.*

1 Праведан си, Господе, ако бих се правдао с
Тобом;

али ћу проговорити о судовима Твојим.

Зашто је пут безбожнички срећан?

Зашто живе у миру сви који чине неверу?

² Ти их посади, и они се укоренише,
расту и род рађају;
Ти си им близу уста
али далеко од бубрега.

³ Али Господе, Ти ме познајеш, разгледаш ме
и окушао си срце моје како је према Теби;
одвуци их као овце на клање,
и приправи их за дан кад ће се убити.

⁴ Докле ће тужити земља, и трава свега поља
сахнути
са злоће оних који живе у њој?
Неста све стоке и птица,
јер говоре: Не види краја нашег.

⁵ Кад си трчао с пешацима па те уморише,
како ћеш се утркивати с коњима?
И кад ти је тако у земљи мирној, у коју се уздаш,
шта ћеш чинити кад устане Јордан?

⁶ Јер и браћа твоја и дом оца твог, и они те
изневерише
и они вичу за тобом гласно.
Не веруј им,
ако би ти и пријатељски говорили.

⁷ Оставих дом свој,
напустих наследство своје;
што беше мило души мојој,
дадох га у руке непријатељима његовим.

⁸ Наследство моје поста ми као лав у шуми,
пушта глас свој на мене,
зато ми омрзну.

⁹ Наследство моје поста ми птица грабљива;
птице, слетите се на њу,
скупите се сви зверови пољски,
ходите да једете.

- 10 Пастири многи поквариће мој виноград,
потлачиће део мој,
мили део мој обратиће у голу пустош.
- 11 Обратиће га у пустош,
опустошен плакаће преда мнош;
сва ће та земља опустети,
јер нико не узима на ум.
- 12 На сва висока места по пустињи доћи ће
затирачи;
јер ће мач Господњи прождирати
од једног краја земље до другог,
неће бити мира ни једном телу.
- 13 Сејаће пшеницу, а трње ће жети;
мучиће се, а користи неће имати,
и стидеће се летине своје,
са жестоког гнева Господњег.
- 14 Овако говори Господ за све зле суседе моје,
који дирају наследство што дадох народу свом
Израиљу: ево, ја ћу их почупати из земље њихове,
и дом Јудин ишчупаћу исред њих.
- 15 А кад их ишчупам, опет ћу се смиловати на
њих, и довешћу опет сваког њих на наследство
његово и сваког у земљу његову.
- 16 И ако добро науче путеве народа мог, да се
заклињу мојим именом: Тако да је жив Господ!
Као што су они учили мој народ да се куне Валом,
тада ће се сазидати усред народа мог.
- 17 Ако ли не послушају, тада ћу ишчупати сасвим
такав народ и затрти, говори Господ.

13

*Казна Јудејаца претстављена у два знака.
Одвођење у ропство.*

¹ Овако ми рече Господ: Иди и купи себи појас ланен и опаши се њим, а не мећи га у воду.

² Тако купих појас по речи Господњој, и опасих се њим.

³ Потом дође ми опет реч Господња говорећи:

⁴ Узми тај појас што си купио, што је око тебе, па се дигни и иди на Ефрат, и сакриј га онде у какву раселину камену.

⁵ И отидох и сакрих га код Ефрата, како ми заповеди Господ.

⁶ А после много времена рече ми Господ: Устани и иди на Ефрат, и узми појас који ти заповедих да сакријеш онде.

⁷ И отидох на Ефрат и откопах и узех појас с места где га бејаш сакрио; а гле, појас отрухнуо, и не беше низашта.

⁸ Тада ми дође реч Господња говорећи:

⁹ Овако вели Господ: Тако ћу учинити да отруне понос Јудин и велики понос јерусалимски,

¹⁰ тог народа неваљалог, што неће да слуша моје речи, што ходи по мислима срца свог и иде за другим боговима служећи им и клањајући им се; и биће као тај појас, који није низашта.

¹¹ Јер како се појас припоји око човека, тако бејаш припојио око себе сав дом Израилъев и сав дом Јудин, вели Господ, да би били мој народ на славу и хвалу и дику; али не послушаше.

¹² Зато им реци ову реч: Овако вели Господ Бог Израилъев: Сви се мехови пуне вина. А они ће рећи: Зар не знамо да се сви мехови пуне вина?

¹³ Тада им реци: Овако вели Господ: Ево ја ћу напунити пијанства све становнике ове земље и царева, који седе место Давида на

престолу његовом, и свештенике и пророке и све становнике јерусалимске.

¹⁴ И разбићу их једног о другог, и очеве и синове, вели Господ; нећу пожалити ни поштедети нити се смиловати, да их не потрем.

¹⁵ Слушајте и чујте,
немојте се поносити,
јер Господ говори.

¹⁶ Дајте славу Господу Богу свом док није спустио мрак,
докле се нису спотакле ноге ваше по горама мрачним,
да чекате светлост,
а Он је обрати у сен смртни и претвори у таму.

¹⁷ Ако ли ово не послушате,
душа ће моја плакати тајно ради охолости ваше
и ронити сузе, сузе ће тећи из ока мог,
јер ће се заробити стадо Господње.

¹⁸ Реци цару и царици:
Доле седите,
јер ће се славни венац ваш скинути с ваше главе.

¹⁹ Градови јужни затвориће се
и неће бити никога да их отвори,
одвешће се Јуда у ропство,
сасвим ће се одвести у ропство.

²⁰ Подигните очи своје
и видите оне што иду од севера.
Где је стадо што ти је предано,
стадо славе твоје?

²¹ Шта ћеш рећи кад те походи?

Јер си их ти научио да буду кнезови над тобом.

Неће ли те спопасти болови као жену кад се порађа?

22 Ако ли кажеш у срцу свом:

Зашто ме то задеси?

За мноштво безакоња твог

узгрнуће се скути твоји и обућа ти се скинути.

23 Може ли Етиопљанин променити кожу своју или рис шаре своје?

Можете ли ви чинити добро научивши се чинити зло?

24 Зато ћу их разметнути

као што размеће плеву ветар из пустиње.

25 То је део твој и оброк твој од мене, говори Господ,

зато што си ме заборавио и поуздао се у лаж.

26 Зато ћу ти ја узгрнути скуте на лице

да се види срамота твоја.

27 Прељубе твоје, рзање твоје,

срамотна курварства твоја по хумовима, по пољима,

гадове твоје видео сам;

тешко теби, Јерусалиме!

Зар се нећеш очистити?

Докле још?

14

Објављивање суше и глади.

1 Реч Господња која дође Јеремији о суши.

2 Јуда тужи, и врата су му жалосна;

леже на земљи у црно завити;

вика из Јерусалима подиже се.

3 Највећи између њих шаљу најмање на воду;

- дошавши на студенце не налазе воде,
враћају се с празним судовима својим,
стиде се и сраме се и покривају главу своју.
- ⁴ Земља је испуцала, јер не беше дажда на земљи;
зато се тежаци стиде и покривају главу своју.
- ⁵ И кошута у пољу оставља младе своје,
јер нема траве.
- ⁶ И дивљи магарци стојећи на висовима вуку у се
ветар као змајеви,
очи им ишчилеше,
јер нема траве.
- ⁷ Кад безакоња наша сведоче на нас, Господе,
учини ради имена свог;
јер је много одмета наших,
Теби сагрешисмо.
- ⁸ Надо Израилјева!
Спаситељу његов у невољи!
Зашто си као туђин у овој земљи
и као путник који се сврати да преноћи?
- ⁹ Зашто си као уморан човек,
као јунак, који не може избавити?
Та, Ти си усред нас, Господе,
и име је Твоје призвано на нас;
немој нас оставити.
- ¹⁰ Овако говори Господ за народ овај:
Мило им је да се скитају,
не устављају ноге своје,
зато нису мили Господу;
сада ће се опоменути безакоња њихова
и походиће грехе њихове.
- ¹¹ Потом рече ми Господ: Не моли се за тај
народ да би му било добро.

12 Ако ће и постити, нећу услишити вике њихове; и ако ће принети жртве паљенице и дар, неће ми то угодити, него мачем и глађу и помором поморићу их.

13 Тада рекох: Ох, Господе Господе, ево, пророци им говоре: Нећете видети мача, и неће бити глади у вас, него ћу вам дати мир поуздан на овом месту.

14 А Господ ми рече: Лаж пророкују ти пророци у моје име, нисам их послао, нити сам им заповедио, нити сам им говорио; лажне утваре и гатање и ништавило и превару срца свог они вам пророкују.

15 Зато овако вели Господ за пророке који пророкују у моје име, а ја их нисам послао, и говоре: Неће бити мача ни глади у овој земљи: од мача и глади изгинуће ти пророци.

16 А народ овај, коме они пророкују, биће поваљан по улицама јерусалимским од глади и мача, и неће бити никога да их погребе, њих, жене њихове и синове њихове и кћери њихове; тако ћу излити на њих злоћу њихову.

17 Реци им дакле ову реч:

Нека очи моје лију сузе дању и ноћу
и нека не престају,

јер девојка, кћи мог народа сатре се веома,
од ударца прељутог.

18 Ако изиђем у поље, ето побијених мачем;
ако уђем у град, ето изнемоглих од глади;
јер и пророк и свештеник отидоше у земљу
коју не знају.

19 Еда ли си сасвим одбацио Јуду?

Еда ли је омрзао души Твојој Сион?
Зашто си нас ударио тако да нам нема лека?

Чекасмо мир, али нема добра;
и време да оздравимо, а гле, страх.

²⁰ Признајемо, Господе, злоћу своју,
безакоње отаца својих,
згрешили смо Ти.

²¹ Немој нас одбацити ради имена свог;
немој наружити престола славе своје,
опомени се завета свог с нама,
немој га укинути.

²² Има ли међу таштинама у народа који да даје
дажд?

Или небеса, дају ли ситан дажд?

Ниси ли Ти то, Господе Боже наш?

Зато Тебе чекамо, јер Ти чиниш све то.

15

*Пропаст је народа неизбежна, али ће
остатак наћи милост. Особита утешна реч
за Јеремију.*

¹ И рече ми Господ: Да стане Мојсије и Самуило
преда ме, не би се душа моја обратила к том
народу; отерај их испред мене, и нека одлазе.

² И ако ти кажу: Куда ћемо ићи? Тада им реци:
Овако вели Господ:

ко је за смрт, на смрт;
ко је за мач, под мач;
ко за глад, на глад;
ко за ропство, у ропство.

³ И пустићу на њих четворо, говори Господ: Мач,
да их убија, и псе, да их развлаче, и птице небеске
и звери земаљске, да их једу и истребе.

⁴ И даћу их да се потуцају по свим царствима земаљским ради Манасије сина Језекијиног цара Јудиног за оно што је учинио у Јерусалиму.

⁵ Јер ко би се смиловао на тебе, Јерусалиме?

Ко ли би те пожалио?

Ко ли би дошао да запита како ти је?

⁶ Ти си ме оставио, говори Господ,
отишао си натраг;

зато ћу махнути руком својом на те и погубићу те;
досади ми жалити.

⁷ Зато ћу их извијати вијачом на вратима
земаљским,
учинићу их сиротима,

потрћу народ свој,
јер се не враћају с путева својих.

⁸ Више ће ми бити удовица његових него песка
морског,

довешћу им на мајке момачке затираче у
подне,

и пустићу изненада на њих сметњу и страхоту.

⁹ Изнемоћи ће која је родила седморо
и испустиће душу,

сунце ће јој заћи још за дана,
срамиће се и стидеће се,

а остатак ћу њихов дати под мач
пред непријатељима њиховим,
говори Господ.

¹⁰ Тешко мени, мајко моја, што си ме родила да
се са мношвом препирем и да се са мношвом свађам сва
земља; не давах у зајам нити ми даваше у зајам,
и опет ме сви проклињу.

11 Господ рече: Доиста, остатку ће твом бити добро, и бранићу те од непријатеља, кад будеш у невољи и у тескоби.

12 Еда ли ће гвожђе сломити гвожђе северно и бронзу?

13 Имање твоје и благо твоје даћу да се разграби без цене по свим међама твојим, и то за све грехе твоје.

14 И одвешћу те с непријатељима твојим у земљу које не познајеш, јер се распалио огањ од гнева мог, и гореће над вама.

15 Ти знаш, Господе,
опомени ме се и походи ме
и освети ме од оних који ме гоне;
немој ме зграбити докле се устежеш од гнева;
знај да подносим руг тебе ради.

16 Кад се нађоше речи Твоје, поједох их,
и реч Твоја би ми радост и весеље срцу мом,
јер је име Твоје призвано на ме,
Господе Боже над војскама.

17 Не седим у већу подсмевачком
нити се с њима веселим;
седим сам ради руке Твоје,
јер си ме напунио срдње.

18 Зашто бол мој једнако траје?
И зашто је рана моја смртна,
те неће да се исцели?
Хоћеш ли ми бити као варалица,
као вода непостојана?

19 Зато овако вели Господ:
Ако се обратиш,
ја ћу те опет поставити да стојиш преда мнош,
ако одвојиш што је драгоцено од рђавог,

бићеш као уста моја;
они нека се обратe к теби,
а ти се не обраћај к њима.

²⁰ И учинићу да будеш том народу као јак зид
бронзани,
и удараће на те, али те неће надвладати;
јер сам ја с тобом да те чувам и избављам,
говори Господ.

²¹ И избавићу те из руку злих људи,
и искупићу те из руку насилничких.

16

*Опустошење и прогонство Јудино због
идолопоклоника. Повратак Израиља из
Вавилона.*

¹ Потом дође ми реч Господња говорећи:

² Немој се женити, и да немаш синове ни кћери
на том месту.

³ Јер овако говори Господ за синове и кћери што
се роде на том месту и за матере њихове које их
роде, и за оце њихове који их роде у тој земљи:

⁴ Љутом ће смрћу помрети, неће бити оплакани
нити ће се погребсти, биће гној по земљи, и од
мача и од глади изгинуће, и мртва ће телеса
њихова бити храна птицама небеским и зверима
земаљским.

⁵ Јер овако говори Господ: Не улази у кућу у којој
је жалост, и не иди да плачеш нити их жали; јер
сам узео мир свој од тог народа, говори Господ,
милост и жаљење.

⁶ Помреће мали и велики у овој земљи, неће
бити погребени нити ће се оплакати, нити ће се
ко резати ни главе стрићи за њима.

⁷ Неће им се дати хлеба у жалости да се потеше за мртвим, нити ће их напојити из чаше ради утехе за оцем или за матером.

⁸ Тако не улази у кућу у којој је жалост да седиш с њима да једеш и пијеш.

⁹ Јер овако вели Господ над војскама, Бог Израиљев: Ево, ја ћу учинити да на овом месту пред вашим очима и за ваших дана не буде гласа радосног ни гласа веселог, гласа жениковог ни гласа невестиног.

¹⁰ А кад кажеш том народу све ове речи, ако ти кажу: Зашто изрече Господ све то велико зло на нас? И какво је безакоње наше или какав је грех наш, којим згрешисмо Господу Богу свом?

¹¹ Тада им реци: Јер оци ваши оставише мене, говори Господ, и идоше за другим боговима и служише им и клањаше им се, а мене оставише и закон мој не држаше;

¹² а ви још горе чините него оци ваши, јер ето идете сваки по мисли срца свог злог не слушајући мене.

¹³ Зато ћу вас избацити из ове земље у земљу које не познасте ни ви ни оци ваши, и онде ћете служити другим боговима дан и ноћ докле вам не учиним милост.

¹⁴ Зато, ево, иду дани, говори Господ, кад се неће више говорити: Тако да је жив Господ који је извео синове Израиљеве из земље мисирске;

¹⁵ него: Тако да је жив Господ који је извео синове Израиљеве из земље северне и из свих земаља у које их беше разагнао! Јер ћу их опет довести у земљу њихову коју сам дао оцима њиховим.

¹⁶ Гле, ја ћу послати многе рибаре, говори Господ, да их лове, и после ћу послати многе

ловце да их лове по свакој гори и по сваком хуму и по раселинама каменим.

¹⁷ Јер очи моје пазе на све путеве њихове, нису сакривени од мене, нити је безакоње њихово заклоњено од мојих очију.

¹⁸ И платићу им прво двојном за безакоње њихово и за грех њихов, што оскврнише земљу моју стрвима гадова својих, и наследство моје напунише гнусобама својим.

¹⁹ Господе, крепости моја и граде мој
и уточиште моје у невољи,
к Теби ће доћи народи од крајева земаљских,
и рећи ће:
Доиста оци наши имаше лаж,
и таштину и што ни мало не помаже.

²⁰ Еда ли ће човек начинити себи богове,
који ипак нису богови?

²¹ Зато, ево, ја ћу их научити сада, показаћу им руку своју и силу своју, да познаду да ми је име Господ.

17

Казна због идолопоклонства, уздања у људе и преваре. Позив на празновање суботе.

¹ Грех је Јудин записан гвозденом писаљком и врхом од дијаманта, урезан је на плочи срца њиховог и на роговима олтара ваших,

² да се синови њихови сећају олтара њихових и лугова њихових под зеленим дрветима, на високим хумовима.

³ Горо с пољем, даћу имање твоје, све благо твоје даћу да се разграби, висине твоје, за грех по свим међама твојим.

⁴ И ти ћеш и који су с тобом оставити наследство своје, које сам ти дао, и учинићу да служиш непријатељима својим у земљи које не познајеш; јер сте распалили огањ гнева мог, који ће горети до века.

⁵ Овако вели Господ:

Да је проклет човек који се узда у човека
и који ставља тело себи за мишицу,
а од Господа одступа срце његово.

⁶ Јер ће бити као врес у пустињи,
који не осећа кад дође добро,
него стоји у пустињи,
на сувим местима у земљи сланој и у којој се
не живи.

⁷ Благо човеку који се узда у Господа
и коме је Господ узданица.

⁸ Јер ће бити као дрво усађено крај воде
и које низ поток пушта жиле своје,
које не осећа кад дође припека, него му се лист
зелени,
и сушне године не брине се и не престаје
рађати род.

⁹ Срце је преварно више свега и опако:
ко ће га познати?

¹⁰ Ја Господ испитујем срца и искушавам бубреге,
да бих дао свакоме према путевима његовим
и по плоду дела његових.

¹¹ Као што јаребица лежи на јајима али не излеже,
тако ко сабира богатство али с неправдом,
у половини дана својих оставиће га
и најпосле ће бити луд.

- 12 Место је светиње наше престо славе,
високо место од почетка.
- 13 Надо Израилјева, Господе!
Сви који Те остављају нека се посраме;
који одступају од мене, нека се запишу на земљи,
јер оставише извор воде живе, Господа.
- 14 Исцели ме, Господе, и бићу исцељен;
избави ме, и бићу избављен,
јер си Ти хвала моја.
- 15 Гле, они ми говоре:
Где је реч Господња?
Нека дође.
- 16 А ја се не затезах ићи за Тобом као пастир,
и дан жалосни не желех, Ти знаш;
шта је год изашло из уста мојих,
пред Тобом је.
- 17 Не буди ми страх,
Ти си уточиште моје у злу.
- 18 Нека се посраме који ме гоне, а ја не;
нека се они уплаше, а ја не;
пусти на њих зли дан,
и двоструким поломом поломи их.
- 19 Овако ми рече Господ: Иди, и стани на врата
синова народних, на која улазе цареви Јудини и
на која излазе, и на свака врата јерусалимска.
- 20 И реци им: Чујте реч Господњу, цареви Јудини
и сви Јудејци и сви Јерусалимљани, који улазите
на ова врата.
- 21 Овако вели Господ: Чувајте се да не
носите бреме у суботу и не уносите на врата
јерусалимска.

²² И не износите бремена из кућа својих у суботу, и никакав посао не радите, него светите суботу, као што сам заповедио оцима вашим.

²³ Али не послушаше нити пригнуше уха свог, него отврднуше вратом својим да не послушају и не приме науке.

²⁴ Ако ме послушате, говори Господ, да не носите бремена на врата овог града у суботу, него светите суботу не радећи у њу никакав посао,

²⁵ тада ће улазити на врата града овог цареви и кнезови, који седе на престолу Давидовом, на колима и на коњима, они и кнезови њихови, Јудејци и Јерусалимљани, и стајаће овај град до века.

²⁶ И долазиће из градова Јудиних и из околине јерусалимске, и из земље Венијаминове, и из равнице и из гора и с југа, и доносиће жртве паљенице и приносе с даром и кадом, и жртве захвалне доносиће у дом Господњи.

²⁷ Ако ли ме не послушате да светите суботу и не носите бремена улазећи на врата јерусалимска у суботу, онда ћу распалити огањ на вратима његовим, који ће упалити дворове јерусалимске и неће се угасити.

18

Кајање одржава, некајање упропашћује. Плач и молитва Јеремијина.

¹ Реч која дође Јеремији од Господа говорећи:

² Устани, и сиђи у кућу лончареву, и онде ћу ти казати речи своје.

³ Тада сиђох у кућу лончареву, и гле, он рађаше посао на свом колу.

⁴ И поквари се у руци лончару суд који грађаше од кала, па начини изнова од њега други суд, како беше воља лончару да начини.

⁵ Тада дође ми реч Господња говорећи:

⁶ Не могу ли чинити од вас као овај лончар, доме Израилљев? Говори Господ; гле, шта је као у руци лончаревој, то сте ви у мојој руци, доме Израилљев.

⁷ Кад бих рекао за народ и за царство да га истребим и разорим и затрем;

⁸ ако се обрати народ ода зла, за које бих рекао, и мени ће бити жао са зла које мишљах да му учиним.

⁹ А кад бих рекао за народ и за царства да га сазидам и насадим;

¹⁰ ако учини шта је зло преда мном не слушајући глас мој, и мени ће бити жао добра које рекох да му учиним.

¹¹ Зато сада реци Јудејцима и Јерусалимљанима говорећи: Овако вели Господ: Ево спремам на вас зло, и мислим мисли на вас; вратите се, дакле, сваки са свог пута злог, и поправите путеве своје и дела своја.

¹² А они рекоше: Нема ништа од тога, него ћемо ићи за својим мислима и чинићемо сваки по мисли срца свог злог.

¹³ Зато овако говори Господ:

Питајте по народима је ли ко чуо такво шта?

Грдило велико учини девојка Израилјева.

¹⁴ Оставља ли снег ливански са стене моја поља?

Остављају ли се воде студене, које теку?

¹⁵ А народ мој мене заборави,
кади таштини,

и спотичу се на својим путевима,
на старим стазама,

да ходе стазама пута непоравњеног,
16 Да бих обратио земљу њихову у пустош,
на вечну срамоту,
да се чуди ко год прође преко ње
и маше главом својом.

17 Као устоком разметнућу их пред непријатељем;
леђа а не лице показашу им у невољи њиховој.

18 А они рекоше: Ходите да смислимо шта
Јеремији, јер неће нестати закона свештенику ни
савета мудрацу ни речи пророку; ходите, убијмо га
језиком и не пазимо на речи његове.

19 Пази на ме, Господе,
и чуј глас мојих противника.

20 Еда ли ће се зло вратити за добро,
кад ми копају јаму?
Опомени се да сам стајао пред Тобом
говорећи за њихово добро,
да бих одвратио гнев Твој од њих.

21 Зато предај синове њихове глади
и учини да изгину од мача,
и жене њихове да буду сироте и удове,
и мужеви њихови да се погубе,
младиће њихове да побије мач у боју.

22 Нека се чује вика из кућа њихових,
кад доведеш на њих војску изненада;
јер ископаше јаму да ме ухвате,
и замке наместише ногама мојим.

23 А Ти, Господе, знаш све
што су наумили мени да ме убију,
немој им опростити безакоња
ни грех њихов избрисати испред себе;
него нека нападају пред Тобом,
у гневу свом ради супрот њима.

19

Опустошење Јерусалима означено разбијањем једног земљаног крчага.

¹ Овако рече Господ: Иди и купи крчаг земљан у лончара с неколико старешина народних и старешина свештеничких.

² И отиди у долину сина Еномовог што је пред вратима источним, и онде прогласи речи које ћу ти казати.

³ И реци: Чујте реч Господњу, цареви Јудини и становници јерусалимски; овако вели Господ над војскама Бог Израилъев: Ево, ја ћу пустити зло на то место да ће зујати уши свакоме ко га чује.

⁴ Јер ме оставише и оскврнише ово место кадећи на њему другим боговима, којих не знаше ни они ни оци њихови, ни цареви Јудини, и напунише то место крви праве.

⁵ И поградише висине Валу да сажижу синове своје огњем на жртве паљенице Валу, чега не заповедих нити о том говорих, нити ми на ум дође.

⁶ Зато, ево, иде време, вели Господ, кад се ово место неће више звати Тофет, ни долина сина Еномовог, него крвна долина.

⁷ Јер ћу уништити савет Јудин и јерусалимски на овом месту, и учинићу да падну од мача пред непријатељима својим и од руке оних који траже душу њихову, и мртва ћу тела њихова дати за храну птицама небеским и зверима земаљским.

⁸ И обратићу тај град у пустош и руг: ко год прође мимо њ, чудиће се и звиждаће за све муке његове.

⁹ И учинићу да једу месо од својих синова и месо од својих кћери, и сваки ће јести месо од друга свог у невољи и тескоби, којом ће им досађивати непријатељи њихови и који траже душу њихову.

¹⁰ Потом разбиј крчаг пред људима који ће ићи с тобом.

¹¹ И реци им: Овако вели Господ над војскама: Тако ћу разбити тај народ и тај град као што се разбије суд лончарски, који се не може више оправити, и у Тофету ће се погребавати, јер неће бити места за погребавање:

¹² Тако ћу учинити томе месту, вели Господ, и становницима његовим и учинићу тај град да буде као Тофет;

¹³ и куће јерусалимске и куће царева Јудиних биће нечисте као место Тофет, све куће, где на крововима кадише свој војсци небеској и лише наливe другим боговима.

¹⁴ Потом се врати Јеремија из Тофета куда га беше послао Господ да пророкује, и стаде у трему дома Господњег, и рече свему народу:

¹⁵ Овако вели Господ над војскама, Бог Израилљев: Ево, ја ћу пустити на тај град и на све градове његове све зло које изрекох за њ, јер отврднуше вратом својим да не слушају речи моје.

20

Злостављање од Пасхора, Јеремија прориче Вавилонско ропство, и јада се што је постао пророк.

¹ А Пасхор син Имиров, свештеник, који беше старешина у дому Господњем, чу Јеремију где пророкује те речи.

² И удари Пасхор пророка Јеремију, и метну га у тамницу на горњим вратима Венијаминовим уз дом Господњи.

³ А сутрадан кад Пасхор изведе Јеремију из тамнице, рече му Јеремија: Господ ти наде име не Пасхор него Магор-Мисавив.

⁴ Јер овако вели Господ: Ево, ја ћу пустити на те страх, на тебе и на све пријатеље твоје, који ће пасти од мача непријатеља својих, и очи ће твоје видети, и свега ћу Јуду дати у руке цару вавилонском, који ће их одвести у Вавилон, и побиће их мачем.

⁵ И даћу све богатство тог града и сав труд његов и све што има драгоцено, и све благо царева Јудиних даћу непријатељима њиховим у руке, и разграбиће и узети и однети у Вавилон.

⁶ И ти, Пасхоре, и сви који живе у твом дому отићи ћете у ропство; и доћи ћеш у Вавилон и онде ћеш умрети и онде ћеш бити погребен ти и сви пријатељи твоји, којима си пророковао лажно.

⁷ Наговарао си ме, Господе,
и дадох се наговорити;
био си јачи од мене
и надвладао си ме;
на подсмех сам сваки дан,
свак ми се подсмева.

⁸ Јер од кад говорим, вапим,
ради насиља и пустошења вичем,
јер ми је реч Господња на поругу
и на подсмех сваки дан.

⁹ И рекох: Нећу Га више помињати,
нити ћу више говорити у име Његово;
али би у срцу мом као огањ разгорео,
затворен у костима мојим,
и уморих се задржавајући га,
и не могах више.

¹⁰ Јер чујем поруге од многих, страх од свуда:
Прокажите да прокажемо;

сви који беху у миру са мнош,
вреају да посрнем:

Да ако се превари,
те ћемо га надрладати и осветићемо му се.

11 Али је Господ са мнош
као страшан јунак;

зато они који ме гоне спотакнуће се

и неће надрладати;
посрамиће се врло;

јер неће бити срећни,

срамота вечна неће се заборавити.

12 Зато, Господе надр војскама,

који кушаш праведника,

који видиш бубреге и срце,

дај да видим Твоју освету на њима,

јер Теби казах парбу своју.

13 Певајте Господу, хвалите Господа,

јер избави душу сиромашу из руке зликовачке.

14 Проклет да је дан у који се родих!

Дан, у који ме роди мати моја, да није

благословен!

15 Проклет да је човек који јави оцу мом

и врло га обрадова говорећи: Роди ти се син.

16 И тај човек да би био као градови које Господ

затре и не би Му жао!

Нека слуша вику ујутру и вриску у подне,

17 Што ме не усмрти у утроби матиној

да би ми мати моја била гроб,

и утроба њена да би остала до века трудна.

18 Зашто изиђох из утробе

да видим муку и жалост

и да се сврше у срамоти дани моји?

21

На питање цара Седекије прориче Јеремија разорење Јерусалима и показује шта је једини пут спасења.

¹ Реч која дође Јеремији од Господа кад посла к њему цар Седекија Пасхора сина Мелхијиног и Софонију сина Масијиног свештеника, и поручи:

² Упитај Господа за нас, јер Навуходоносор, цар вавилонски, завојшти на нас; еда би нам учинио Господ по свим чудесима својим, да отиде од нас.

³ А Јеремија им рече: Овако реците Седекији:

⁴ Овако вели Господ Бог Израиљев: Ево, ја ћу окренути натраг оружје што је у вашим рукама, којим се бијете с царем вавилонским и с Халдејцима који су вас опколили иза зидова, и скупићу их усред тог града.

⁵ И ја ћу војевати на вас руком подигнутом и мишицом крепком и гневом и јарошћу и жестином великом.

⁶ И побићу становнике тог града, и људе и стоку; од помора великог помреће.

⁷ А после, вели Господ, даћу Седекију цара Јудиног и слуге њихове и народ, оне који остану у том граду од помора, од мача и од глади, у руке Навуходоносору цару вавилонском и у руке непријатељима њиховим и у руке онима који траже душу њихову, те ће их побити мачем, неће их жалити ни штедети нити ће се смиловати.

⁸ А народу том реци: Овако вели Господ: Ево ја стављам пред вас пут к животу и пут к смрти.

⁹ Ко остане у том граду, погинуће од мача или од глади или од помора; а ко изађе и преда се Халдејцима који су вас опколили, остаће жив, и душа ће му бити место плена.

¹⁰ Јер окретох лице своје томе граду на зло, а не на добро, говори Господ; у руке цару вавилонском биће предан, и он ће га спалити огњем.

¹¹ А за дом цара Јудиног чујте реч Господњу:

¹² ДOME Давидов, тако вели Господ,

судите свако јутро,
и коме се отима
избављајте га из руку насилникових
да не изиђе као огањ гнев мој
и разгори се да га нико не може угасити
за злоћу дела ваших.

¹³ Ево ме на тебе,
који седиш у долини,
као стена у равници,
говори Господ,
на вас, који говорите:

Ко ће доћи на нас?

И ко ће ући у станове наше?

¹⁴ Јер ћу вас покарати по плоду дела ваших,
вели Господ,
и распалићу огањ у шуми његовој,
који ће прождрети све што је око њега.

22

Прорицање против царева Салума, Јоакима и Јехоније.

¹ Овако говори Господ: Сиђи у дом цара Јудиног, и реци онде ову реч,

² и кажи: Слушај реч Господњу, царе Јудин, који седиш на престолу Давидовом, ти и слуге твоје и народ твој, који улазите на ова врата.

³ Овако вели Господ: Чините суд и правду, и коме се отима избављајте га из руку

насилникових, и не чините криво иностранцу ни сироти ни удовици, и не чините им силу, и крв праву не проливајте на овом месту.

⁴ Јер ако доиста узрадите ово, улазиће на врата овог дома цареви, који седе место Давида на престолу његовом, на колима и на коњима, они и слуге њихове и народ њихов.

⁵ Ако ли не послушате ове речи, заклињем се собом, вели Господ, да ћу опустети тај дом.

⁶ Јер овако вели Господ за дом цара Јудиног:

Ти си ми Галад
и врх ливански,
али ћу те обратити у пустињу,
у градове у којима се не живи.

⁷ И спремићу на тебе затираче,
сваког с оружјем,
и посећи ће твоје красне кедре
и побацати их у огањ.

⁸ И многи ће народи пролазити мимо тај град, и говориће један другом: Зашто учини ово Господ од тог града великог?

⁹ И рећи ће: Јер оставише завет Господа Бога свог, и клањаше се другим боговима и служише им.

¹⁰ Не плачите за мртвим нити га жалите;
него плачите за оним који одлази,
јер се неће више вратити
нити ће видети своје постојбине.

¹¹ Јер овако говори Господ о Салуму сину Јосије, цара Јудиног, који цароваше место Јосије оца

свог, који отиде из овог места: неће се више вратити.

¹² Него ће умрети у месту куда га одведоше у ропство, и неће више видети ове земље.

¹³ Тешко оном који гради своју кућу не по правди, и клети своје не по правди, који се служи ближњим својим низашта и плату за труд његов не даје му;

¹⁴ Који говори: Саградићу себи велику кућу и простране клети; и разваљује себи прозоре, и облаже кедром и маже црвенилом.

¹⁵ Хоћеш ли царовати кад се мешаш с кедром? Отац твој није ли јео и пио? Кад чињаше суд и правду, тада му беше добро.

¹⁶ Даваше правицу сиромасу и убогоме, и беше му добро; није ли то познавати ме? Говори Господ.

¹⁷ Али очи твоје и срце твоје иду само за твојим добитком и да проливаш крв праву и да чиниш насиље и кривду.

¹⁸ Зато овако вели Господ за Јоакима сина Јосије цара Јудиног:

Неће нарицати за њим:

Јаох брате мој! Или: Јаох сестро!

Неће нарицати за њим:

Јаох господару! Или: Јаох славо његова!

¹⁹ Погребом магарећим погребшће се,

извући ће се и бациће се иза врата
јерусалимских.

20 Изиђи на Ливан и вичи,
и на Васану пусти глас свој,
и вичи преко бродова,
јер се сатрше сви који те љубе.

21 Говорих ти у срећи твојој,
а ти рече: Нећу да слушам;
то је пут твој од детињства твог
да не слушаш глас мој.

22 Све ће пастире твоје однети ветар,
и који те љуби отићи ће у ропство;
тада ћеш се посрамити и постидети
за сву злоћу своју.

23 Ти седиш на Ливану,
гнездо вијеш на кедрима,
како ћеш бити љупка,
кад ти дођу мукe и болови као породилји!

24 Како сам ја жив, вели Господ, да би Хонија
син Јоакима цара Јудиног био прстен печатни на
десној руци мојој, и оданде ћу те отргнути.

25 И даћу те у руке онима који траже душу
твоју, и у руке онима којих се бојиш, у руке
Навуходоносору цару вавилонском и у руке
Халдејцима.

26 И бацићу тебе и матер твоју која те је родила
у земљу туђу, где се нисте родили, и онде ћете
помрети.

27 А у земљу у коју ћете желети да се вратите,
нећете се вратити у њу.

28 Је ли тај човек Хонија ништав идол изломљен?

Је ли суд у коме нема милине?
Зашто бише истерани, он и семе његово,
и бачени у земљу, које не познају?

²⁹ О земљо, земљо, земљо!
Чуј реч Господњу.

³⁰ Овако вели Господ:

Запишите да ће тај човек бити без деце
и да неће бити срећан до свог века;
и нико неће бити срећан од семена његовог,
који би седео на престолу Давидовом
и још владао Јудом.

23

Против злих пастира. Обрицање доброг пастира и цара из Давидовог дома. Против лажних пророка.

¹ Тешко пастирима који потиру и размећу стадо паше моје! Говори Господ.

² Зато овако вели Господ Бог Израилев за пастире који пасу народ мој: Ви разметнусте овце моје и разагнасте их, и не обилазисте их; ево, ја ћу вас обићи за злоћу дела ваших, говори Господ.

³ И остатак оваца својих ја ћу скупити из свих земаља у које их разагнах, и вратићу их у торове њихове, где ће се наплодити и умножити.

⁴ И поставићу им пастире, који ће их пасти, да се не боје више и не плаше и да не погине ни једна, говори Господ.

⁵ Гле, иду дани, говори Господ, у које ћу подигнути Давиду Клицу праведну, која ће царовати и бити срећна и чинити суд и правду на земљи.

6 У Његове дане спашће се Јуда, и Израил ће становати у миру, и ово му је име којим ће се звати: Господ правда наша.

7 Зато, ево, иду дани, говори Господ, у које се неће више говорити: Тако да је жив Господ, који је извео синове Израилјеве из земље мисирске;

8 него: Тако да је жив Господ, који је извео и довео семе дома Израилјевог из северне земље и из свих земаља у које их бежах разагнао. И они ће седети у својој земљи.

9 Ради пророка пуца срце у мени,
трепећу све кости моје,
као пијан сам
и као човек кога је освојило вино,
Господа ради
и Његових ради светих речи.

10 Јер је земља пуна прељубочинаца,
и с клетавом тужи земља,
посушише се паше у пустињи;
трк је њихов зао и моћ њихова неправа.

11 Јер и пророк и свештеник скврне је,
налазим и у дому свом злоћу њихову,
говори Господ.

12 За то ће пут њихов бити као клизавица по тами,
где ће попузнати и пасти;
јер ћу пустити на њих зло,
године похођења њиховог,
говори Господ.

13 У пророка самаријских видео сам безумље,
пророковаху Валом,
прелашћиваху народ мој Израиља;

14 Али у пророка јерусалимских видим страхоту:
чине прељубу и ходе у лажи,
укрепљују руке зликовцима

да се нико не врати од своје злоће;
сви су ми као Содом,
и становници његови као Гомор.

15 Зато овако вели Господ над војскама о тим пророцима:

Ево, ја ћу их нахранити пеленом и напојићу их
жучи;
јер од пророка јерусалимских изиђе
оскврњење по свој земљи.

16 Овако вели Господ над војскама: Не слушајте
шта говоре пророци који вам пророкују; варају вас,
говоре утваре свог срца, не из уста Господњих.

17 Једнако говоре онима који не маре за ме:
Господ је рекао: Имаћете мир; и свакоме који иде
по мисли срца свог говоре: Неће доћи на вас зло.

18 Јер ко је стајао у већу Господњем, и видео или
чуо реч Његову?

Ко је пазио на реч Његову и чуо?

19 Ево, вихор Господњи, гнев,
изићи ће вихор, који не престаје,
пашће на главу безбожницима.

20 Неће се одвратити гнев Господњи
докле не учини и изврши шта је у срцу наумио;
најпосле ћете разумети то сасвим.

21 Не слух тих пророка, а они трчаше;
не говорих им, а они пророковаше.

22 Да су стајали у мом већу,
тада би казивали моје речи народу мом,
и одвраћали би их с пута њиховог злог
и од злоће дела њихових.

23 Јесам ли ја Бог из близа, говори Господ, а нисам Бог и из далека?

24 Може ли се ко сакрити на тајно место да га ја не видим? Говори Господ; не испуњам ли ја небо и земљу? Говори Господ.

25 Чујем шта говоре ти пророци који у име моје пророкују лаж говорећи: Снио сам, снио сам.

26 Докле ће то бити у срцу пророцима који пророкују лаж, и превару срца свог пророкују?

27 Који мисле да ће учинити да народ мој заборави име моје уза сне њихове, које приповедају један другом, као што заборавише оци њихови име моје уз Вала.

28 Пророк који сни, нека приповеда сан; а у кога је реч моја, нека говори реч моју истинито; шта ће плева са пшеницом? Говори Господ.

29 Није ли реч моја као огањ, говори Господ, и као маљ који разбија камен?

30 За то, ево ме на те пророке, говори Господ, који краду моје речи један од другог.

31 Ево ме на те пророке, вели Господ, који дижу језик свој и говоре: Он вели.

32 Ево ме на оне који пророкују лажне сне, вели Господ, и приповедајући их заводе народ мој лажима својим и хитрином својом; а ја их нисам послао нити сам им заповедио; и неће ништа помоћи томе народу, говори Господ.

33 Ако те запита овај народ или који пророк или свештеник говорећи: Како је бреме Господње? Тада им реци: Како бреме? Оставићу вас, говори Господ.

34 А пророка и свештеника и народ који рече: Бреме Господње, ја ћу покарати тог човека и дом његов.

³⁵ Него овако говорите сваки ближњему свом и сваки брату свом: Шта одговори Господ? И: Шта рече Господ?

³⁶ А бремена Господњег не помињите више, јер ће свакоме бити бреме реч његова, јер изврћете речи Бога Живога, Господа над војскама, Бога нашег.

³⁷ Овако реци пророку: Шта ти одговори Господ? И шта ти рече Господ?

³⁸ Али кад кажете: Бреме Господње, зато овако вели Господ: Шта говорите ту реч: Бреме Господње, а ја слух к вама да вам кажу: Не говорите: Бреме Господње,

³⁹ зато ево ме, ја ћу вас заборавити сасвим и одбацићу од себе вас и град који сам дао вама и оцима вашим.

⁴⁰ И навалићу на вас поругу вечну и срамоту вечну која се неће заборавити.

24

Бољи и гори део Јудиног народа означен у слици добрим и рђавим смоквама.

¹ Показа ми Господ, и гле, две котарице смокава намештене пред црквом Господњом, пошто Навуходоносор, цар вавилонски, зароби Јехонију сина Јоакимовог цара Јудиног, и кнезове Јудине, и дрводеље и коваче из Јерусалима и одведе их у Вавилон.

² У једној котарици беху смокве врло добре, какве беху ране смокве, а у другој котарици беху врло рђаве смокве, које се не могаху јести, тако беху рђаве.

³ И рече ми Господ: Шта видиш, Јеремија? А ја рекох: Смокве, једне добре смокве, врло добре, а

друге рђаве, врло рђаве, које се не могу јести, тако су рђаве.

⁴ И дође ми реч Господња говорећи:

⁵ Овако вели Господ Бог Израилъев: Какве су те смокве добре, тако ће ми бити добра ради робље Јудино, које одаслах из овог места у земљу халдејску.

⁶ И обратићу очи своје на њих добра ради, и довешћу их опет у ову земљу, и сазидаћу их и нећу их разорити, и насадићу их и нећу их почупати.

⁷ Јер ћу им дати срце да ме познају да сам ја Господ, и биће ми народ и ја ћу им бити Бог, јер ће се обратити к мени свим срцем својим.

⁸ А какве су те рђаве смокве да се не могу јести, како су рђаве, таквим ћу, вели Господ, учинити Седекију цара Јудиног и кнезове његове и остатак Јерусалимљана који остахе у овој земљи и који живе у земљи мисирској.

⁹ Учинићу да се потуцају по свим царствима земаљским на зло, да буду срамота и прича и руг и уклон по свим местима, куда их раселим.

¹⁰ И послаћу на њих мач, глад и помор, докле се не истребе са земље, коју сам дао њима и оцима њиховим.

25

*Седамдесетгодишње ропство Јудино.
Пропаст Вавилона. Чаша гнева за све народе.*

¹ Реч која дође Јеремији за сав народ Јудин четврте године Јоакима сина Јосијиног цара Јудиног, а то је прва година Навуходоносора цара вавилонског,

² коју рече Јеремија пророк свему народу Јудином и свим становницима јерусалимским, говорећи:

³ Од тринаесте године Јосије сина Амоновог цара Јудиног до данас, за ове двадесет и три године, долази ми реч Господња и говорих вам зарана једнако, али не послушасте.

⁴ И сла вам Господ све слуге своје пророке зарана једнако, али не послушасте, нити пригнусте уха свог да бисте чули.

⁵ И говораху: Вратите се сваки са свог пута злог и од злоће дела својих, па ћете остати у земљи коју даде Господ вама и оцима вашим од века до века.

⁶ И не идите за другим боговима да им служите и да им се клањате и не гневите ме делом руку својих, и нећу вам учинити зла.

⁷ Али ме не послушасте, говори Господ, него ме гневисте делом руку својих на своје зло.

⁸ За то овако вели Господ над војскама: Што не послушасте моје речи,

⁹ ево, ја ћу послати по све народе северне, говори Господ, и по Навуходоносора цара вавилонског слугу свог, и довешћу их на ту земљу и на становнике њене, и на све те народе околне, које ћу затрти, и учинићу да буду чудо и подсмех и пустош вечна.

¹⁰ И учинићу да нестане међу њима глас радостан и глас весео, глас жеников и глас невестин, лупа од жрвања и светлост од жишка.

¹¹ И сва ће та земља бити пустош и чудо, и ти ће народи служити цару вавилонском седамдесет година.

¹² А кад се наврши седамдесет година, онда ћу походити цара вавилонског и онај народ, говори

Господ, за безакоње њихово, и земљу халдејску, и обратићу је у пустош вечну.

¹³ И пустићу на ту земљу све што сам говорио о њој, све што је написано у овој књизи, што пророкова Јеремија за све народе.

¹⁴ Јер ће велики народи и силни цареви и њих покорити; тада ћу им платити по делима њиховим и по оном што су чинили рукама својим.

¹⁵ Јер овако ми рече Господ Бог Израилљев: Узми из моје руке чашу вина, овог гнева, и напој из ње све народе ка којима те ја пошаљем.

¹⁶ Нека пију и смету се и полуде од оштрог мача који ћу ја послати међу њих.

¹⁷ И узех чашу из руке Господу, и напојих све те народе, ка којима ме посла Господ:

¹⁸ Јерусалим и градове Јудине и цареве његове и кнезове његове, да буду пустош и чудо и подсмех и уклон, као што је данас,

¹⁹ Фараона цара мисирског и слуге његове и кнезове његове и сав народ његов,

²⁰ и сву мешавину, и све цареве земље Уза, све цареве земље филистејске, и Аскалон и Газу и Акарон и остатак од Азота,

²¹ Едомце и Моавце и синове Амонове,

²² и све цареве тирске и све цареве сидонске и цареве на острвима преко мора,

²³ Дедана и Тему и Вуза, и све који се с краја стрижу,

²⁴ и све цареве арапске и све цареве од мешавине који живе у пустињи,

²⁵ и све цареве зимријске, и све цареве еламске, и све цареве мидске,

26 и све цареve северне, који су близу и који су далеко, како једног тако другог, и сва царства земаљска што су по земљи; а цар сисашки пиће после њих.

27 И реци им: Овако вели Господ над војскама Бог Израилљев: Пијте и опијте се, и бљујте и падајте, да не устанете од мача који ћу пустити међу вас.

28 Ако ли не би хтели узети чашу из руке твоје да пију, тада им реци: Овако вели Господ над војскама: Заиста ћете пити.

29 Јер ево почињем пуштати зло на град који се назива мојим именом, а ви ли ћете остати без кара? Нећете остати без кара, јер ћу дозвати мач на све становнике земаљске, говори Господ над војскама.

30 Ти дакле пророкуј им све ове речи и реци им:

Господ ће с висине рикнути,
и из стана светиње своје пустиће глас свој,
силно ће рикнути из стана свог,
као они што газе грожђе подигнуће вику на све становнике земаљске.

31 Проћи ће граја до краја земље,
јер распру има Господ с народима,
суди се са сваким телом,
безбожнике ће дати под мач,
говори Господ.

32 Овако вели Господ над војскама:

Ево, невоља ће поћи од народа до народа,
и велик ће се вихор подигнути од крајева земаљских.

³³ И у онај ће дан бити од краја до краја земље побијени од Господа, неће бити оплакани, нити ће се покупити и погрепсти, биће гној по земљи.

³⁴ Ридајте, пастири, и вичите
и ваљајте се по праху, главари стаду,
јер се навршише ваши дани да будете поклани,
и да се разаспете,
и пашћете као скупоцен суд.

³⁵ И неће бити уточишта пастирима,
ни избављења главарима од стада.

³⁶ Викаће пастири и ридаће главари од стада,
јер ће потрти Господ пашу њихову.

³⁷ И развалиће се мирни торови
од жестоког гнева Господњег.

³⁸ Као лавић оставио је шатор свој,
јер ће земља њихова опустети од жестине
насилникове
и од љутог гнева његовог.

26

Јеремијин говор о покајању. Оптужба и одбрана од стране кнезова.

¹ У почетку царовања Јоакима, сина Јосијиног, цара Јудиног, дође ова реч од Господа говорећи:

² Овако говори Господ: Стани у трему дома Господњег, и говори свим градовима Јудиним, који долазе да се поклоне у дому Господњем, све речи које ти заповедам да им кажеш, не изостави ни речи,

³ не би ли послушали и вратили се сваки са свог злог пута, да ми се сажали са зла које им мислим учинити за злоћу дела њихових.

⁴ Реци им дакле: Овако вели Господ: ако ме не послушате да ходите у мом закону који сам ставио пред вас,

⁵ да слушате речи слуга мојих пророка, које вам шаљем, које слах зарана једнако, али их не послушасте,

⁶ учинићу с домом овим као са Силомом, и град овај даћу у проклетство свим народима на земљи.

⁷ А свештеници и пророци и сав народ чуше Јеремију где говори те речи у дому Господњем.

⁸ И кад Јеремија изговори све што му Господ заповеди да каже свему народу, ухватише га свештеници и пророци и сав народ говорећи: Погинућеш.

⁹ Зашто пророкова у име Господње говорећи: Овај ће дом бити као Силом, и овај ће град опустети да неће у њему нико живети? И скупиле се сав народ на Јеремију у дом Господњи.

¹⁰ А кнезови Јудини чувши то дођоше из дома царског у дом Господњи, и седоше пред нова врата Господња.

¹¹ И рекоше свештеници и пророци кнезовима и свему народу говорећи: Овај је човек заслужио смрт, јер пророкова против овог града, као што чусте својим ушима.

¹² Тада проговори Јеремија свим кнезовима и свему народу говорећи: Господ ме посла да пророкујем против овог дома и против овог града све што чусте.

¹³ Зато поправите путеве своје и дела своја, и послушајте реч Господа Бога свог, и сажалиће се Господу са зла које је изрекао за вас.

¹⁴ А ја, ево сам у вашим рукама, чините од мене шта мислите да је добро и право.

15 Али знајте зацело, ако ме убијете, крв праву свалићете на се и на овај град и на становнике његове, јер доиста Господ ме посла к вама да говорим све ове речи, да чујете.

16 Тада рекоше кнезови и сав народ свештеницима и пророцима: Није овај човек заслужио смрт, јер нам је говорио у име Господа Бога нашег.

17 И усташе неки од старешина земаљских, и проговорише свему збору народном и рекоше:

18 Михеј Морашћанин пророкова у време Језекије, цара Јудиног, и говори свему народу Јудином и рече: Овако вели Господ над војскама:

Сион ће се преорати као њива
и град ће Јерусалим бити гомила камења,
и гора овог дома висока шума.

19 Је ли га зато убио Језекија, цар Јудин и сав Јуда? Није ли се побојао Господа и молио се Господу? И Господу се сажали ради зла које беше изрекао на њих; ми дакле чинимо велико зло душама својим.

20 И још беше један који пророкова у име Господње, Урија син Семајин из Киријат-Јарима; он пророкова против овог града и против ове земље исто онако као Јеремија.

21 И кад чу цар Јоаким и све војводе његове и сви кнезови речи његове, тражи га цар да га убије; а Урија чувши побоја се и побеже и дође у Мисир.

22 А цар Јоаким посла неке у Мисир, Елнатана сина Аховоровог и друге с њим.

²³ И они изведоше Урију из Мисира и доведоше к цару Јоакиму, и уби га мачем, и баци тело његово у гробље простог народа.

²⁴ Али рука Ахикама, сина Сафановог, би уз Јеремију, те га не предаше у руке народу да га погубе.

27

Јеремија позива цара над Јудом и друге цареве, да се по Божијој вољи приклоне под јарам Вавилонски.

¹ У почетку царовања Јоакима сина Јосијиног цара Јудиног дође ова реч Јеремији од Господа говорећи:

² Овако ми рече Господ: Начини себи свезе и јарам, и метни себи око врата.

³ По том пошљи их цару едомском и цару моавском и цару синова Амонових и цару тирском и цару сидонском, по посланицима који ће доћи у Јерусалим к Седекији цару Јудином.

⁴ И наручи им нека кажу својим господарима: Овако вели Господ над војскама Бог Израилљев: овако реците својим господарима:

⁵ Ја сам створио земљу и људе и стоку, што је по земљи, силом својом великом и мишицом својом подигнутом; и дајем је коме ми је драго.

⁶ И сада ја дадох све те земље у руке Навуходоносору цару вавилонском служи свом, дадох му и зверје пољско да му служи.

⁷ И сви ће народи служити њему и сину његовом и унуку његовом докле дође време и његовој земљи, и велики народи и силни цареви покоре га.

⁸ А који народ или царство не би хтео служити Навуходоносору цару вавилонском, и не би хтео

савити врата свог у јарам цара вавилонског, такав ћу народ походити мачем и глађу и помором, говори Господ, докле их не истребим руком његовом.

⁹ Не слушајте дакле пророка својих ни врача својих ни сањача својих ни гатара својих ни бајача својих, који вам говоре и веле: Нећете служити цару вавилонском.

¹⁰ Јер вам они лаж пророкују, како бих вас далеко одвео из земље ваше и изагнао вас да изгинете.

¹¹ А народ који би савио врат свој под јарам цара вавилонског и служио му, оставићу га на земљи његовој, говори Господ, да је ради и станује у њој.

¹² И Седекији цару Јудином рекох све ово говорећи: Савијте врат свој под јарам цара вавилонског и служите њему и народу његовом, па ћете остати живи.

¹³ Зашто да погинете ти и народ твој од мача и од глади и од помора, како рече Господ за народ који не би служио цару вавилонском?

¹⁴ Не слушајте, дакле, шта говоре пророци који вам кажу и веле: Нећете служити цару вавилонском, јер вам они пророкују лаж.

¹⁵ Јер их ја нисам послао, говори Господ, него лажно пророкују у моје име, како бих вас прогнао да изгинете и ви и пророци који вам пророкују.

¹⁶ И свештеницима и свему народу говорих и рекох: Овако вели Господ: не слушајте шта говоре ваши пророци који вам пророкују говорећи: Ево, посуђе дома Господњег вратиће се из Вавилона скоро. Јер вам они пророкују лаж.

¹⁷ Не слушајте их; служите цару вавилонском, и остаћете живи; зашто тај град да опусте?

18 Ако ли су пророци и ако је реч Господња у њих, нека моле Господа над војскама да судови што су остали у дому Господњем и у дому цара Јудиног и у Јерусалиму не отиду у Вавилон.

19 Јер овако вели Господ над војскама за ступове и за море и за подножја и за друге судове што су остали у том граду,

20 којих не узе Навуходоносор цар вавилонски кад одведе у ропство Јехонију сина Јоакимовог, цара Јудиног, из Јерусалима у Вавилон, и све главаре Јудине и јерусалимске;

21 јер овако вели Господ над војскама, Бог Израилљев, за судове што осташе у дому Господњем и у дому цара Јудиног у Јерусалиму:

22 У Вавилон ће се однети и онде ће бити до дана кад ћу их походити, вели Господ, кад ћу их донети и вратити на ово место.

28

Лажан пророк Ананија противуречи Јеремију, који му пророкује смрт и те је године умро пророк Ананија.

1 А исте године, у почетку царовања Седекије цара Јудиног, четврте године, петог месеца, рече ми Ананија син Азоров, пророк из Гаваона, у дому Господњем пред свештеницима и свим народом говорећи:

2 Овако вели Господ над војскама Бог Израилљев: Сломих јарам цара вавилонског.

3 До две године ја ћу вратити на ово место све судове дома Господњег, које узе Навуходоносор цар вавилонски одавде и однесе у Вавилон.

4 И Јехонију сина Јоакимовог цара Јудиног и све робље Јудино што оде у Вавилон, ја ћу довести

опет на ово место, говори Господ, јер ћу сломити јарам цара вавилонског.

⁵ Тада рече Јеремија пророк Ананији пророку пред свештеницима и пред свим народом, који стајаше у дому Господњем.

⁶ Рече Јеремија пророк: Амин, да Господ учини тако, да Господ испуни твоје речи што си пророковао да би вратио судове дома Господњег и све робље из Вавилона на ово место.

⁷ Али чуј ову реч коју ћу ја казати пред тобом и пред свим народом:

⁸ Пророци који су били пре мене и пре тебе од старине, они пророковаше многим земљама и великим царствима рат и невољу и помор.

⁹ Пророк који прориче мир, кад се збуде реч тог пророка, онда се познаје тај пророк да га је заиста послао Господ.

¹⁰ Тада Ананија пророк скиде јарам с врата Јеремији пророку и сломи га.

¹¹ И рече Ананија пред свим народом говорећи: Овако вели Господ: Овако ћу сломити јарам Навуходоносора, цара вавилонског, до две године с врата свих народа. И оде пророк Јеремија својим путем.

¹² Али дође реч Господња Јеремији, пошто сломи Ананија пророк јарам с врата Јеремији пророку, и рече:

¹³ Иди и кажи Ананији и реци: Овако вели Господ: Сломио си јарам дрвени, али начини место њега гвозден јарам.

¹⁴ Јер овако вели Господ над војскама Бог Израилев: гвозден ћу јарам метнути на врат свим тим народима да служе Навуходоносору, цару вавилонском, и служиће му, дао сам му и зверје пољско.

¹⁵ Потом рече Јеремија пророк Ананији пророку: Чуј, Ананија; није те послао Господ, а ти си учинио да се народ овај поузда у лаж.

¹⁶ Зато овако вели Господ: Ево, ја ћу те скинути са земље, ове године ти ћеш умрети; јер си казивао одмет од Господа.

¹⁷ И умре пророк Ананија те године седмог месеца.

29

Писмо Јеремијино заробљеним Јудејцима у Вавилону. Семаја ће се казнити.

¹ А ово су речи у посланици коју посла пророк Јеремија из Јерусалима к остатку старешина заробљених и свештеницима и пророцима и свему народу што га пресели Навуходоносор из Јерусалима у Вавилон,

² пошто отиде из Јерусалима цар Јехонија и царица и дворани и кнезови Јудини и јерусалимски, и дрводеље и ковачи.

³ По Еласи, сину Сафановом, и Гемарији сину Хелкијином, које сла Седекија цар Јудин у Вавилон к Навуходоносору цару вавилонском; и у књижи говораше:

⁴ Овако вели Господ над војскама, Бог Израилев, свему робљу које преселих из Јерусалима у Вавилон:

⁵ Градите куће и седите у њима; садите вртове и једите род њихов;

⁶ жените се и рађајте синове и кћери; и синове своје жените, и кћери своје удајте, нека рађају синове и кћери, и множите се ту и не умањујте се.

⁷ И тражите добро граду, у који вас преселих, и молите се за њ Господу, јер у добру његовом биће вама добро.

8 Јер овако вели Господ над војскама Бог Израилљев: Немојте да вас варају ваши пророци што су међу вама и ваши врач, и не гледајте на сне своје што сањате.

9 Јер вам они лажно пророкују у моје име, ја их нисам послао, говори Господ.

10 Јер овако вели Господ: Кад се наврши у Вавилону седамдесет година, походићу вас, и извршићу вам добру реч своју да ћу вас вратити на ово место.

11 Јер ја знам мисли које мислим за вас, говори Господ, мисли добре а не зле, да вам дам следак какав чекате.

12 Тада ћете ме призивати и ићи ћете и молићете ми се, и услишићу вас.

13 И тражићете ме, и наћи ћете ме, кад ме потражите свим срцем својим.

14 И даћу вам се да ме нађете, говори Господ, и вратићу робље ваше, и сабраћу вас из свих народа и из свих места у која сам вас разгнао, говори Господ, и довешћу вас опет на место, одакле сам вас иселио.

15 Јер рекосте: Господ нам подиже пророке у Вавилону.

16 Јер, овако вели Господ за цара који седи на престолу Давидовом и за сав народ који стоји у овом граду, за браћу вашу што не отидоше с вама у ропство.

17 Овако вели Господ над војскама: Ево, ја ћу пустити на њих мач, глад и помор, и учинићу их да буду као смокве рђаве, које се не могу јести, како су рђаве.

18 И гонићу их мачем и глађу и помором, и учинићу да се потуцају по свим царствима

земаљским, да буду уклон и чудо и подсмех и руг у свих народа, у које их пошаљем.

¹⁹ Јер не послушаше моје речи, говори Господ, кад слах к њима слуге своје пророке зарана једнако; али не послушасте, говори Господ.

²⁰ Слушајте, дакле, реч Господњу ви сви заробљени, које послах из Јерусалима у Вавилон.

²¹ Овако вели Господ над војскама, Бог Израилев, за Ахава сина Колајиног и за Седекију сина Масијиног, који вам пророкују у моје име лаж: ево, ја ћу их предати у руке Навуходоносору цару вавилонском, да их побије на ваше очи.

²² И од њих ће се узети уклон међу све робље Јудино што је у Вавилону, те ће говорити: Господ да учини од тебе као од Седекије и као од Ахава, које испече цар вавилонски на огњу.

²³ Јер учинише грдило у Израилу чинећи прељубу са женама ближњих својих и говорећи лаж на моје име, што им не заповедих; ја знам то, и сведок сам, говори Господ.

²⁴ И Семаји из Нелама реци говорећи:

²⁵ Овако вели Господ над војскама, Бог Израилев, говорећи: Што си у своје име послао књиге свему народу који је у Јерусалиму, и Софонији сину Масијином свештенику и свим свештеницима, говорећи:

²⁶ Господ те постави свештеником на место Јодаја свештеника, да пазите у дому Господњем на сваког човека безумног и који се гради пророк, да их мећеш у тамницу и у кладе.

²⁷ Зашто, дакле, не укори Јеремије Анатођанина, који се гради пророк међу вама?

²⁸ Јер посла к нама у Вавилон и поручи: Дуго ће

трајати; градите куће и седите у њима, и садите вртове и једите род њихов.

²⁹ И Софонија свештеник прочита ту књигу пред пророком Јеремијом.

³⁰ И дође реч Господња Јеремији говорећи:

³¹ Пошаљи ка свему робљу и поручи: Овако вели Господ за Семају из Нелама; што вам пророкује Семаја, а ја га не послах, и чини да се уздате у лаж,

³² зато овако вели Господ: Ево, ја ћу походити Семају Неламљанина и семе његово, неће од њега нико остати у овом народу нити ће видети добра што ћу ја учинити народу свом, говори Господ, јер казива одмет од Господа.

30

Прорицање о спасењу Израилља и Јуде, и о будућности помазаника.

¹ Реч која дође Јеремији од Господа говорећи:

² Овако вели Господ Бог Израилљев говорећи: Напиши у књигу све речи које ти говорих.

³ Јер ево иду дани, говори Господ, кад ћу повратити робље народа свог Израилља и Јуде, говори Господ, и доведешћу их натраг у земљу коју сам дао оцима њиховим, и држаће је.

⁴ И ово су речи које рече Господ за Израилља и Јуду.

⁵ Јер овако вели Господ:
Чусмо вику од препадања, страха,
а мира нема.

⁶ Питајте и видите,
еда ли мушко рађа?

Зашто, дакле, видим где се сваки човек држи
рукама својим за бедра своја као породиља
и у свих се променила лица и побледела?

⁷ Јаох! Јер је велик овај дан,
није било таквог,
и време је муке Јаковљеве,
ипак ће се избавити из ње.

⁸ Јер у тај дан, говори Господ над војскама,
сломићу јарам његов с врата твог, и свезе твоје
покидаћу; и неће га више туђини нагонити да им
служи.

⁹ Него ће служити Господу Богу свом и Давиду
цару свом, ког ћу им подигнути.

¹⁰ Ти се дакле не бој, Јакове слуго мој, говори
Господ,
и не плаши се, Израилју;
јер, ево, ја ћу те избавити из далеке земље,
и семе твоје из земље ропства твог,
и Јаков ће се вратити и почивати, и биће миран,
и нико га неће плашити.

¹¹ Јер сам ја с тобом, говори Господ,
да те избавим;
и учинићу крај свим народима,
међу које сам те расејао,
али теби нећу учинити краја,
него ћу те покарати с мером,
а нећу те оставити са свим без кара.

¹² Јер овако вели Господ:
Смртан је полом твој
и рана твоја љута.

¹³ Нема никога који би се примио твоје ствари да
те лечи,

нема лека који би ти помогао.

14 Сви који те љубе заборавише те,
не траже те,
јер те ударих ударцем непријатељским,
каром жестоких,
за мноштво безакоња твог,
за силне грехе твоје.

15 Зашто вичеш ради ране своје,
смртог бола свог?
За мноштво безакоња твог,
за силне грехе твоје чиним ти то.

16 Али сви који те прождиру,
прождреће се,
и непријатељи твоји свиколики
отићи ће у ропство,
и који те газе,
биће погажени,
и све који те плене,
даћу их да се оплене.

17 Јер ћу те исцелити,
и ране ћу ти излечити, говори Господ,
јер те зваше отераном:
Сионом, ког нико не тражи.

18 Овако вели Господ:
Ево, ја ћу повратити из ропства шаторе Јаковљеве
и смиловаћу се на станове његове;
и град ће се сазидати на месту свом,
и двор ће стајати на свој начин.

19 И из њих ће излазити хвале
и глас људи веселих,
јер ћу их умножити, и неће се умањивати,
и узвисићу их, и неће се понизити.

20 И синови ће његови бити као пре,
и збор ће његов бити утврђен преда мношћу,

- и походићу све који му чине силу.
- 21 И кнез ће њихов бити од њих,
и владалац ће њихов излазити испред њих;
и даћу му да приступа,
и приступаће к мени;
јер ко је тај који се усуђује приступити к мени?
Говори Господ.
- 22 И бићете ми народ,
и ја ћу вам бити Бог.
- 23 Гле, вихор Господњи, гнев,
изићи ће, вихор, који не престаје,
пашће на главу безбожницима.
- 24 Неће се повратити жестоки гнев Господњи
докле не учини и изврши шта је наумио у срцу
свом;
на послетку ћете разумети то.

31

*Даље прорицање о будућем спасењу Израиља
и Јуде и о новом завету.*

- 1 У то време, говори Господ, ја ћу бити Бог свим
породицама Израиљевим, и они ће ми бити народ.
- 2 Овако вели Господ:
Народ што оста од мача нађе милост у пустињи,
кад иђах да дам одмор Израиљу.
- 3 Одавна ми се јављаше Господ.
Љубим те љубављу вечном,
зато ти једнако чиним милост.
- 4 Опет ћу те сазидати, и бићеш сазидана,
девојко Израиљева,
опет ћеш се веселити бубњевима својим,
и излазићеш са збором играчким.

5 Опет ћеш садити винограде на брдима самаријским,
садиће виноградар и јешће род.

6 Јер ће доћи дан кад ће викати чувари на гори Јефремовој:
Устаните, да идемо на Сион, ка Господу Богу свом.

7 Јер овако вели Господ:
Певајте весело ради Јакова,
и подвикујте ради главе народима;
јављајте, хвалите и говорите:
Спаси, Господе, народ свој, остатак Израилљев.

8 Ево, ја ћу их довести из земље северне,
и сабраћу их с крајева земаљских,
и слепог и хромог,
и трудну и породилју,
све заједно,
збор велики вратиће се овамо.

9 Ићи ће плачући,
и с молитвама ћу их довести натраг;
водићу их покрај потока правим путем,
на коме се неће спотичати;
јер сам Отац Израилју,
и Јефрем је првенац мој.

10 Чујте, народи, реч Господњу,
и јављајте по далеким острвима и реците:
Који расеја Израилља, скупиће га,
и чуваће га као пастир стадо своје.

11 Јер испусти Господ Јакова,
и избави га из руку јачег од њега.

12 И доћи ће и певаће на висини сионској,
и стећи ће се к добру Господњем,

к житу, к вину и к уљу,
к јагањцима и теоцима;
и душа ће им бити као врт заливен,
и неће више тужити.

13 Тада ће се веселити девојка у колу,
и момци и старци заједно,
и променићу жалост њихову на радост, и утешићу
их,
и развеселићу их по жалости њиховој.

14 И напитаћу свештеницима душу претилином,
и народ ће се мој наситити добра мог,
говори Господ.

15 Овако вели Господ:
Глас у Рами чу се,
нарицање и плач велики;
Рахилља плаче за децом својом,
неће да се утеши за децом својом, јер их нема.

16 Овако вели Господ:
Устави глас свој од плача
и очи своје од суза,
јер има плата делу твом,
говори Господ,
и они ће се вратити из земље непријатељске.

17 И имаш наду за последак, говори Господ,
да ће се вратити синови твоји на међе своје.

18 Чујем доиста Јефрема где тужи:
Покарао си ме,
те сам покаран као јуне неуро;
обрати ме да се обратим,
јер си Ти Господ Бог мој.

19 Јер пошто се обратих,
покајих се;
и пошто се научих,

ударих се по бедру;
јер се посрамах
и стидим се што носим срамоту младости
своје.

²⁰ Није ли ми Јефрем мио син?

Није ли дете предраго?

Од кад говорих против њега,

једнако га се опомињем;

зато је срце моје устрептало њега ради,

доиста ћу се смиловати на њ,

говори Господ.

²¹ Подигни знаке, нанеси гомиле камења,

запамти пут којим си ишла;

врати се, девојко Израилјева,

врати се у градове своје.

²² Докле ћеш лутати,

кћери одметнице!

Јер је Господ учинио нешто ново на земљи:

жена ће опколити човека.

²³ Овако вели Господ над војскама, Бог Израилјев: Још ћу ову реч говорити у земљи Јудиној и у градовима његовим кад натраг доведем робље њихово:

Господ да те благослови,
стане правде, света горо!

²⁴ Јер ће се населити у њој Јуда, и сви градови његови, и ратари и који иду за стадом.

²⁵ Јер ћу напојити уморну душу, и наситити сваку клонулу душу.

²⁶ У том се пробудих и погледах, и сан ми беше сладак.

27 Ево иду дани, говори Господ, кад ћу засејати дом Израиљев и дом Јудин семеном човечијим и семеном од стоке.

28 И као што сам пазио на њих да их истребљујем и разваљујем, и кварим и затирем и мучим, тако ћу пазити на њих да их сазидам и посадим, говори Господ.

29 У те дане неће се више говорити:

Оци једоше кисело грожђе,
а синовима трну зуби.

30 Него ће сваки за своје грехе погинути; ко год једе кисело грожђе, томе ће зуби трнути.

31 Ево, иду дани, говори Господ, кад ћу учинити с домом Израиљевим и с домом Јудиним нов завет,

32 не као онај завет, који учиних с оцима њиховим, кад их узех за руку да их изведем из земље мисирске, јер онај завет мој они покварише, а ја им бејах муж, говори Господ.

33 Него ово је завет што ћу учинити с домом Израиљевим после ових дана, говори Господ: метнућу завет свој у њих, и на срцу њиховом написаћу га, и бићу им Бог и они ће ми бити народ.

34 И неће више учити пријатељ пријатеља ни брат брата говорећи: Познајте Господа; јер ће ме знати сви од малог до великог, говори Господ; јер ћу им опростити безакоња њихова, и грехе њихове нећу више помињати.

35 Овако вели Господ,
који даје сунце да светли дању,
и уредбе месецу и звездама да светле ноћу,
који раскида море

и буче вали његови,
коме је име Господ над војскама:

³⁶ Ако тих уредби нестане испред мене, говори
Господ,
и семе ће Израилјево престати бити народ
преда мношвом на век.

³⁷ Овако вели Господ:

Ако се може измерити небо горе
и извидети темељи земаљски доле,
тада ћу и ја одбацити све семе Израилјево
за све што су учинили,
вели Господ.

³⁸ Ево иду дани, говори Господ, у које ће се
сазидати Господу овај град од куле Ананеилове до
врата на углу.

³⁹ И још ће даље отићи уже мерачко до хума
Гарива и обрнуће се на Гоат.

⁴⁰ И сва долина од мртвих телеса и пепела, и
сва поља све до потока Кедрона, до угла коњских
врата к истоку, биће светиња Господу; неће се
развалити ни потрти до века.

32

*Јеремија за знак повратка из Вавилона купује
једну њиву, моли се Богу и добија поново Божије
обрицање, да ће се Израил спасти.*

¹ Реч која дође Јеремији од Господа десете
године Седекије цара Јудиног, које је осамнаеста
година Навуходоносорова;

² а тада војска цара вавилонског беше опколила
Јерусалим, и пророк Јеремија беше затворен у
трему од тамнице, која беше у двору цара Јудиног.

³ Јер га затвори Седекија, цар Јудин, говорећи: Зашто да пророкујеш говорећи: Овако вели Господ: Ево, ја ћу предати тај град у руке цару вавилонском и узеће га?

⁴ И Седекија цар Јудин неће утећи из руку халдејских, него ће зацело бити предан у руке цару вавилонском, и уста ће овог говорити с устима оног, очи ће се овог видети с очима оног.

⁵ И одвешће Седекију у Вавилон, те ће остати онде докле га не походим, говори Господ; ако се бијете с Халдејцима, нећете бити срећни.

⁶ Рече, дакле, Јеремија: Дође ми реч Господња говорећи:

⁷ Ево, Анамеило, син Салума стрица твог, иде к теби да ти каже: Купи њиву моју што је у Анатоту, јер ти имаш по сродству право да је купиш.

⁸ И дође к мени Анамеило, син стрица мог, по речи Господњој у трем од тамнице, и рече ми: Хајде купи моју њиву што је у Анатоту у земљи Венијаминовој, јер теби припада по наследству и ти имаш право откупити је; купи. И разумех да је реч Господња.

⁹ И купих од Анамеила, сина стрица свог ту њиву која је у Анатоту, и измерих му новце, седамнаест сикала сребра.

¹⁰ И написах књигу, и запечатих, и узех сведоке измеривши новце на меру.

¹¹ И узех књигу о куповини запечаћену по закону и уредбама, и отворену,

¹² и дадох књигу о куповини Варуху, сину Нирије сина Масијиног, пред Анамеилом братучедом својим и пред сведоцима који се потписаху на књизи о куповини и пред свим Јудејцима који сеђаху у трему од тамнице.

¹³ И заповедих Варуху пред њима говорећи:

14 Овако вели Господ над војскама Бог Израилљев: Узми ову књигу, књигу о куповини, запечаћену и ову књигу отворену, и метни их у земљан суд да остану дуго времена.

15 Јер овако вели Господ над војскама Бог Израилљев: Још ће се куповати куће и њиве и виногради у овој земљи.

16 И давши књигу о куповини Варуху, сину Ниријином, помолих се Господу говорећи:

17 Ах, Господе Господе! Ето, Ти си створио небо и земљу силом својом великом и мишицом својом подигнутом; ништа није Теби тешко.

18 Чиниш милост на хиљадама, и враћаш за безакоње отачко у недра синовима њиховим након њих; Боже велики, силни, коме је име Господ над војскама;

19 велики у намерама и силни у делима; јер су очи Твоје отворене на све путеве људске да даш свакоме према путевима његовим и према плоду дела његових;

20 који си чинио знаке и чудеса до данас у земљи мисирској и у Израилју и међу свим људима, и стекао си себи име како је данас;

21 јер си извео народ свој Израилља из земље мисирске знацима и чудесима и руком крепком и мишицом подигнутом и страхотом великом;

22 и дао си им ову земљу, за коју се закле оцима њиховим да ћеш им је дати, земљу где тече млеко и мед.

23 Али ушавши у њу и наследивши је не послушаше глас Твој, и по Твом закону не ходише, и шта си им год заповедио да чине, не чинише, зато си учинио те их снађе све ово зло.

24 Ево, опкопи дођоше до града да га узму; и

од мача и глади и помора град ће се дати у руке Халдејцима који га бију; и шта си год рекао, збива се, ето видиш.

²⁵ А Ти ми велиш, Господе, Господе: Купи ту њиву за новце и узми сведоке, а град се предаје у руке Халдејцима.

²⁶ Тада дође реч Господња Јеремији говорећи:

²⁷ Гле, ја сам Господ Бог сваког тела, еда ли је мени шта тешко?

²⁸ За то овако вели Господ: Ево ја дајем тај град у руке Халдејцима и у руке Навуходоносору цару вавилонском да га узме.

²⁹ И Халдејци који бију тај град ући ће у њ, и упалиће огњем тај град и спалиће га и куће где на крововима кадише Валу и ливаше наливне боговима другим да би ме разгневили.

³⁰ Јер синови Израиљеви и синови Јудини чинише од детињства свог само шта је зло преда мном, и синови Израиљеви само ме гневише делима руку својих, говори Господ.

³¹ Јер тај град беше ми на гнев и на срдњу откад га сазидаше до данас да бих га одбацио испред себе,

³² за све зло синова Израиљевих и синова Јудиних што чинише гневѣћи ме, они, цареви њихови, кнезови њихови, свештеници њихови и пророци њихови, Јудејци и Јерусалимљани.

³³ И окренуше ми леђа, а не лице, и кад их учих за рана једнако, не послушаше да би примили науку.

³⁴ Него метнуше своје гадове у дом који се зове мојим именом и оскврнише га.

³⁵ И саградише висине Валу што су у долини сина Еномовог да воде синове своје и кћери своје Молоху, што им ја не заповедих нити ми дође на

ум, да би чинили тај гад, и тако Јуду наводили на грех.

³⁶ Али зато опет овако вели Господ Бог Израилљев за тај град за који велите да ће се дати у руке цару вавилонском од мача и глади и помора:

³⁷ Ево, ја ћу их сабрати из свих земаља у које их разагнах у гневу свом и у јарости својој и у великој љути, и довешћу их опет на ово место и учинити да наставају без страха.

³⁸ И биће ми народ и ја ћу им бити Бог.

³⁹ И даћу им једно срце и један пут да би ме се бојали увек на добро своје и синова својих након њих.

⁴⁰ И учинићу с њима завет вечан, да се нећу одвратити од њих чинећи им добро, и даћу им страх свој у срце да не одступе од мене.

⁴¹ И радоваћу им се чинећи им добро и засадићу их у овој земљи тврдо свим срцем својим и свом душом својом.

⁴² Јер овако вели Господ: Као што сам довео на тај народ све ово зло велико, тако ћу довести на њих све добро које им обричем.

⁴³ Тада ће се куповати њиве у овој земљи, за коју ви кажете да је пуста и да нема у њој ни живинчета и да је дана у руке Халдејцима.

⁴⁴ Куповаће њиве за новце, и писаће књиге и печатити и узимати сведоке у земљи Венијаминовој и по околини јерусалимској и у градовима Јудиним и у градовима по горама и у градовима по равници и у градовима јужним, јер ћу повратити робље њихово, говори Господ.

Прорицање о избављењу из Вавилона и о вечном завету Божијем.

¹ И дође реч Господња Јеремији други пут док још беше затворен у трему од тамнице, говорећи:

² Овако вели Господ који чини то, Господ који удешава и потврђује то, коме је име Господ:

³ Зови ме, и одазваћу ти се, и казаћу ти велике и тајне ствари, за које не знаш.

⁴ Јер овако вели Господ Бог Израилев за домове овог града и за домове царева Јудиних који ће се развалити опкопима и мачем,

⁵ и за оне који дођоше да се бију с Халдејцима, али ће их напунити мртвим телесима људи које ћу побити у гневу свом и у јарости својој одвративши лице своје од тога града за сву злоћу њихову;

⁶ ево, ја ћу га исцелити и здравље му дати, исцелићу их и показаћу им обиље мира, постојаног мира.

⁷ Јер ћу повратити робље Јудино и робље Израилјево, и сазидаћу их као пре.

⁸ И очистићу их од сваког безакоња њихова којим ми сагрешише, и опростићу им сва безакоња њихова, којима ми сагрешише и којима се одметнуше од мене.

⁹ И биће ми мило име и хвала и слава у свих народа на земљи који ће чути за све добро што ћу им учинити, и уплашиће се и дрхтаће ради свега добра и ради свега мира што ћу им ја дати.

¹⁰ Овако вели Господ: На овом месту, за које ви велите да је пусто и нема у њему ни човека ни живинчета, у градовима Јудиним и по улицама јерусалимским опустелим да нема човека ни становника ни живинчета, опет ће се чути

¹¹ глас радостан и глас весео, глас жеников и глас невестин, глас оних који ће говорити:

Славите Господа над војскама,
јер је добар Господ,
јер је до века милост Његова;

који ће приносити приносе захвалне у дому Господњем; јер ћу вратити робље ове земље као што је било пре, говори Господ.

¹² Овако вели Господ над војскама: На овом месту пустом, где нема човека ни живинчета, и у свим градовима његовим опет ће бити торови пастирски да почивају стада.

¹³ У градовима по горама, у градовима по равници и у градовима јужним и у земљи Венијаминовој и око Јерусалима и по градовима Јудиним опет ће пролазити стада испод руку бројачевих, вели Господ.

¹⁴ Ево, иду дани, говори Господ, кад ћу извршити ову добру реч коју рекох за дом Израилљев и за дом Јудин.

¹⁵ У те дане и у то време учинићу да проклија Давиду клица права, која ће чинити суд и правду на земљи.

¹⁶ У те дане спашће се Јуда, и Јерусалим ће стајати без страха, и зваће се: Господ правда наша.

¹⁷ Јер овако вели Господ: Неће нестати Давиду човека који би седео на престолу дома Израилљевог.

¹⁸ На свештеницима Левитима неће нестати преда мном човека који би приносио жртву паљеницу и палио дар и клао жртву до века.

19 По том дође реч Господња Јеремији говорећи:

20 Овако вели Господ: Ако можете укинути завет мој за дан и завет мој за ноћ да не буде дана ни ноћи на време,

21 онда ће се укинути и мој завет с Давидом, слугом мојим, да нема сина који би царовао на престолу његовом, и с Левитима свештеницима слугама мојим.

22 Као што се не може избројати војска небеска ни измерити песак морски, тако ћу умножити семе Давида слуге свог и Левита слуга својих.

23 Опет дође реч Господња Јеремији говорећи:

24 Ниси ли видео шта рече тај народ говорећи: Две породице, које беше изабрао Господ, одбаци их? И руже мој народ као да већ није народ пред њима.

25 Овако вели Господ: Ако нисам поставио завет свој за дан и за ноћ и уредбе небесима и земљи,

26 онда ћу и семе Јаковљево и Давида слуге свог одбацити да не узимам од семена његовог оне који ће владати семеном Аврамовим, Исаковим и Јаковљевим; јер ћу повратити робље њихово и смиловаћу се на њих.

34

Пророковање да ће се цар Седекија казнити заједно с народом због преступа закона о години ослобођења.

1 Реч која дође Јеремији од Господа, кад Навуходоносор цар вавилонски и сва војска његова, и сва царства земаљска која беху под његовом влашћу, и сви народи војеваху на Јерусалим и на све градове његове, и рече:

² Овако вели Господ Бог Израилъев: Иди и кажи Седекији, цару Јудином, и реци му: Овако вели Господ: Ево, ја ћу предати тај град у руке цару вавилонском, и он ће га спалити огњем.

³ А ти нећеш утећи из његове руке, него ћеш бити ухваћен и предан у његове руке, и очи ће се твоје видети с очима цара вавилонског и његова ће уста говорити с твојим устима, и отићи ћеш у Вавилон.

⁴ Али чуј реч Господњу, Седекија царе Јудин; овако вели Господ за те: Нећеш погинути од мача.

⁵ Него ћеш умрети на миру, и као што палише оцима твојим, пређашњим царевима, који су били пре тебе, тако ће палити и теби, и нарицаће за тобом: Јаох господару! Јер ја рекох ово, говори Господ.

⁶ И каза Јеремија пророк Седекији цару Јудином све ове речи у Јерусалиму.

⁷ А војска цара вавилонског удараше на Јерусалим и на све остале градове Јудине, на Лакис и Азику, јер ти беху остали тврди градови између градова Јудиних.

⁸ Реч која дође Јеремији од Господа кад цар Седекија учини завет са свим народом који беше у Јерусалиму да им прогласи слободу,

⁹ да сваки отпусти слободног роба свог и робињу своју, Јеврејина и Јеврејку, да ни у кога не буде роб Јудејац, брат његов.

¹⁰ И послушаше сви кнезови и сав народ, који приста на завет, да сваки отпусти слободног роба свог и робињу своју, да им не буду више робови, послушаше и отпустише.

¹¹ А после, опет, сташе узимати робове и робиње, које беху отпустили на вољу, и нагонише их да им буду робови и робиње.

12 И дође реч Господња Јеремији од Господа говорећи:

13 Овако вели Господ Бог Израилљев: Ја учиних завет с оцима вашим кад вас изведох из земље мисирске, из дома ропског, говорећи:

14 Кад се свршује седма година, отпуштајте сваки брата свог Јеврејина који ти се буде продао и служио ти шест година,пусти га слободног од себе. Али не послушаше ме оци ваши нити пригнуше уха свог.

15 И ви се бејасте сада обратили и учинили што је право преда мном прогласивши слободу сваки ближњему свом, учинивши завет преда мном у дому који се зове мојим именом.

16 Али ударисте натраг и погрдисте име моје узевши опет сваки роба свог и робињу своју, које бејасте пустили слободне на њихову вољу, и натерасте их да вам буду робови и робиње.

17 Зато овако вели Господ: Ви не послушасте мене да прогласите слободу сваки брату свом и ближњему свом; ево, ја проглашујем слободу супрот вама, говори Господ, мачу, помору и глади, и предаћу вас да се потуцате по свим царствима земаљским.

18 И предаћу људе који преступише мој завет, који не извршише речи завета који учинише преда мном, расекавши теле на двоје и прошавши између половина,

19 кнезове Јудине и кнезове јерусалимске, дворане и свештенике и сав народ ове земље, који прођоше између половина оног телета,

20 предаћу их у руке непријатељима њиховим и у руке онима који траже душу њихову, и мртва ће тела њихова бити храна птицама небеским и зверима земаљским.

²¹ И Седекију, цара Јудиног, и кнезове његове предаћу у руке непријатељима њиховим и у руке онима који траже душу њихову, у руке војсци цара вавилонског, која се вратила од вас.

²² Ево, ја ћу им заповедити, вели Господ, и доведешћу их опет на овај град, и биће га и узеће га и спалиће га огњем; и градове Јудине обратићу у пустош да нико неће становати у њима.

35

Послушност синова Рихавових према заповестима њиховог праоца и непослушност Јудејског народа према Богу.

¹ Реч која дође Јеремији од Господа у време Јоакима, сина Јосијиног цара Јудиног, говорећи:

² Иди к дому синова Рихавових и говори с њима, те их доведи у дом Господњи, у коју клет, и подај им вино, нека пију.

³ Тада узех Јазанију, сина Јеремије, сина Ховасијиног и браћу његову и све синове и сав дом синова Рихавових.

⁴ И доведох их у дом Господњи, у клет синова Анана сина Игдалијиног човека Божијег, која је до клети кнезовске, над клећу Масије сина Салумовог, вратара.

⁵ И метнух пред синове дома Рихавовог крчаге пуне вина, и чаше, па им рекох: Пијте вино.

⁶ А они рекоше: Нећемо пити вино, јер Јонадав, син Рихавов, отац наш забранио нам је рекавши: Не пијте вино, ни ви ни синови ваши до века;

⁷ и куће не градите, ни семена сејте, ни винограда садите нити га држите, него у шаторима живите свега века свог, да бисте дуго живели на земљи, где сте дошљаци.

⁸ И послушасмо глас Јонадава, сина Рихавовог оца свог, у свему што нам заповеди да не пијемо вино свега века свог, ни ми ни наше жене, ни синови наши ни кћери наше,

⁹ ни да градимо кућа да у њима живимо, ни да имамо винограда ни њиве ни усева.

¹⁰ Него живимо у шаторима, и слушамо и чинимо све како нам је заповедио Јонадав, отац наш.

¹¹ А кад дође Навуходоносор, цар вавилонски, у ову земљу, рекосмо: Хајде да отидемо у Јерусалим испред војске халдејске и војске сирске; и тако остасмо у Јерусалиму.

¹² Тада дође реч Господња Јеремији говорећи:

¹³ Овако вели Господ над војскама Бог Израилев: Иди реци Јудејцима и Јерусалимљанима: Зар нећете да примите науке да слушате речи моје? Говори Господ.

¹⁴ Извршују се речи Јонадава, сина Рихавовог, који забрани синовима својим да не пију вино, и не пију вино до данас, него слушају заповест оца свог; а ја вам говорих зарана једнако, а ви ме не послушасте.

¹⁵ И слах к вама све слуге своје пророке зарана једнако говорећи: Вратите се сваки са свог пута злог, и поправите дела своја и не идите за другим боговима служећи им, пак ћете остати у земљи коју сам дао вама и оцима вашим, али не пригнусте уха свог нити ме послушасте.

¹⁶ Да, синови Јонадава сина Рихавовог извршују заповест оца свог што им је заповедио, а тај народ не слуша мене.

¹⁷ Зато овако вели Господ Бог над војскама, Бог Израилев: Ево, ја ћу пустити на Јуду и на све становнике јерусалимске све зло што изрекох за њих; јер им говорих, а они не послушаше, и звах

их а они се не одазваше.

¹⁸ А породици Рихавовој рече Јеремија: Овако вели Господ над војскама Бог Израилљев: Што слушате заповест Јонадава оца свог и држите све заповести његове и чините све како вам је заповедио,

¹⁹ зато овако вели Господ над војскама Бог Израилљев: Неће нестати Јонадаву, сину Рихавовом човека који би стајао преда мною до века.

36

Пророчанства се Јеремијина спаљују, али се по заповести Господњој поново пишу.

¹ А четврте године Јоакима, сина Јосијиног цара Јудиног, дође ова реч Јеремији од Господа говорећи:

² Узми књигу и напиши у њу све речи које сам ти рекао за Израилља и Јуду и за све народе, од када ти почех говорити, од времена Јосијиног, до данас;

³ еда би чуо дом Јудин све зло које им мислим учинити и вратио се свако са свог злог пута, да бих им опростио безакоње и грех њихов.

⁴ Тада Јеремија дозва Варуха, сина Ниријиног, и написа Варух у књигу из уста Јеремијиних све речи Господње које му говори.

⁵ Потом заповеди Јеремија Варуху говорећи: Мени није слободно, те не могу отићи у дом Господњи.

⁶ Него иди ти, и прочитај из књиге коју си написао из мојих уста, речи Господње, народу у дому Господњем у дан посни, и свим Јудејцима који дођу из градова својих прочитај;

⁷ не би ли, молећи се, припали ка Господу и вратили се сваки са свог пута злог, јер је велик гнев и јарост што је Господ изрекао за тај народ.

⁸ И учини Варух, син Ниријин, све како му заповеди пророк Јеремија, и прочита из књиге речи Господње у дому Господњем.

⁹ А пете године Јоакима сина Јосијиног цара Јудиног месеца деветог, огласише пост пред Господом свему народу јерусалимском и свему народу који дође из градова Јудиних у Јерусалим.

¹⁰ И прочита Варух из књиге речи Јеремијине у дому Господњем, у клети Гемарије, сина Сафановог писара, у горњем трему код нових врата дома Господњег пред свим народом.

¹¹ А кад чу Михеј, син Гемарије, сина Сафановог, све речи Господње из књиге,

¹² он сиђе у дом царев у клет писареву, и гле, онде сеђаху сви кнезови, Елисама писар, и Делаја син Семајин, и Елнатан син Ахворов, и Гемарија син Сафанов, и Седекија син Ананијин, и сви кнезови.

¹³ И каза им Михеј све речи што чу кад Варух читаше књигу народу.

¹⁴ Тада сви кнезови послаше к Варуху Јудија, сина Натаније сина Селемије, сина Хусијевог, и поручише му: Књигу коју си читао народу узми у руку и дођи овамо. И узе књигу у руку Варух, син Ниријин, и дође к њима.

¹⁵ И они му рекоше: Седи и читај да чујемо. И Варух им је прочита.

¹⁶ А кад чуше све оне речи, сви се уплашише и рекоше Варуху: Казаћемо цару све те речи.

¹⁷ И запиташе Варуха говорећи: Кажи нам како си написао све те речи из уста његових.

18 А Варух им рече: Из уста својих казива ми све те речи, а ја писах у књигу мастилом.

19 Тада рекоше кнезови Варуху: Иди, сакриј се и ти и Јеремија, да нико на зна где сте.

20 Потом отидоше к цару у трем оставивши књигу у клети Елисаме писара, и казаше цару све те речи.

21 А цар посла Јудија да донесе књигу; и донесе је из клети Елисаме писара, и стаде читати Јудије пред царем и пред свим кнезовима који стајаху око цара.

22 А цар сеђаше у зимној кући деветог месеца, и пред њим беше живо угљевље.

23 И кад Јудије прочита три четири листа, исече је цар ножем писарским, и баци у огањ на жеравицу, те изгоре сва књига огњем на жеравици.

24 Али се не уплашише, нити раздреше хаљине своје цар нити који од слуга његових чувши све оне речи.

25 И премда Елнатан и Делаја и Гемарија мољаху цара да не пали књигу, он их не послуша.

26 Него заповеди цар Јерамеилу, сину царевом и Сераји сину Азриловом и Селемији сину Авдиловом, да ухвате Варуха писара и Јеремију пророка; али их сакри Господ.

27 И дође реч Господња Јеремији, пошто цар сажеже књигу и речи које написа Варух из уста Јеремијиних, говорећи:

28 Узми опет другу књигу, и напиши у њу све пређашње речи које беху у првој књизи, коју сажеже Јоаким цар Јудин.

29 А за Јоакима цара Јудиног реци: Овако вели Господ: Ти си сажегао ону књигу говорећи: Зашто си написао у њој и рекао: Доћи ће цар вавилонски

и затрти ову земљу и истребити из ње и људе и стоку?

³⁰ Зато, овако вели Господ за Јоакима цара Јудиног: Неће имати никога ко би седео на престолу Давидовом, и мртво ће тело његово бити бачено на припеку обдан и на мраз обноћ.

³¹ Јер ћу походити њега и семе његово и слуге његове за безакоње њихово, и пустићу на њих и на становнике јерусалимске и на Јудејце све зло, за које им говорих али не послушаше.

³² И узе Јеремија другу књигу, и даде је Варуху сину Ниријином писару, а он написа у њу из уста Јеремијиних све речи што беху у оној књизи, коју сажеже Јоаким, цар Јудин огњем; и још би додано к оним много онаких речи.

37

Јеремију туку и робе.

¹ Потом царова Седекија, син Јосијин, место Хоније, сина Јоакимовог, ког постави царем у земљи Јудиној Навуходоносор цар вавилонски.

² Али ни он ни слуге његове ни народ земаљски не слушаху речи Господње које говораше преко Јеремије пророка.

³ И посла цар Седекија Јеухала сина Селемијиног, и Софонију сина Масијиног свештеника к Јеремији пророку, те му рекоше: Помоли се за нас Господу Богу нашем.

⁴ И Јеремија иђаше међу народ и још га не беху метнули у тамницу.

⁵ И војска Фараонова изиђе из Мисира, а Халдејци који бијаху Јерусалим чувши глас о њој отидоше од Јерусалима.

⁶ А реч Господња дође Јеремији пророку говорећи:

⁷ Овако вели Господ Бог Израилљев: Овако реците цару Јудином, који вас је послао к мени да ме питате: Ево војска Фараонова која пође вама у помоћ, вратиће се у своју земљу, у Мисир.

⁸ А Халдејци ће опет доћи и опколиће тај град и узеће га и спалиће га огњем.

⁹ Овако вели Господ: Не варајте се говорећи: Отићи ће од нас Халдејци, јер неће отићи.

¹⁰ И да побијете сву војску халдејску, која ће се бити с вама, и да их остане неколико рањеника, и они ће устати из својих шатора и спалити тај град огњем.

¹¹ А кад отиде војска халдејска од Јерусалима ради војске Фараонове,

¹² изиђе Јеремија из Јерусалима да би отишао у земљу Венијаминову и уклонио се оданде међу народ.

¹³ Али, кад беше на вратима Венијаминовим, онде беше старешина стражарски по имену Јереја, син Селемије сина Ананијиног, те ухвати Јеремију пророка говорећи: Ти бежиш ка Халдејцима.

¹⁴ А Јеремија рече: Није истина, не бежим ка Халдејцима. Али га не хте слушати, него ухвати Јереја Јеремију и одведе ка кнезовима.

¹⁵ А кнезови се разгневише на Јеремију, и избише га, и метнуше га у тамницу у кући Јонатана писара, јер од ње беху начинили тамницу.

¹⁶ А кад Јеремија уђе у јаму, у тамницу, оста онде дуго времена.

¹⁷ Потом посла цар Седекија, те га извади, и упита га у својој кући насамо, и рече му говорећи:

Има ли реч од Господа? А Јеремија рече: Има. Још рече: Бићеш предан у руке цару вавилонском.

¹⁸ По том рече Јеремија цару Седекији: Шта сам ти скривио или слугама твојим или том народу, те ме метнусте у тамницу?

¹⁹ И где су ваши пророци који вам пророкују говорећи: Неће доћи цар вавилонски на вас ни на ову земљу?

²⁰ Сада дакле послушај, царе господару мој, пусти преда се молбу моју, немој ме враћати у кућу Јонатана писара, да не умрем онде.

²¹ Тада заповеди цар Седекија да затворе Јеремију у трем од тамнице и да му дају сваки дан по хлеб с улице хлебарске, докле траје хлеба у граду. Тако сеђаше Јеремија у треми од тамнице.

38

Јеремија бачен у јаму; извадили су га по заповести царевој од кога тражи да се преда непријатељу.

¹ А Сефатија, син Матанов и Годолија син Пасхоров и Јухал син Селемијин и Пасхор син Малхијин, чуше речи које говори Јеремија свему народу рекавши:

² Овако вели Господ: Ко остане у том граду, погинуће од мача, од глади или од помора; а ко отиде ка Халдејцима, остаће жив, и душа ће му његова бити место плена, и биће жив.

³ Овако вели Господ: Доиста ће тај град бити предан у руке војсци цара вавилонског, и узеће га.

⁴ И рекоше кнезови цару: Да се погуби тај човек, јер он ослабљава руке војницима који осташе у овом граду, и руке свему народу говорећи им

такве речи, јер тај човек не тражи добра овом народу него зло.

⁵ А цар Седекија рече: Ето, у вашим је рукама; јер цар не може ништа насупрот вама.

⁶ Тада узеше Јеремију, и бацише га у јаму Малхије сина Амелеховог, која беше у трему од тамнице, и спустише Јеремију о ужима; а у јами не беше воде, него глиб, и Јеремија се ували у глиб.

⁷ Али кад чу Авдемелех Етиопљанин, дворанин, који беше у двору царевом, да су метнули Јеремију у ону јаму, а цар сеђаше на вратима Венијаминовим,

⁸ изиђе Авдемелех из двора царевог и рече цару говорећи:

⁹ Царе господару мој, зло учинише ти људи у свему што учинише Јеремији пророку бацивши га у јаму, јер би и онде где је био од глади умро, јер нема више хлеба у граду.

¹⁰ Зато цар заповеди Авдемелеху Етиопљанину говорећи: Узми одавде тридесет људи и извади Јеремију пророка из јаме док није умро.

¹¹ Тада узе Авдемелех људе, и дође у дом царев под ризницу, и узе оданде изношених хаљина и старих рита, и спусти их Јеремији у јаму о ужима.

¹² И рече Авдемелех Етиопљанин Јеремији: Подметни те старе хаљине и рите под пазуха испод ужа. И учини Јеремија тако.

¹³ И извукоше Јеремију на ужима и извадише га из јаме; и оста Јеремија у трему од тамнице.

¹⁴ Потом цар Седекија посла по Јеремију пророка, те га доведоше преда њ у трећи улазак

који беше у дому Господњем; и рече цар Јеремији: Запитаћу те нешто, немој ми затајити.

¹⁵ А Јеремија рече Седекији: Да ти кажем, нећеш ли ме погубити? А да те саветујем, нећеш ме послушати.

¹⁶ Тада се цар Седекија закле Јеремији насамо говорећи: Тако да је жив Господ, који нам је створио ову душу, нећу те погубити нити ћу те дати у руке људима који траже душу твоју.

¹⁷ Тада Јеремија рече Седекији: Овако вели Господ Бог над војскама, Бог Израилљев: Ако отидеш ка кнезовима цара вавилонског, жива ће остати душа твоја, и град овај неће изгорети огњем, и тако ћеш остати у животу ти и дом твој.

¹⁸ Ако ли не отидеш ка кнезовима цара вавилонског, овај ће град бити предан у руке Халдејцима, који ће га спалити огњем, и ти нећеш побећи из руку њихових.

¹⁹ А цар Седекија рече Јеремији: Ја се бојим Јудејаца који су пребегли ка Халдејцима, да ме не предају у њихове руке, те ће ми се наругати.

²⁰ А Јеремија рече: Неће те предати; послушај глас Господњи, који ти ја говорим, и добро ће ти бити и жива ће бити твоја душа.

²¹ Ако ли нећеш да изиђеш, ово је шта ми показа Господ:

²² Гле, све жене које су остале у дому цара Јудиног, одвешће се ка кнезовима цара вавилонског, и оне ће рећи:

Наговорише те и преварише те пријатељи твоји;
ноге ти се увалише у глиб, а они се повукоше
натраг.

²³ Све жене твоје и синови твоји одвешће се Халдејцима, и ти нећеш утећи из руку њихових; него ћеш допасти у руке цару вавилонском, и овај ће град изгорети огњем.

²⁴ Тада рече Седекија Јеремији: Нико да не дозна за те речи, да не погинеш.

²⁵ Ако ли кнезови, чувши да сам говорио с тобом, дођу к теби и кажу ти: Кажи нам шта си говорио цару, немој тајити од нас, па те нећемо погубити, и шта је цар теби говорио?

²⁶ Реци им: Ја припадох к цару молећи се да ме не пошаље натраг у дом Јонатанов да умрем онде.

²⁷ И дођоше сви кнезови к Јеремији и питаше га; а он им одговори сасвим како му заповеди цар. И оканише га се, јер не дознаше ништа од тога.

²⁸ А Јеремија оста у трему од тамнице до дана кад узеше Јерусалим; и он беше онде кад узеше Јерусалим.

39

Јерусалим освојен. Седекија с ископаним очима одведен у Вавилон. Јеремија заштићен од Навуходоносора пророкује Авдемелеху да ће се избавити.

¹ Девете године Седекије, цара Јудиног, месеца десетог дође Навуходоносор, цар вавилонски, са свом војском својом на Јерусалим и стаде га бити.

² Једанаесте године Седекијине, месеца четвртог, деветог дана тог месеца провалише у град.

³ И уђоше сви кнезови цара вавилонског, и стадоше код средњих врата Нергал-саресер, Самгар-невон, Сарсехим, старешина над

дворанима, Нергал-саресер, старешина над врачима, и сви други кнезови цара вавилонског.

⁴ А кад их виде Седекија цар Јудин и сви војници, побегоше и изиђоше ноћу из града покрај врта царског, на врата међу два зида; и иђаху преко поља.

⁵ А војска халдејска гоњаше их, и стиже Седекију у пољу јерихонском, и ухвативши га доведоше га к Навуходоносору цару вавилонском у Ривлу, у земљи ематској, те му суди.

⁶ И закла цар вавилонски синове Седекијине у Ривли на његове очи, и све знатне људе од Јуде покла цар вавилонски.

⁷ Иза тога Седекији ископа очи, и свеза га у двоје вериге бронзане, да га одведе у Вавилон.

⁸ А дом царев и домове народне попалише Халдејци огњем, и зидове јерусалимске раскопаше.

⁹ А остатак народа што оста у граду и пребеге који пребегоше к њему, остатак народа што беше остао, одведе Невузардан заповедник стражарски у Вавилон.

¹⁰ Само најсиромашније из народа, који ништа немаху, остави Невузардан заповедник стражарски у земљи Јудиној, и даде им тада винограде и њиве.

¹¹ А Навуходоносор, цар вавилонски, заповеди за Јеремију Невузардану заповеднику стражарском говорити:

¹² Узми га и гледај га добро, и не чини му зло, него му чини шта ти год каже.

¹³ И послаше Невузардан заповедник стражарски и Невусазван, старешина над дворанима, и Нергал-саресер, старешина над врачима, и сви кнезови цара вавилонског,

¹⁴ послаше, те узеше Јеремију из трема од тамнице, и предаше га Годолији сину Ахикама сина Сафановог да га одведе кући; тако оста међу народом.

¹⁵ А Јеремији дође реч Господња кад беше затворен у трему од тамнице говорећи:

¹⁶ Иди и реци Авдемелеху Етиопљанину говорећи: Овако вели Господ над војскама Бог Израилев: Ево ја ћу учинити да се збуду речи моје томе граду на зло, а не на добро, и навршиће се пред тобом у онај дан.

¹⁷ Али ћу тебе избавити у онај дан, говори Господ, и нећеш бити предан у руке људима којих се бојиш.

¹⁸ Јер ћу те доиста сачувати, те нећеш пасти од мача, и биће ти душа твоја место плена зато што си се поуздао у ме, говори Господ.

40

Јеремија остаје код намесника Годолије у земљи. Годолија не верује у заверу против свог живота.

¹ Реч која дође Јеремији од Господа кад га Невузардан заповедник стражарски пусти из Рамене узевши га пошто беше окован у вериге међу свим робљем јерусалимским и Јудиним, које се вођаше у Вавилон.

² И узевши заповедник стражарски Јеремију рече му: Господ Бог твој изрече ово зло за ово место;

³ и нанесе и учини како рече, јер згрешисте Господу и не слушасте глас Његов, зато вас снађе ово.

⁴ Али сада, ево, ја те опраштам данас верига што су ти на рукама; ако ти је воља поћи са мном

у Вавилон, ходи, ја ћу се бринути за те; ако ли ти није воља поћи са мном у Вавилон, а ти немој; ево, сва ти је земља отворена, иди куда год хоћеш и куда ти је драго.

⁵ Или кад се он још не враћа, отиди к њему, Годолији сину Ахикама, сина Сафановог, ког је поставио цар вавилонски над градовима Јудиним, и остани с њим међу народом, или иди куда ти је драго. И даде му заповедник стражарски брашњенице и дар, и отпусти га.

⁶ И тако дође Јеремија ка Годолији, сину Ахикамовом у Миспу, и оста с њим у народу, који још оста у земљи.

⁷ А све војводе што беху у пољу и људи њихови кад чуше да је цар вавилонски поставио Годолију, сина Ахикамовог, над земљом, и да је на њему оставио људе и жене и децу између сиромашног народа у земљи, који не би одведен у Вавилон,

⁸ дођоше у Миспу ка Годолији Исмаило син Нетанијин и Јоанан и Јонатан синови Каријини, и Сераја син Тануметов и синови Јофије Нетофањанина, и Језанија син неког Махањанина, они и људи њихови.

⁹ И закле се Годолија син Ахикама сина Сафановог њима и људима њиховим говорећи: Не бојте се службе Халдејцима; останите у земљи, и служите цару вавилонском, и добро ће вам бити.

¹⁰ А ја ево ћу стајати у Миспи да дочекујем Халдејце који ће долазити к нама; а ви берите винограде и воће и уље, и остављајте у судове своје, и стојте у градовима својим које држите.

¹¹ Тако и сви Јудејци, који беху међу Моавцима и синовима Амоновим и Едомцима и по свим земљама, чувши да је цар вавилонски оставио

остатак у Јудеји и поставио над њима Годолију сина Ахикама сина Сафановог,

¹² вратише се сви Јудејци из свих места куда беху разагнани, и дођоше у земљу Јудину ка Годолији у Миспу, и набраше вина и воћа врло много.

¹³ А Јоанан, син Каријин и све војводе што беху у пољу дођоше ка Годолији у Миспу,

¹⁴ и рекоше му: Знаш ли да је Валис цар синова Амонових послао Исмаила сина Нетанијиног да те убије? Али им не поверова Годолија, син Ахикамов.

¹⁵ Тада Јоанан, син Каријин, рече Годолији насамо у Миспи говорећи: Идем да убијем Исмаила сина Нетанијиног, нико неће дознати. Зашто да те убије и да се расеју сви Јудејци који су се скупили око тебе и да пропадне остатак Јудин?

¹⁶ Али Годолија, син Ахикамов, рече Јоанану сину Каријином: Немој то чинити, јер није истина шта кажеш за Исмаила.

41

Исмаило убија Годолију и више Јудејаца и Халдејаца. Јоанан га гони. Јудејци хоће да иду у Мисир.

¹ А седмог месеца дође Исмаило, син Нетаније сина Елисаминог, царског рода, и кнезови цареви, десет људи с њим, ка Годолији сину Ахикамовом у Миспу, и једоше онде у Миспи с њим.

² Потом уста Исмаило, син Нетанијин и десет људи што беху с њим, и убише мачем Годолију, сина Ахикама сина Сафановог; тако погубише оног кога беше поставио цар вавилонски над земљом.

³ И све Јудејце који беху с њим, с Годолијом, у Миспи, и Халдејце који се затекоше онде, војнике, поби Исмаило.

⁴ А сутрадан, пошто уби Годолију, док још нико не дозна,

⁵ дођоше људи из Сихема, из Силома и из Самарије, осамдесет људи, обријане браде и раздртих хаљина и испарани по телу, и имаху у рукама дар и кад, да принесу у дом Господњи.

⁶ Тада Исмаило, син Нетанијин, изиђе им из Миспе на сусрет и иђаше плачући, и сретавши се с њима рече им: Ходите ка Годолији, сину Ахикамовом.

⁷ А кад дођоше усред града, покла их Исмаило, син Нетанијин, с људима који беху с њим и баца их у јаму.

⁸ А међу њима се нађе десет људи који рекоше Исмаилу: Немој нас погубити, јер имамо сакривено благо у пољу, пшенице и јечма и уља и меда. И остави их, и не поби их с браћом њиховом.

⁹ А јама у коју побаца Исмаило сва телеса људи које поби уз Годолију беше она коју начини цар Аса бојећи се Васе цара Израилјевог; и Исмаило син Нетанијин напуни је побијених људи.

¹⁰ И зароби Исмаило сав остатак народа што беше у Миспи, кћери царева и сав народ што беше остао у Миспи, над којим беше поставио Невузардан заповедник стражарски Годолију, сина Ахикамовог; и заробивши их Исмаило, син Нетанијин, пође да пређе к синовима Амоновим.

¹¹ Али Јоанан, син Каријин, и све војводе што беху с њим чуше све зло што учини Исмаило син Нетанијин.

¹² Тада узеше све своје људе и пођоше да ударе на Исмаила, сина Нетанијиног, ког нађоше код

велике воде у Гаваону.

¹³ И сав народ што беше с Исмаилом кад виде Јоанана сина Каријиног и све војводе што беху с њим, обрадова се,

¹⁴ и сав народ што Исмаило зароби из Миспе обрну се и отиде к Јоанану, сину Каријином.

¹⁵ А Исмаило син Нетанијин побеже с осам људи од Јоанана, и отиде к синовима Амоновим.

¹⁶ И тако Јоанан, син Каријин и све војводе што беху с њим узеше сав остатак народа што повратише од Исмаила, сина Нетанијиног, који убивши Годолију, сина Ахикамовог, беше их одвео из Миспе, војнике и жене и децу и дворане, и одведоше их из Гаваона;

¹⁷ и отишавши стадоше у гостионици Химамовој код Витлејема; да би отишли и прешли у Мисир,

¹⁸ ради Халдејаца, јер их се бојаху, што Исмаило, син Нетанијин, уби Годолију, сина Ахикамовог, ког беше поставио цар вавилонски над земљом.

42

Јеремија по заповести Господњој забрањује Јоанану и другим Јудејцима да иду у Мисир.

¹ По том дођоше све војводе и Јоанан, син Каријин и Језанија син Осајин, и сав народ, мало и велико.

² И рекоше Јеремији пророку: Пусту преда се нашу молбу, и помоли се за нас Господу Богу свом, за сав овај остатак, јер нас је остало мало од многих, као што нас очи твоје виде,

³ да би нам показао Господ Бог твој пут којим ћемо ићи и шта ћемо радити.

⁴ А Јеремија пророк рече им: Послушаћу; ево, помолићу се Господу Богу вашем по вашим речима, и шта вам одговори Господ казаћу вам, нећу вам затајити ни реч.

⁵ А ово рекоше Јеремији: Господ нека нам је сведок, истинит и веран, да ћемо чинити све што ти Господ Бог твој заповеди за нас.

⁶ Било добро или зло, послушаћемо реч Господа Бога свог ка коме те шаљемо, да би нам добро било кад послушамо глас Господа Бога свог.

⁷ А после десет дана дође реч Господња Јеремији;

⁸ те сазва Јоанана, сина Каријиног и све војводе што беху с њим, и сав народ, мало и велико,

⁹ и рече им: Овако вели Господ Бог Израилљев, ка коме ме посласте да изнесем преда Њ молбу вашу:

¹⁰ Ако останете у овој земљи, сазидаћу вас, и нећу вас разорити, и насадићу вас и нећу вас истребити; јер ми је жао са зла које сам вам учинио.

¹¹ Не бојте се цара вавилонског, ког се бојите; не бојте га се, говори Господ, јер сам ја с вама да вас сачувам и да вас избавим из његове руке.

¹² И учинићу вам милост да се смиљује на вас, и врати вас у земљу вашу.

¹³ Ако ли кажете: Нећемо да останемо у тој земљи, не слушајући глас Господа Бога свог

¹⁴ говорећи: Не, него идемо у земљу мисирску, да не видимо рат и глас трубни не чујемо и не будемо гладни хлеба, и онде ћемо се населити,

¹⁵ онда чујте реч Господњу, који сте остали од Јуде; овако вели Господ над војскама Бог Израилљев: Ако ви окренете лице своје да идете у Мисир и одете да се населите онде,

¹⁶ онде ће вас у земљи мисирској стигнути мач ког се бојите, и глад, ради које се бринете, гониће вас онде у Мисиру и онде ћете помрети.

¹⁷ И сви људи који су окренули лице своје да иду у Мисир да се онде населе, изгинуће од мача и од глади и од помора, и ниједан их неће остати нити ће који утећи од зла које ћу пустити на њих.

¹⁸ Јер овако вели Господ над војскама, Бог Израилев: Као што се гнев мој и јарост моја изли на становнике јерусалимске, тако ће се излити гнев мој на вас, ако одете у Мисир, и бићете уклон и чудо и клетва и руг, и нећете више видети овог места.

¹⁹ Господ вам говори, останци Јудини! Не идите у Мисир. Знајте да вам ја сведочим данас.

²⁰ Јер варасте душе своје кад ме посласте ка Господу Богу свом рекавши: Помоли се за нас Господу Богу нашем, и како каже Господ Бог наш, јави нам и учинићемо.

²¹ А кад вам јавих данас, нећете да послушате глас Господа Бога свог нити ишта што ми заповеди за вас.

²² Знајте, дакле, да ћете изгинути од мача и од глади и од помора на месту куда сте ради отићи да се станите.

43

Јудејци против опомене Божије иду у Мисир и узимају са собом самог пророка, који тамо прориче упад Навуходоносоров.

¹ А кад изговори Јеремија свем народу све речи Господа Бога њиховог које му Господ Бог њихов заповеди за њих, све те речи,

² тада Азарија, син Осајин, и Јоанан, син Каријин и сви они људи охоли рекоше Јеремији говорећи:

Није истина шта говориш; није те послао Господ Бог наш да нам кажеш: Не идите у Мисир да се онде станите.

³ Него Варух, син Ниријин, подговара те на нас да нас преда у руке Халдејцима да нас погубе или да нас преселе у Вавилон.

⁴ И тако Јоанан, син Каријин и све војводе и сав народ не послушаше глас Господњи да остану у земљи Јудиној.

⁵ Него Јоанан, син Каријин и све војводе узеше сав остатак Јудин који се беше вратио да живи у земљи Јудиној из свих народа у које беху разагнани,

⁶ људе и жене и децу и кћери цареве, и све душе што беше оставио Невузардан заповедник стражарски с Годолијом, сином Ахикама, сина Сафановог, и Јеремију пророка и Варуха сина Ниријиног,

⁷ и одоше у земљу мисирску, јер не послушаше глас Господњи; и дођоше до Тафнеса.

⁸ И дође реч Господња Јеремији у Тафнесу говорећи:

⁹ Узми у руке великог камења, и покриј га калом у пећи за опеке што је на вратима дома Фараоновог у Тафнесу да виде Јудејци;

¹⁰ и реци им: Овако вели Господ над војскама, Бог Израилев: Ево, ја ћу послати и довести Навуходоносора цара вавилонског, слугу свог, и метнућу престо његов на ово камење које сакрих, и разапеће царски шатор свој на њему.

¹¹ Јер ће доћи и затрти земљу мисирску; ко буде за смрт отићи ће на смрт, ко за ропство, у ропство, ко за мач, под мач.

¹² И распалићу огањ у кућама богова мисирских; и попалиће их и одвешће их у ропство, и огрнуће

се земљом мисирском као што се пастир огрће плаштем својим, и отићи ће оданде с миром.

¹³ И изломиће ступове у дому сунчаном што је у земљи мисирској, и куће богова мисирских попалиће огњем.

44

Јудејцима у Мисиру због њиховог идолопоклонства прети Бог тешким казнама.

¹ Реч која дође Јеремији за све Јудејце који живљаху у земљи мисирској, који живљаху у Мигдолу и у Тафнесу и у Нофу и у земљи Патросу, говорећи:

² Овако вели Господ над војскама Бог Израилљев: Ви видесте све зло што наведох на Јерусалим и на све градове Јудине, и ево су данас пусти и нема никога да живи у њима,

³ за злоћу њихову коју чинише да би ме гневили ходећи да каде и служе другим боговима, којих не знаше ни они ни ви ни оци ваши.

⁴ И слух к вама све слуге своје пророке зарана једнако говорећи: Не чините тај гад на који мрзим.

⁵ Али не послушаше нити пригнуше уха свог да се врате од злоће своје, да не каде другим боговима.

⁶ Зато се изли јарост моја и гнев мој, и разгоре се у градовима Јудиним и по улицама јерусалимским, те посташе развалине и пустош, као што се види данас.

⁷ А сада овако вели Господ Бог над војскама, Бог Израилљев: зашто сами себи чините тако велико зло да истребите из Јуде људе и жене, децу и која сисају, да не остане у вас остатка,

⁸ гневeћи ме делима руку својих, кадећи другим боговима у земљи мисирској, у коју дођосте да се

станите да бисте се истребили и постали клетва и руг у свих народа на земљи.

⁹ Јесте ли заборавили зла отаца својих и зла царева Јудиних и зла жена њихових, и своја зла и зла жена својих, која чинише у земљи Јудиној и по улицама јерусалимским?

¹⁰ Не покорише се до данас нити се побојаше, нити ходише по мом закону и уредбама мојим, које ставих пред вас и пред оце ваше.

¹¹ За то овако вели Господ над војскама, Бог Израилљев: ево, ја ћу вам обратити лице своје на зло, да истребим све Јудејце.

¹² И узећу остатак Јудин, који окрену лице своје да иде у земљу мисирску да се онде стани, и изгинуће сви; у земљи ће мисирској пасти и изгинути од мача и од глади, мало и велико, изгинуће од мача и од глади, и биће уклон и чудо и проклетство и руг.

¹³ И походићу оне који наставају у земљи мисирској, као што сам походио Јерусалим, мачем, глађу и помором;

¹⁴ и ниједан од остатка Јудиног, што отидоше у земљу мисирску да се онде стане, неће утећи нити се избавити да се врате у земљу Јудину, у коју се желе вратити да се населе; јер се неће вратити, осим који побегну.

¹⁵ Тада одговорише Јеремији сви људи који знаху да жене њихове каде другим боговима, и све жене, којих стајаше онде велик збор, и сав народ што живљаше у земљи мисирској, у Патросу, говорећи:

¹⁶ Шта нам каза у име Господње, нећемо те послушати;

¹⁷ него ћемо чинити све што је изашло из наших уста кадећи царици небеској и лијући јој наливце,

као што смо чинили ми и оци наши, цареви наши и кнезови наши по градовима Јудиним и по улицама јерусалимским, јер бејасмо сити хлеба и беше нам добро и зло не виђасмо.

¹⁸ А од кад престасмо кадити царици небеској и лити јој наливe, ништа немамо и гинемо од мача и од глади.

¹⁹ И кад кадимо царици небеској и лијемо јој наливe, еда ли јој без главара својих печемо колаче служећи јој и лијемо јој наливe?

²⁰ Тада рече Јеремија свему народу, људима и женама, и свему народу, који му онако одговорише, говорећи:

²¹ Еда ли се не опомену Господ када, којим кадисте у градовима Јудиним и по улицама јерусалимским ви и оци ваши, цареви ваши и кнезови ваши и народ земаљски? И не дође ли Му у срце?

²² И не може Господ више подносити злоћу дела ваших и гадове које чинисте, те земља ваша поста пустош и чудо и проклетство, да нико на живи у њој, како се види данас.

²³ Зато што кадисте и што грешисте Господу и не слушасте глас Господњи, и по закону Његовом и уредбама Његовим и сведочанствима Његовим не ходисте, зато вас задеси ово зло, како се види данас.

²⁴ Још рече Јеремија свему народу и свим женама:

Чујте реч Господњу, сви Јудејци, који сте у земљи мисирској.

²⁵ Овако вели Господ над војскама, Бог Израилъев, говорећи: ви и жене ваше рекосте устима својим и рукама својим извршисте говорећи: Извршаваћемо завете своје што

заветовасмо кадећи царици небеској и лијући јој наливце. Доиста, испуните завете своје и извршите.

²⁶ Зато чујте Јудејци реч Господњу, сви Јудејци који станујете у земљи мисирској: ево, ја се заклинам великим именом својим, вели Господ, да се име моје неће више изрицати устима ни једног Јудејца у свој земљи мисирској да би рекао: тако да је жив Господ Господ!

²⁷ Ево, ја ћу пазити на њих зла ради, не добра ради, и Јудејци који су у земљи мисирској, сви ће гинути од мача и од глади, докле их не буде ни једног.

²⁸ А који утеку од мача, вратиће се из земље мисирске у земљу Јудину, мало њих, јер сав остатак Јудин, што отидоше у земљу мисирску да се онде настане, познаће чија ће се реч навршити, моја или њихова.

²⁹ А ово да вам је знак, говори Господ, да ћу вас походити на том месту да знате да ће се доиста испунити речи моје вама на зло;

³⁰ овако вели Господ: Ево, ја ћу дати Фараона Вафрија, цара мисирског, у руке непријатељима његовим и у руке оним који траже душу његову, као што сам дао Седекију цара Јудиног у руке Навуходоносору цару вавилонском, непријатељу његовом и који тражаше душу његову.

45

Пророк теши Варуха Божијим обећањем да ће му поштедети живот.

¹ Реч коју рече Јеремија пророк Варуху сину Ниријином, кад писаше ове речи у књигу из

уста Јеремијиних, четврте године Јоакима, сина Јосијиног, говорећи:

² Овако вели Господ Бог Израилљев за тебе, Варуше:

³ Рекао си: Тешко мени! Јер Господ додаде ми жалост на тугу; изнемогах уздишући, и мира не налазим.

⁴ Реци му ово: Овако вели Господ: Ево, шта сам саградио ја разграђујем, и шта сам посадио искорењавам по свој тој земљи.

⁵ А ти ли ћеш тражити себи велике ствари? Не тражи; јер ево, ја ћу пустити зло на свако тело, говори Господ; али ћу теби дати душу твоју место плена у свим местима, куда одеш.

46

Прорицање о пропасти Мисираца. Утеха Израилју.

¹ Реч Господња која дође Јеремији пророку за народе:

² За Мисирце, за војску Фараона Нехаона цара мисирског, која беше на реци Ефрату код Харкемиса, и разби је Навуходоносор цар вавилонски четврте године Јоакима сина Јосијиног цара Јудиног.

³ Приправите штите и штитиће,
и идите у бој;

⁴ Прежите коње, и појашите, коњици;
поставите се са шлемовима;
утрите копља,
облачите се у оклопе.

⁵ Зашто их видим где се поплашише,
враћају се натраг,
јунаци њихови поломише се

и беже без обзира?
Страх је од свуда,
говори Господ.

⁶ Да не утече лаки,
нити се избави јаки;
да се на северу на брегу реке Ефрата
спотакну и падну.

⁷ Ко је то што се диже као поток,
и воде му се колебају као реке?

⁸ Мисир се диже као поток
и његове се воде колебају као реке;
и вели: Идем, покрићу земљу,
затрћу град и оне који живе у њему.

⁹ Излазите, коњи,
бесните, кола;
и нека изађу јунаци,
Хуси и Фуди, који носе штитове,
и Лудеји, који носе и натежу лук.

¹⁰ Јер је овај дан Господу Господу над војскама дан
освете,
да се освети непријатељима својим;
мач ће их прождрети
и наситиће се и опиће се крвљу њиховом;
јер ће бити жртва Господа Господа над војскама
у земљи северној на реци Ефрату.

¹¹ Изиђи у Галад и узми балсама,
девојко кћери мисирска;
залуду су ти многи лекови,
нећеш се излечити.

¹² Народи чуше срамоту твоју,
и вике твоје пуна је земља,
јер се спотичу јунак о јунака,
те обојица падају.

13 Реч коју рече Господ Јеремији пророку о доласку Навуходоносора цара вавилонског да потре земљу мисирску:

14 Јавите у Мисиру,
и огласите у Мигдолу,
огласите и у Нофу и у Тафнесу,
и реците: Стани и приправи се,
јер мач прождре шта је око тебе.

15 Зашто се поваљаше јунаци твоји?
Не стоје, јер их Господ обара.

16 Чини, те се многи спотичу и падају један на другог,
и говоре:

Устани да се вратимо к народу свом и на постојбину своју
испред мача насилниковог.

17 Вичу онде:
Фараон цар мисирски пропаде, прође му рок.

18 Тако да сам ја жив, говори цар,
коме је име Господ над војскама;
као Тавор међу горама
и као Кармил на мору доћи ће.

19 Спреми шта ти треба да се селиш, становнице,
кћери мисирска;
јер ће Ноф опустети и спалиће се
да неће нико живети у њему.

20 Мисир је лепа јуница;
али погибао иде, иде са севера.

21 И најамници су његови усред њега као теоци
угојени,
али се и они обрнуше и побегоше, не осташе,
јер дође на њих дан несреће њихове,

време похођења њиховог.

22 Глас ће њихов ићи као глас змијињи,
јер они иду с војском
и доћи ће са секирама на њ
као они који секу дрва.

23 И они ће посећи шуму његову, говори Господ,
ако јој и нема мере,
јер их је више него скакаваца
и нема им броја.

24 Посрами се кћи мисирска,
предана је у руке народу северном.

25 Говори Господ над војскама, Бог Израилљев:
Ево, ја ћу походити људство у Ноји, и Фараона и
Мисир и богове његове и цареве његове, Фараона
и све који се уздају у њ.

26 И даћу их у руке онима који траже душу
њихову, у руке Навуходоносору цару вавилонском
и у руке слугама његовим; а после ће бити
насељен као пре, говори Господ.

27 А ти се не бој, слуго мој Јакове,
и не плаши се, Израилју,
јер ево ја ћу те избавити из далеке земље
и семе твоје из земље ропства његовог;
и Јаков ће се вратити и почиваће,
и биће миран и нико га неће плашити.

28 Ти се не бој, слуго мој Јакове, говори Господ,
јер сам ја с тобом;
јер ћу учинити крај свим народима, у које те
прогнах,
али теби нећу учинити краја,
него ћу те покарати с мером,
а нећу те оставити сасвим без кара.

47

Прорицање о пропасти Филистеја, Тира и Сидона.

¹ Реч Господња која дође Јеремији пророку за Филистеје пре него Фараон освоји Газу.

² Овако вели Господ:
Ево, вода долази са севера,
и биће као поток који се разлива,
и потопиће земљу и шта је у њој,
град и оне који живе у њему;
и људи ће викати,
и ридаће сви становници земаљски.

³ Од топота копита јаких коња његових,
од тутњаве кола његових,
и праске точкова његових,
неће се обазрети очеви на синове,
јер ће им руке клонути,

⁴ Од оног дана који ће доћи да истреби све
Филистеје
и да затре Тир и Сидон и све остале
помоћнике,
јер ће Господ истребити Филистеје,
остатак острва Кафтора.

⁵ Оћелавиће Газа, пропашће Аскалон и остатак
долине њихове;
докле ћеш се резати?

⁶ Јаох, мачу Господњи,
кад ћеш се смирити?
Врати се у корице своје,
стани и смири се.

⁷ Али како би се смирио?
Јер му Господ даде заповест на Аскалон и на
приморје;
онамо га одреди.

48

Прорицање о пропасти Моава.

¹ За Моава овако говори Господ над војскама,
Бог Израилљев:

Тешко Невону! Јер ће се опустошити;
Киријатајим ће се посрамити и узети;
Мизгав ће се посрамити и препасти.

² Неће се више хвалити Моав Есегоном;
јер му зло мисле:

Ходите да га истребимо
да није више народ.

И ти, Мадмане, опустећеш;
мач ће те гонити.

³ Чује се вика из Оронајима,
пустошење и сатирање велико.

⁴ Моав се сатре;
стоји вика деце његове.

⁵ Јер ће се путем луитским дизати плач без
престанка;
и како се силази у Оронајим, непријатељи ће
чути страшну вику;

⁶ Бежите, избавите душе своје,
и будите као врес у пустињи.

⁷ Јер што се уздаш у своја дела и у благо своје,
зато ћеш се и ти узети,
и Хемос ће отићи у ропство,
свештеници његови и кнезови његови скупа.

⁸ И доћи ће затирач у сваки град,
неће се сачувати ни један град;
долина ће пропасти и равница ће се опустошити,
јер Господ рече.

⁹ Подајте крила Моаву, нека брзо одлети;

јер ће градови његови опустети да неће нико
живети у њима.

¹⁰ Проклет био ко немарно ради дело Господње,
и проклет ко устеже мач свој од крви!

¹¹ Моав је био у миру од детињства свог
и почивао на дрождини својој,
нити се претакао из суда у суд,
нити је у ропство ишао;
зато му оста кус његов,
и мирис се његов није променио.

¹² Зато, ево, иду дани, говори Господ, да
му пошаљем преметаче, који ће га преметнути,
и судове његове испразнити и мехове његове
покидати.

¹³ И Моав ће се осрамотити с Хемоса, као што
се осрамотио дом Израилев с Ветилџа, гада свог.

¹⁴ Како говорите:
Јаки смо и јунаци у боју?

¹⁵ Моав ће се опустошити и градови ће његови
пропасти,
и најбољи младићи његови сићи ће на
заклање,
говори цар,
коме је име Господ над војскама.

¹⁶ Близу је погивао Моавова,
и зло његово врло хити.

¹⁷ Жалите га сви који сте око њега,
и који год знате за име његово,
реците:
Како се сломи јаки штап, славна палица?

18 Сиђи са славе своје, и седи на место засушено,
кћери, која живиш у Девону;
јер ће затирач Моавов доћи на тебе
и раскопаће градове твоје.

19 Стани на путу, и погледај,
која живиш у Ароиру,
упитај оног који бежи и ону која гледа да се избави,
реци: Шта би?

20 Посрами се Моав;
јер се разби;
ридајте и вичите;
јавите у Арнон да се Моав опустоши.

21 Јер суд дође на земљу равну, на Олон и на
Јасу и Мифат,

22 и на Девон и на Невон и на Вет-Девлатајим,

23 и на Киријатајим и на Вет-Гамул и на Вет-
Меон,

24 и на Кериот и на Восору, и на све градове
земље моавске, који су далеко и који су близу.

25 Одбијен је рог Моаву, и мишица се његова
сломи, говори Господ.

26 Опојте га, јер се подигао на Господа; нека
се ваља Моав у блјувотини својој, и буде и он
подсмех.

27 Јер, није ли теби Израилъ био подсмех? Је ли
се затекао међу лупежима, те кад год говориш о
њему поскакујеш?

28 Оставите градове и населите се у стени,
становници моавски,
и будите као голубица која се гнезди у крају и
раселини.

29 Чусмо понос Моавов
да је веома поносит,

охолост његову и понос,
разметање његово и обест његову.

30 Знам ја, говори Господ,
обест његову;
али неће бити тако;
лажи његове неће учинити ништа.

31 Зато ћу ридати за Моавом,
викати за свим Моавом,
уздисаће се за онима у Кир-ересу.

32 Више него за Јазиром плакаћу за тобом,
лозо сивамска;
одводе твоје пређоше море,
допреше до мора јазирског;
затирач нападе на летину твоју
и на бербу твоју.

33 И радост и весеље отиде с родног поља,
из земље моавске,
и учиних те неста у кацама вина;
нико неће газити певајући;
песма неће се више певати.

34 Од вике есевонске, која допре до Елеале,
подигоше вику до Јасе, од Сигора до Оронајима,
као јуница од три године, јер ће и вода нимримских
нестати.

35 И учинићу, говори Господ, да не буде Моаву
човека који би приносио жртву на висини и кадио
боговима својим.

36 Зато ће срце моје пиштати за Моавом као
свирала, и срце ће моје пиштати као свирала
за људима у Кир-ересу, јер ће му сва течевина
пропасти.

37 Јер ће све главе бити ћелаве и све браде
обријане, и све руке изрезане, и око бедара
кострет.

38 На свим крововима Моавовим и по улицама његовим биће сам плач, јер ћу разбити Моава као суд на коме нема милине, говори Господ.

39 Ридајте: Како је сатрвен! Како Моав обрну плећи срамотан? И поста Моав подсмех и страхаота свима који су око њега.

40 Јер овако говори Господ:

Ево, као орао долетеће
и рашириће крила своја над Моавом.

41 Кериот је покориен и тврда се места заузеше,
и срца ће у јунака Моавових бити у онај дан
као срце у жене која се порађа.

42 И Моав ће се истребити да не буде народ,
јер се подиже на Господа.

43 Страх и јама и замка око тебе је, становниче
моавски,
говори Господ.

44 Ко утече од страха, пашће у јаму,
а ко изађе из јаме, ухватиће се у замку;
јер ћу пустити на њега, на Моава, годину похођења
њиховог,
говори Господ.

45 У сену есевонском уставише се који бежаху од
силе;
али ће огањ изаћи из Есевона
и пламен исред Сиона,
и опалиће крај Моаву
и теме немирницима.

46 Тешко теби, Моаве,
пропаде народ Хемосов,
јер синове твоје заробише,
и кћери твоје одведоше у ропство.

47 Али ћу повратити робље Моавово у последње време,
говори Господ.
Довде је суд Моаву.

49

Прорицање о пропасти Амона, Едома, Дамаска, Кидара, Асора и Елама.

¹ За синове Амонове: Овако вели Господ:

Зар Израилљ нема синове?
Зар нема наследнике?
Зашто Малхом наследи земљу Гадову?
И зашто се народ његов насели у његовим градовима?

² Зато ево иду дани, говори Господ,
кад ћу учинити да се чује вика убојна у Рави синова Амонових,
и она да буде гомила развалина,
и села њена попаљена огњем;
и Израилљ ће овладати онима који беху њим овладали,
говори Господ.

³ Ридај Есевоне, јер је Гај опустошен,
вичите села равска,
припашите око себе кострет,
наричите и трчите око плотова;
јер ће Малхом отићи у ропство,
свештеници његови и кнезови његови скупа.

⁴ Што се хвалиш долинама?
Растопила се долина твоја, кћери одметнице!
Која се уздаш у благо своје:
Ко би ударио на ме?

⁵ Ево ја ћу пустити на те страх од свуда унаоколо,

говори Господ Господ над војскама,
и распршаћете се сви,
и неће бити никога да скупѝ бежан.

⁶ Али ћу после повратити робље синова
Амонових, говори Господ.

⁷ За Едома, овако вели Господ над војскама:

Зар нема више мудрости у Теману?
Неста ли савета разумнима?
Ишчиле ли мудрост њихова?

⁸ Бежите, обратите плећи, заврите се дубоко,
становници дедански,
јер ћу пустити на Исава погибао његову
у време кад ћу га походити.

⁹ Да ти дођу берачи,
не би ли ти оставили пабирака?

Да дођу лупежи ноћу,
не би ли однели колико им је доста?

¹⁰ Али ја оголузних Исава,
открих потаје његове да се не може сакрити;
пропаде семе његово,
браћа његова и суседи његови, нико не оста.

¹¹ Остави сироте своје,
ја ћу им живот сачувати,
и удовице твоје нека се уздају у ме.

¹² Јер овако вели Господ: Ево, који не би
требало да пију из чаше, доиста ће пити; а ти ли
ћеш остати без кара? Нећеш остати без кара, него
ћеш зацело пити.

13 Јер собом се заклињем, говори Господ, да ће Восора бити пустош, руг, чудо и проклетство, и сви ће градови њени бити пустиња вечна.

14 Чух глас од Господа,
и гласник би послан к народима да рече:
Скупите се и идите на њу,
и дигните се у бој.

15 Јер гле, учинићу те да будеш мали међу народима
и презрен међу људима.

16 Обест твоја и поноситост срца твог превари тебе,
који живиш у раселинама каменим
и држиш се високих хумова;
да начиниш себи гнездо високо као орао,
и оданде ћу те свалити,
говори Господ.

17 И земља ће едомска бити пустиња, ко прође мимо њу, свак ће се чудити и звиждати ради свих рана њених.

18 Као кад се затре Содом и Гомор и суседство њихово, вели Господ, неће се населити онде нико нити ће се бавити онде син човечиј.

19 Гле, као лав изаћи ће подижући се више него Јордан на стан Силнога; али ћу га брзо отерати из те земље, и поставићу над њом оног ко је изабран; јер ко је као ја? И ко ће се прети са мнош? И који ће ми пастир одолети?

20 Зато чујте намеру Господњу што је наумио за Едомце и мисли његове што је смислио за становнике теманске: заиста најмањи из стада развлачиће их, заиста ће опустети стан с њима.

21 Од праске падања њиховог земља ће се трести, и вика ће се њихова чути на црвеном мору.

22 Гле, доћи ће и долетеће као орао и рашириће крила своја над Восором, и биће срце у јунака едомских као срце у жене која се порађа.

23 За Дамаск.

Посрами се Емат и Арфад,
јер чу зле гласе;
растопише се, страх је на мору,
не може се умирити.

24 Дамаск клону,
обрати се да бежи,
дрхат га подузе,
туга и болови освојише га као породиљу.

25 Како се не остави славни град?
Град радости моје?

26 Зато ће попадати младићи његови на улицама његовим,
и сви ће војници његови изгинути у онај дан,
говори Господ над војскама.

27 И распалићу огањ у зидовима дамаштанским,
и прождреће дворе Вен-Ададове.

28 За Кидар и за царства асорска, која разби Навуходоносор цар вавилонски, овако вели Господ:

Устаните, идите на Кидар,
и затрите синове источне.

29 Узеће им шаторе и стада,
завесе њихове и судове њихове и камиле њихове отеће,
и викаће на њих страшно одсвуда.

30 Бежите, селите се далеко, сакријте се дубоко,
становници асорски,
говори Господ,
јер је Навуходоносор цар вавилонски намерио
намеру против вас,
и смислио мисао против вас.

31 Устаните, идите к народу мирном, који живи без
страха,
говори Господ,
који нема врата ни преворница,
живе сами.

32 И камиле ће њихове бити плен,
и мноштво стоке њихове грабеж,
и расејаћу их у све ветрове,
оне што се с краја стрижу,
и довешћу погибао на њих са свих страна,
говори Господ.

33 И Асор ће бити стан змајевски,
пустиња до века:
нико се неће онде населити,
нити ће се бавити у њему син човечји.

34 Реч Господња која дође Јеремији пророку за
Елам, у почетку царовања Седекије цара Јудиног,
говорећи:

35 Овако вели Господ над војскама: Ево, ја ћу
сломити лук Еламу, главну силу његову;

36 и довешћу на Елам четири ветра с четири
краја небеса, и у све те ветрове расејаћу их, тако
да неће бити народа куда неће отићи прогнаници
еламски.

37 И уплашићу Еламце пред непријатељима
њиховим, и пред онима који траже душу њихову;
и пустићу зло на њих, жестину гнева свог, говори
Господ, и пустићу за њима мач докле их не затрем.

³⁸ И наместићу престо свој у Еламу, и истребићу оданде цара и кнезове, говори Господ.

³⁹ Али у последње време повратићу робље еламско, говори Господ.

50

Прорицање о пропасти Вавилона и о спасењу јудејског народа.

¹ Реч коју рече Господ за Вавилон и за земљу халдејску преко Јеремије пророка.

² Јавите народима и разгласите,
подигните заставу,
разгласите, не тајите,
реците:
Узе се Вавилон, посрами се Вил,
разби се Меродах;
посрамише се идоли његови,
разбише се гадни богови његови.

³ Јер се народ подиже на њ са севера, који ће му земљу опустети, да неће бити никога да живи у њој; и људи и стока побећи ће и отићи.

⁴ У те дане и у то време, говори Господ, доћи ће синови Израилјеви и синови Јудини заједно, ићи ће плачући и тражиће Господа Бога свог.

⁵ Питаће за пут у Сион, и обративши се онамо рећи ће: Ходите, сјединимо се с Господом заветом вечним, који се не заборавља.

⁶ Народ је мој стадо изгубљено; пастири његови заведоше га, те лута по горама, иде с брда на хумове, заборавивши стан свој.

⁷ Ко их нађе, прождираше их, и непријатељи њихови говорише: Нећемо бити криви, јер

згрешише Господу, стану правде, Господу, нади отаца њихових.

⁸ Бежите из Вавилона и изиђите из земље халдејске и будите као овнови пред стадом.

⁹ Јер, ево, ја ћу подигнути и довешћу на Вавилон збор великих народа из земље северне, који ће се уврстати да се бију с њим, и узео га; стреле су им као у доброг јунака, не враћају се празне.

¹⁰ И земља ће се халдејска опленили, сви који ће је пленили наситиће се, говори Господ.

¹¹ Јер се веселисте, јер се радовасте пленећи моје наследство; јер беснесте као јуница на трави и рзасте као јаки коњи.

¹² Мати се ваша осрамили врло, родитељка ваша постиде се; ево биће последња међу народима, пустиња, земља сува и пустош.

¹³ Од гнева Господњег неће се у њој живети, него ће сва опустети; ко год прође мимо Вавилон, чудиће се и звиждаће ради свих рана његових.

¹⁴ Поставите се око Вавилона сви који натежете лук, стрељајте га, не жалите стрела; јер је сагрешио Господу.

¹⁵ Вичите на њ унаоколо; пружа руку; темељи му падоше, зидови су му разваљени; јер је освета Господња, осветите му се; како је чинио, онако му чините.

¹⁶ Истребите из Вавилона сејача и оног који маше српом о жетви;

од мача насилниковог нека се врати сваки свом народу,
и сваки у своју земљу нека бежи.

¹⁷ Израилъ је стадо разагнано, лавови га расплашише; најпре га једе цар асирски, а после му кости изломи Навуходоносор, цар вавилонски.

¹⁸ Зато овако вели Господ над војскама, Бог Израилъев: Ево, ја ћу походити цара вавилонског и земљу његову, као што сам походио цара асирског.

¹⁹ И повратићу Израилъа у торове његове, и пашће по Кармилу и Васану; и по гори Јефремовој и Галаду ситиће се душа његова.

²⁰ У оне дане и у оно време, говори Господ, тражиће се безакоње Израилјево, али га неће бити; и греси Јудини, али се неће наћи, јер ћу опростити онима које оставим.

²¹ Изиђи на земљу мератијамску
и на становнике фекодске;
затри и истреби иза њих, говори Господ,
и учини све како ти заповедим.

²² Вика је убојна у земљи
и полом велик.

²³ Како се сломи и скрши маљ целе земље?
Како Вавилон поста чудо међу народима?

²⁴ Ја ти метнух замку, Вавилоне,
и ти се ухвати не дознавши,
нашао си се и ухватио си се,
јер си се заратио с Господом.

²⁵ Господ отвори ризницу своју
и извади оружје гнева свог;
јер је то дело Господа Господа над војскама
у земљи халдејској.

26 Ходите на њу с краја земље,
отворите житнице њене;
газите је као стогове,
и потрите је да не остане од ње остатка.

27 Покољите мачем све теоце њене,
нека сиђу на заклање;
тешко њима! Јер дође дан њихов,
време похођења њиховог.

28 Чује се глас оних који беже и који побегоше из
земље вавилонске да јаве у Сиону освету Господа
Бога нашег, освету двора Његовог.

29 Сазовите на Вавилон мноштво; сви који
натезжете лук, станите у логор према њему
унаоколо да не побегне ни један, платите му по
делима његовим; како је чинио, онако му учините,
јер се је супрот Господу узносио, супрот Свецу
Израиљевом.

30 Зато ће младићи његови пасти по улицама
његовим, и сви ће војници његови изгинути у онај
дан, говори Господ.

31 Ево мене на тебе, поносити,
говори Господ Господ над војскама,
јер дође дан твој,
време да те походим.

32 Поносити ће се спотаћи и пасти,
и неће бити никога да га подигне;
и распалићу огањ у градовима његовим,
и спалиће сву околину његову.

33 Овако вели Господ над војскама: Сила се
чини синовима Израиљевим и синовима Јудиним;
који их заробише, држе их, неће да их пусте.

34 Избавитељ је њихов силан, име Му је Господ над војскама, Он ће доиста бранити ствар њихову да умири земљу и смете становнике вавилонске.

35 Мач на Халдејце,
говори Господ,
и на становнике вавилонске
и на кнезове његове и на мудраце његове.

36 Мач на лаже његове,
и полудеће;
мач на јунаке његове,
и препашће се.

37 Мач на коње његове,
и на кола његова
и на сву мешавину што је усред њега,
и постаће као жене;
мач на благо његово,
и разграбиће се.

38 Суша на воде његове,
и усахнуће,
јер је земља идолска,
и око лажних богова лудују.

39 Зато ће се онде настанити дивље звери и буљине, и сове ће онде становати; и неће се населити до века и неће се у њој живети никада.

40 Као кад Господ затре Содом и Гомор и суседство њихово, говори Господ, неће се нико онде населити, нити ће се бавити у њој син човечји.

41 Ево, народ ће доћи са севера, велик народ,
и цареви силни подигнуће се од крајева земаљских.

42 Лук и копље носиће,

жестоки ће бити, нити ће жалити;
глас ће им као море бучати
и јахаће на коњима,
спремни као јунаци за бој,
на тебе, кћери вавилонска.

⁴³ Цар вавилонски кад чује глас о њима,
клонуће му руке,
туга ће га спопасти
и болови као породилју.

⁴⁴ Гле, као лав изаћи ће подижући се више него
Јордан на стан Силнога; али ћу га брзо отерати из
те земље, и поставићу над њом оног ко је изабран;
јер ко је као ја? И ко ће се прети са мном? И који
ће ми пастир одолети?

⁴⁵ Зато чујте намеру Господњу што је наумио
за Вавилон, и мисли Његове што је смислио
за земљу халдејску: заиста најмањи из стада
развлачиће их, заиста ће опустети стан с њима.

⁴⁶ Од праске кад се узме Вавилон потрешће се
земља, и вика ће се чути по народима.

51

*Наставак: Миди руше Вавилон; Јудејцима
допуштен повратак.*

¹ Овако говори Господ:

Ево, ја ћу подигнути на Вавилон
и на оне који живе усред оних који устају на
ме,
ветар који мори.

² Послаћу на Вавилон вијаче који ће га развијати
и земљу његову испразнити,

јер ће га опколити са свих страна у дан
невоље његове.

³ Стрелац нека натече лук на стрелца
и на оног који се поноси својим оклопом,
и не жалите младића његових,
потрите му сву војску,

⁴ Нека падну побијени у земљи халдејској
и избодени на улицама његовим.

⁵ Јер није оставио Израилља и Јуде Бог њихов,
Господ над војскама,
ако и јесте земља њихова пуна кривице Свецу
Израиљевом.

⁶ Бежите из Вавилона и избавите сваки душу своју
да се не истребите у безакоњу његовом,
јер је време освете Господње,
плаћа му шта је заслужио.

⁷ Вавилон беше златна чаша у руци Господњој,
којом опоји сву земљу;
вино његово пише народи,
зато полудеше народи.

⁸ Уједанпут паде Вавилон и разби се;
ридајте за њим;
донесите балсама за ране његове,
не би ли се исцелио.

⁹ Лечисмо Вавилон,
али се не исцели;
оставите га,
и да идемо сваки у своју земљу;
јер до неба допире суд његов
и диже се до облака.

¹⁰ Господ је изнео правду нашу;
ходите, да приповедамо на Сиону дело
Господа Бога свог.

- 11 Чистите стреле,
узмите штитове;
Господ подиже дух царева мидских,
јер је Вавилону намислио да га затре;
јер је освета Господња,
освета цркве Његове.
- 12 На зидовима вавилонским подигните заставу,
утврдите стражу,
поставите стражаре,
наместите заседе;
јер је Господ намислио,
и учиниће шта је рекао за становнике
вавилонске.
- 13 О ти, што станујеш крај воде велике
и имаш много блага!
Дође крај твој
и свршетак лакомству твој.
- 14 Господ над војскама закле се собом:
Напунићу те људима као скакавцима,
и они ће ти певати песму.
- 15 Он је створио земљу силом својом,
утврдио васиљену мудрошћу својом,
и разумом својим разапео небеса.
- 16 Кад пусти глас свој,
буче воде на небесима,
подиже пару с крајева земаљских,
и пушта муње с даждем,
и изводи ветар из стаја његових.
- 17 Сваки човек поста безуман од знања,
сваки се златар осрамоти ликом резаним;
јер су лаж ликови његови ливени
и нема духа у њима.
- 18 Таштина су, дело преварно;
кад их походим, погинуће.

19 Није такав део Јаковљев;
јер је Он Творац свему
и Он је део наследства његовог;
име Му је Господ над војскама.

20 Ти си ми био маљ,
оружје убојно,
и тобом сатрх народе
и тобом расух царства.

21 И тобом сатрх коња и јахача његовог;
и тобом сатрх кола и који сеђаху на њима.

22 И тобом сатрх човека и жену,
и сатрх тобом старца и дете,
и сатрх тобом момка и девојку.

23 И тобом сатрх пастира и стадо његово,
и тобом сатрх орача и волове његове
ујармљене,
и сатрх тобом кнезове и властеље.

24 И платићу Вавилону и свим становницима
халдејским за све зло које учинише Сиону, на
ваше очи, говори Господ.

25 Ево мене на тебе,
горо, која сатиреш, говори Господ,
која затиреш сву земљу,
и замахнућу руком својом на те
и свалићу те са стена,
и начинићу од тебе гору изгорелу.

26 И неће узети од тебе камена за угао
ни камена за темељ,
јер ћеш бити пустош вечна,
говори Господ.

27 Подигните заставу у земљи,

затрубите у трубе међу народима,
приправите народе на њ,
сазовите на њ царство араратско, минијско и
асханаско;
поставите војводу супрот њему,
доведите коње као скакавце бодљикасте.

28 Приправите народе супрот њему,
цареве мидске и војводе њихове
и све властеље њихове
и сву земљу државе њихове.

29 И земља ће се затрести и узмучити,
јер ће се мисао Господња извршити на
Вавилону
да обрати земљу вавилонску у пустињу
да нико не живи у њој.

30 Престаше војевати јунаци вавилонски,
стоје у граду,
неста силе њихове,
посташе као жене,
изгореше станови њихови,
преворнице поломише се.

31 Гласник ће сретати гласника,
и посланик ће сретати посланика
да јаве цару вавилонском
да му је узет град са свих крајева,

32 И да се бродови узеше
и језера изгореше огњем
и војници се препали.

33 Јер овако вели Господ над војскама
Бог Израилјев:

Кћи је вавилонска као гумно;
време је да се набије, још мало,
па ће доћи време да се пожње.

34 Изједе ме и потре ме Навуходоносор,
цар вавилонски,

начини од мене непотребан суд,
прождре ме као змај,
напуни трбух свој милинама мојим,
и отера ме.

35 Неправда која се чини мени и мом телу нека
дође на Вавилон,
рећи ће становница сионска,
и крв моја на становнике халдејске,
говориће Јерусалим.

36 Зато овако вели Господ:
Ево, ја ћу расправити парбу твоју
и осветићу те;
и осушићу море његово,
и изворе ћу његове осушити.

37 И Вавилон ће постати гомила,
стан змајевски,
чудо и подсмех,
да нико неће живети у њему.

38 Рикаће сви као лавови
и вити као лавићи.

39 Кад се угреју, измећу им да пију,
и опојићу их да се развеселе
и заспе вечним сном,
да се не пробуде,
говори Господ.

40 Свешћу их на заклање као јагањце,
као овнове с јарцима.

41 Како се предоби Сисах и узе се хвала све
земље?

Како Вавилон поста чудо међу народима?

42 Море уста на Вавилон,
покри га мноштво вала његових.

43 Градови његови посташе пустош,

земља сасушена и пуста,
земља где нико не живи,
нити пролази кроз њу син човечји.

44 И походићу Вила у Вавилону
и извући ћу из уста његових шта је прождрао,
и неће се више стицати к њему народи,
и зид ће вавилонски пасти.

45 Изиђи из њега, народе мој,
и избавите сваки своју душу од жестоког гнева
Господњег.

46 Немојте да одмекне срце ваше
и да се уплашите од гласа који ће се чути у
земљи;
а доћи ће глас једне године,
а после њега други глас друге године,
и насиље ће бити у земљи,
и господар ће устати на господара.

47 Зато ево иду дани
кад ћу походити резане ликове вавилонске,
и сва ће се земља његова посрамити,
и сви ће побијени његови пасти усред њега.

48 Небо и земља и све што је у њима певаће над
Вавилоном,
јер ће доћи на њ са севера затирач,
говори Господ.

49 И као што је Вавилон учинио да падну побијени
Израиљеви,
тако ће пасти у Вавилону побијени све земље.

50 Који утекосте од мача, идите,
не стојте;
помињите Господа издалека,
и Јерусалим нека вам је у срцу.

51 Посрамисмо се,
што чусмо руг,
стид попаде лице наше,
што туђини уђоше у светињу дома Господњег.

52 Зато, гле, иду дани,
говори Господ,
кад ћу походити резане ликове његове,
и по свој земљи његовој јечаће рањеници.

53 Да се Вавилон и на небо попне,
и на висини да утврди силу своју,
доћи ће од мене на њ затирачи,
говори Господ.

54 Чује се велика вика из Вавилона,
и велик полом из земље халдејске.

55 Јер Господ затире Вавилон,
и укида у њему велику вреву;
и вали ће њихови бучати као велика вода,
вика ће се њихова разлегати.

56 Јер дође на њ, на Вавилон, затирач,
јунаци се његови заробише,
лукови се њихови потрше;
јер је Господ Бог који плаћа,
доиста ће платити.

57 Опотићу кнезове његове и мудраце његове,
војводе његове и властелје његове
и јунаке његове,
да ће заспати вечним сном
и неће се пробудити,
говори цар,
коме је име Господ над војскама.

58 Овако вели Господ над војскама:

Широки зидови вавилонски сасвим ће се
раскопати,
и висока врата његова огњем ће се спалити,
те су људи узалуд радили,
и народи се трудили за огањ.

⁵⁹ Реч што заповеди пророк Јеремија Сераји сину Нирије сина Масијиног, кад пође од Седекије, цара Јудиног, у Вавилон четврте године царовања његовог; а Сераја беше главни постељник.

⁶⁰ А Јеремија написа у једну књигу све зло које хтеде доћи на Вавилон, све ове речи што су написане за Вавилон.

⁶¹ И рече Јеремија Сераји: Кад дођеш у Вавилон, тада гледај и прочитај све ове речи;

⁶² и реци: Господе, Ти си говорио за ово место да ћеш га затрти да нико не живи у њему, ни човек ни живинче, него да је пустош до века.

⁶³ А кад прочиташ ову књигу, вежи камен за њу, и баци је у Ефрат.

⁶⁴ И реци: Тако ће потонути Вавилон и неће се подигнути ода зла које ћу пустити на њ, и они ће изнемоћи.

Довде су речи Јеремијине.

52

*Кратка историја разорења Јерусалима;
помиловање цара Јоахима.*

¹ Двадесет и једна година беше Седекији кад поче царовати, и царова једанаест година у Јерусалиму. Матери му беше име Амутала, кћи Јеремијина, из Ливне.

² Он чињааше што је зло пред Господом сасвим како је чинио Јоаким.

³ Јер од гнева Господњег зби се Јерусалиму и Јуди, те их одбаци испред себе.

А Седекија се одметну од цара вавилонског.

⁴ И тако, девете године његова царовања, десетог дана дође Навуходоносор цар вавилонски са свом војском својом на Јерусалим; и стадоше у логор под њим, и начинише опкопе око њега.

⁵ И град би опкољен до једанаесте године царовања Седекијиног.

⁶ И деветог дана, четвртог месеца, наста велика глад у граду, те народ земаљски немаше хлеба.

⁷ Тада град би проваљен, и војници сви побегоше и изиђоше из града ноћу на врата између два зида уз врт царев, а Халдејци бежу свуда око града; и отидоше путем к пустињи.

⁸ Али војска халдејска потера цара, и стигоше Седекију у пољу јерихонском, а сва војска што беше с њим разбеже се од њега.

⁹ И ухватише цара и одведоше га к цару вавилонском у Ривлу у земљи ематској; и онде му суди.

¹⁰ И покла цар вавилонски синове Седекијине на његове очи, и све кнезове Јудине покла у Ривли.

¹¹ И Седекији ископа очи, и свезав га у двоје вериге бронзане одведе га цар вавилонски у Вавилон и метну га у тамницу где оста до смрти своје.

¹² А десетог дана петог месеца године деветнаесте царовања Навуходоносора цара вавилонског дође у Јерусалим Невузардан, заповедник стражарски, који служаше цару вавилонском.

¹³ И попали дом Господњи и дом царски и све домове у Јерусалиму; све велике куће попали

огњем.

¹⁴ И све зидове јерусалимске у наоколо развали сва војска халдејска што беше са заповедником стражарским.

¹⁵ А народ сиромашни и остатак народа што оста у граду, и пребеге што пребегоше к цару вавилонском, и остали прости народ, одведе Невузардан, заповедник стражарски.

¹⁶ Само од сиромашног народа у земљи остави Невузардан заповедник стражарски који ће бити виноградари и ратари.

¹⁷ И ступове бронзане што беху у дому Господњем, и подножја и море бронзано које беше у дому Господњем, изломише Халдејци, и бронзу од њих однесоше у Вавилон.

¹⁸ И лонце и лопате и виљушке и котлиће и кадионице и све све судове бронзане којима служаху, узеше.

¹⁹ И умиваонице и клешта с котлићима и лонцима и свећњацима и кадионицама и чашама, шта год беше златно и шта год беше сребрно, узе заповедник стражарски.

²⁰ Два ступа, једно море, и дванаест волова бронзаних што беху под подножјима, што начини цар Соломун за дом Господњи, не беше мере бронзи од свих тих судова.

²¹ А ступови беху сваки од осамнаест лаката у висину, а у наоколо од дванаест лаката, а четири прста беше сваки дебео и шупаљ;

²² и озго на њему беше оглавље бронзано, и оглавље беше високо пет лаката, и плетеница и шипци око оглавља, све од бронзе; такав беше и други ступ са шипцима.

²³ И беше деведесет и шест шипака са сваке стране; свега шипака на плетеници у наоколо

беше сто.

²⁴ Узе заповедник стражарски и Серају, првог свештеника, и Софонију, другог свештеника, и три вратара.

²⁵ А из града узе једног дворанина, који беше над војницима, и седам људи који стајаху пред царем, који се нађоше у граду, и првог писара војничког, који пописиваше народ по земљи у војску, и шездесет људи из народа земаљског, који се нађоше у граду.

²⁶ Узе их Невузардан заповедник стражарски и одведе к цару вавилонском у Ривлу.

²⁷ А цар их вавилонски поби и погуби у Ривли у земљи ематској. Тако би пресељен Јуда из земље своје.

²⁸ Ово је народ што га пресели Навуходоносор: седме године три хиљаде и двадесет и три Јудејца;

²⁹ године осамнаесте Навуходоносорове пресели из Јерусалима осам стотина и тридесет и две душе;

³⁰ године двадесет треће Навуходоносорове пресели Невузардан заповедник стражарски Јудејаца седам стотина и четрдесет и пет душа; свега четири хиљаде и шест стотина душа.

³¹ А тридесет седме године од како се зароби Јоахин цар Јудин, дванаестог месеца, двадесет петог дана, Евил-Меродах цар вавилонски исте године зацаривши се извади из тамнице Јоахина, цара Јудиног.

³² И лепо говори с њим, и намести му престо више престола других царева који беху код њега у Вавилону.

³³ И промени му хаљине тамничке, и он јеђаше свагда с њим свега века свог.

³⁴ И храна му се једнако даваше од цара вавилонског, сваки дан, свега века његовог до смрти његове.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8